

ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับเกาหลี
Human Resources Development Strategies for Korea

ก้าวสู่นาคตด้วยพลัง
ทรัพยากรมนุษย์

Human Resources,
Knowledge,
and a New Take-Off

แปลและเรียบเรียงโดย
ศรน้อย โปวาทอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี

คำนำ

กระทรวงการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ
สาธารณรัฐเกาหลี ได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพมนุษย์แห่งชาติ
สำหรับเกาหลีขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลักดันให้เกาหลีเป็นประเทศ
มหาอำนาจด้านทรัพยากรมนุษย์และความรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ พิจารณาเห็นว่า นโยบาย
และยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพมนุษย์ของสาธารณรัฐเกาหลีดังกล่าว เป็น
องค์ความรู้ที่สำคัญและน่าทำทนายสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบาย
และยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทย จึงได้แปลและเรียบเรียง
เอกสารยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพมนุษย์ของสาธารณรัฐเกาหลี **“ก้าวสู่
อนาคตด้วยพลังทรัพยากรมนุษย์”** เพื่อเผยแพร่ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องใช้
ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา เพื่อ
พัฒนาศักยภาพมนุษย์ของชาติให้บรรลุผลสูงสุดต่อไป

สุดท้ายนี้ สำนักงานฯ ขอขอบคุณอาจารย์ศรีน้อย โปวาทอง ที่ได้
อุทิศเวลาแปลและเรียบเรียงเอกสารฉบับนี้ด้วยความวิริยะอุตสาหะ

๒๐ ๓๕ -
๑

(นายรุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

บทบรรณาธิการ

เอกสารเรื่อง “**ก้าวสู่นาคตด้วยพลังทรัพยากรมนุษย์**” ฉบับนี้เป็น “ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติสำหรับเกาหลี” ซึ่งกระทรวงการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สาธารณรัฐเกาหลีจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกาหลีก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 ในฐานะประเทศมหาอำนาจในโลกด้านทรัพยากรมนุษย์และความรู้

เอกสารฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคที่ 1 กล่าวถึงเกาหลีในปัจจุบันและในอนาคต และภาคที่ 2 นำเสนอนโยบายหลักที่ต้องนำไปสู่การปฏิบัติ

ในภาคที่ 1 กระทรวงการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้นำเสนอสภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอนาคตของเกาหลีไว้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

1) อนาคตของเกาหลีในศตวรรษที่ 21

เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ทั่วโลกได้เปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่อาศัยความรู้เป็นฐานอย่างรวดเร็ว ถึงแม้เกาหลีจะก้าวหน้าจนกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมแล้ว แต่ก็ยังล้าหลังประเทศที่ก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง โดยเห็นถึง

ความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างศักยภาพของประชาชน เนื่องจากการขยายตัวในเชิงปริมาณเช่นที่ผ่านมาไม่บังเกิดผลเท่าที่ควร แต่ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงต่างหากที่จะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างยั่งยืน

2) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม : การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

สาธารณรัฐเกาหลีเห็นว่า โครงสร้างเศรษฐกิจโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไป นวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่ต้องอาศัยองค์ความรู้สูงกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว การแข่งขันในระดับนานาชาติมีความรุนแรงมากขึ้น หากไม่วางยุทธศาสตร์ใหม่ เกาหลีอาจไม่สามารถรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับปัจจุบันได้ จึงมีการเรียกร้องให้ดำเนินการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้มากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลายและเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น โครงสร้างของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป มีช่องว่างในด้านความรู้และข่าวสารข้อมูลระหว่างกลุ่มต่างๆ รัฐและชุมชนจึงมีนโยบายเข้าไปมีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อปกป้องสังคมให้มีความสมานฉันท์และให้ระบบเศรษฐกิจมีความคล่องตัว

เมื่อโครงสร้างทางด้านอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงไป เกาหลีจึงต้องการกำลังแรงงานที่มีคุณภาพมากขึ้น คนงานเรียกร้องให้มีการพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพมากขึ้น ดังนั้น การวางระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ใหม่ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตจึงเป็นงานสำคัญในระดับชาติ

3) สภาพปัจจุบันและปัญหาทางด้านนโยบายทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ

การศึกษาในเกาหลีขยายตัวมากในเชิงปริมาณ แต่อุดมศึกษากลับมีคุณภาพต่ำ มหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรมท้องถิ่นขาดการประสานสัมพันธ์กัน ระบบการศึกษาและฝึกอบรมปิดกั้นตัวเองจากโลกภายนอกและขาดความคล่องตัว รวมทั้งไม่ประสานสัมพันธ์กับตลาดแรงงาน นอกจากนี้สตรีและเยาวชนยังมีโอกาสในการทำงานน้อย ทำให้ขาดโอกาสที่จะปรับปรุงทักษะด้านวิชาชีพ ส่วนผู้ใหญ่ก็มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตน้อยมาก

เกาหลีมีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านสารสนเทศเป็นที่น่าพอใจ แต่ยังขาดการพัฒนาด้านเนื้อหา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรมนุษย์นั้น ยังมีงานต่างๆ ทางด้านกฎหมายและสถาบันที่ขาดการพัฒนา รวมทั้งระบบสำหรับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติก็ยังไม่ดีพอ

4 เป้าหมายและยุทธศาสตร์สำหรับนโยบายทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ

ในเอกสารฉบับนี้ รัฐบาลเกาหลีได้กำหนดโครงสร้างพื้นฐานของนโยบายไว้ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ที่มุ่งให้เกาหลีเป็น 1 ใน 10 ประเทศแรกในโลกที่สามารถแข่งขันได้ดีที่สุดในด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยกำหนดเป้าหมายสำคัญไว้ 3 ประการ นโยบาย 4 ด้าน พร้อมทั้งภารกิจที่ต้องดำเนินการ ยุทธศาสตร์หลัก 4 ประการ รวมทั้งแผนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ในภาคที่สอง เป็นการนำเสนอภารกิจหลักที่ต้องนำไปปฏิบัติตามนโยบายทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1) พัฒนาชาวเกาหลีทุกคนให้มีสมรรถนะสำคัญๆ ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน โดยให้หลักประกันว่า ประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมให้ระบบโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความเป็นอิสระ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน ปลุกฝังให้เยาวชนมีวัฒนธรรม โดยส่งเสริมและจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ให้เยาวชนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง วางระบบเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านวิชาชีพตลอดชีวิต รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ตลอดจนสร้าง ความ

สมานฉันท์ในสังคมและส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย

2) ใช้ความรู้และทรัพยากรมนุษย์เป็นแรงกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยวางระบบและส่งเสริมการจัดการศึกษาให้แก่เด็กอัจฉริยะ พัฒนาความรู้และฝึกฝนกำลังแรงงานสำหรับงานด้านต่างๆ ในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เข้มแข็งโดยขยายความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย ปรับปรุงระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัย และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากรระดับสูงระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย เปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้น และให้การศึกษาในมหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นนานาชาติ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อปรับปรุงคุณภาพของอุตสาหกรรมบริการ รวมทั้งพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพเพื่อสร้างความรู้ที่เป็นทุนในด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3) ปรับปรุงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์และบริหารงานในขั้นนี้ให้ดีขึ้น กล่าวคือ ให้ข้าราชการมีความเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงระบบการบรรจุที่เน้นความสามารถ ขยายระบบบริหารข้าราชการ โดยมุ่งเน้นภาระหน้าที่เป็นหลัก และส่งเสริมระบบการศึกษาและฝึกอบรมโดยเน้นในด้านการพัฒนาความสามารถ

นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงการใช้ประโยชน์และการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์ในภาคเอกชน และส่งเสริมให้สตรีออกมาทำงาน
นอกบ้านมากขึ้น

4) วางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

โดยวางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อประเมินและบริหารจัดการด้าน
ทรัพยากรมนุษย์ ปรับปรุงระบบเผยแพร่และดำเนินงานด้านองค์
ความรู้ให้ดีขึ้น เช่น คุ้มครองและดูแลระบบการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
วางระบบเผยแพร่องค์ความรู้ และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ
ถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงการดำเนินงาน
เพื่อให้นโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์บังเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

สำนักประเมินผลการจัดการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

เมษายน 2546

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(3)
บทบรรณาธิการ	(4)
ภาคที่ 1 เกาหลีในปัจจุบันและในอนาคต	1
ตอนที่ 1 อนาคตของเกาหลีในศตวรรษที่ 21	2
1. ผู้สังคมนับฐานความรู้และทางเลือกสำหรับเกาหลี	2
2. ก้าวสู่อุณหาคด้วยพลังทรัพยากรมนุษย์และ องค์ความรู้	4
ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม: การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและแนวโน้ม ในอนาคต	7
1. การเปลี่ยนแปลงไปสู่เศรษฐกิจบนฐานความรู้	7
2. การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะทางสังคมและ วัฒนธรรม	12
3. ตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงไปและเรียกร้องกัน มากขึ้นให้จัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต	17

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและปัญหาทางค่านโยบาย

ทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ 22

1. การพัฒนาและการจัดหาทรัพยากรมนุษย์ 22
2. การจัดสรรและการใช้ทรัพยากรมนุษย์ 26
3. โครงสร้างพื้นฐานทางด้านทรัพยากรมนุษย์ 33

ตอนที่ 4 เป้าหมายและยุทธศาสตร์สำหรับนโยบาย

ทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ 35

1. โครงสร้างพื้นฐานสำหรับนโยบาย 35
2. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายตามนโยบาย 38
3. งานด้านต่างๆ และภารกิจตามนโยบาย 40
4. จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ในนโยบาย 52
5. แผนดำเนินงานตามนโยบาย 56

ภาคที่ 2 งานหลักที่ต้องนำไปปฏิบัติในแต่ละด้าน 59

ตอนที่ 1 พัฒนาชาวเกาหลีทุกคนให้มีสมรรถนะสำคัญๆ

ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน 60

1. ให้หลักประกันว่าประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและให้ระบบโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีความเป็นอิสระ 60

2. ปลุกฝังให้เยาวชนมีวัฒนธรรม โดยมีทัศนะกว้างไกล
และสร้างสรรค์ 66
3. วางระบบเพื่อพัฒนาทักษะทางด้าน
วิชาชีพตลอดชีวิต 69
4. ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถของ
กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม 77
5. สร้างความสมานฉันท์ในสังคม
และความเป็นประชาธิปไตย 85

**ตอนที่ 2 ใช้ความรู้และทรัพยากรมนุษย์เป็นแรงกระตุ้น
การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ 91**

1. สอดส่องและให้การศึกษาแก่เด็กอัจฉริยะ
แต่เยาว์วัย 91
2. พัฒนาความรู้และฝึกฝนคนงานสำหรับงานในระดับ
ชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ 94
3. มหาวิทยาลัยจะมีบทบาทและภารกิจใหม่ กล่าวคือ
เป็นจักรกลใหม่ที่จะช่วยให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต 102
4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อปรับปรุงคุณภาพของ
อุตสาหกรรมบริการ 113
5. พัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพ เพื่อสร้างความรู้ที่เป็นทุน
ในด้านศิลปะและวัฒนธรรม 119

ตอนที่ 3 ปรับปรุงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ และบริหารงานในด้านนี้ให้ดีขึ้น	128
1. ให้ข้าราชการมีความเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น	128
2. ปรับปรุงการใช้ประโยชน์และการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ในภาคเอกชน	136
3. ให้สตรีออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น	146
ตอนที่ 4 สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	156
1. สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อประเมินค่าและ ดำเนินงานด้านทรัพยากรมนุษย์และสารสนเทศ	156
2. ปรับปรุงระบบเผยแพร่และดำเนินงาน ในด้านองค์ความรู้ให้ดีขึ้น	161
3. ปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อให้นโยบาย ด้านทรัพยากรมนุษย์บังเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น	165

ภาคที่ 1

**เกาหลีในปัจจุบัน
และในอนาคต**

ตอนที่ 1

อนาคตของเกาหลีในศตวรรษที่ 21

1. สังคมบนฐานความรู้และทางเลือกสำหรับเกาหลี

ทั่วโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมบนฐานความรู้

เมื่อเริ่มต้นศตวรรษที่ 21 ทั่วโลกเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมบนฐานความรู้อย่างรวดเร็ว ในอดีตนั้น เราแข่งขันกันโดยอาศัยทรัพยากรทางด้านวัตถุที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมทั้งอาศัยแรงงานคนอีกด้วย มาบัดนี้ทุกภาคส่วนทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง โดยต่างแข่งขันกันด้วยพลังความรู้ที่ไร้พรมแดน

หลายประเทศต่างตั้งปณิธานอันแน่วแน่ว่าจะปรับตนให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เมื่อเป็นเช่นนี้ประเทศอื่นๆ ก็จำเป็นต้องปรับตนตามไปด้วย โดยเร่งเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในระดับชาติ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้ ประเทศต่างๆ เช่น ฟินแลนด์ ไอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ และสิงคโปร์ ต่างประสบผลสำเร็จในการสร้างองค์ความรู้และสามารถนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติได้

จำเป็นยิ่งที่เกาหลีจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับโลก ที่เปลี่ยนแปลงไป

ถึงแม้ว่าเกาหลีจะเพิ่งกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมและได้ก้าวหน้าไปมากก็ตาม ดังจะเห็นได้จากการเข้าเป็นสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา* ก็ยังล้าหลังประเทศที่ก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ในด้านการปรับตนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมบนฐานความรู้ และในการวางนโยบายสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การเข้าสู่สังคมบนฐานความรู้ นั้นทั้งท้าทายและในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้แก่เกาหลี ในขณะนี้เราเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ภายในเวลาอีกประมาณ 5 ปีข้างหน้า เกาหลีจะกลายเป็นประเทศที่สร้างองค์ความรู้ หากไม่สามารถปฏิรูปตนเอง หรือมีความล่าช้าในการปฏิรูปตนเองในทุกๆ ด้าน ย่อมประสบอุปสรรคเป็นอย่างมากในการก้าวให้ทันกระแสการเปลี่ยนแปลงในโลก

* Organization for Economic Co-operation and Development เรียกโดยย่อว่า OECD

2. ก้าวสู่นาคตด้วยพลังทรัพยากรมนุษย์และองค์ความรู้

**เกาหลีจำเป็นต้องเสริมสร้างสมรรถนะของประชาชนของตน เพื่อ
ว่าในศตวรรษ ที่ 21 จะได้ทัดเทียมกับประเทศอื่นๆ ที่ก้าวหน้า**

ในยุคอุตสาหกรรมที่ผ่านมา นั้น เศรษฐกิจของเกาหลีขยายตัวไปในเชิงปริมาณ แต่เมื่อถึงยุคปัจจุบัน การขยายตัวในเชิงปริมาณดังกล่าวไม่บังเกิดประสิทธิผลเท่าใดนัก ฝ่ายรัฐบาลเองก็ได้เร่งรัดพัฒนาประเทศ โดยทุ่มเททุนรอนทางด้านวัตถุและแรงงานอย่างเต็มที่ มาบัดนี้ แนวทางการพัฒนาดังกล่าวก็ไม่บังเกิดผลอีกต่อไปเช่นกัน

ต่อจากนี้ไป ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงต่างหากจะช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างยั่งยืน และจะเป็นสิ่งกำหนดชะตากรรมของประเทศ ทรัพยากรมนุษย์นั้น หมายถึงความรู้และทักษะของประชากรแต่ละคน รวมทั้งทุนทางสังคม ซึ่งอาศัยความไว้วางใจต่อกันและความสามารถของคนทั่วไป ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องยกระดับความสามารถของแต่ละคน และในขณะเดียวกันก็ปรับปรุงระบบและแนวปฏิบัติต่างๆ ที่ฝังรากลึกลงในสังคมเกาหลีให้ดีขึ้น

เกาหลีมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะก้าวสู่นาคต

ทั่วโลกู้กันดีว่า ชาวเกาหลีมีความขยันขันแข็ง มีพลังและแรงจูงใจสูง หากตัดดวงประโยชน์จากศักยภาพดังกล่าวอย่างเต็มที่ ในศตวรรษที่ 21 เกาหลีจะกลายเป็นประเทศผู้นำของโลกเลยทีเดียว

จึงจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้รู้คน้าไปในเชิงคุณภาพมากกว่าในเชิงปริมาณ จะต้องเร่งปรับปรุงระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นได้ รวมทั้งวางระบบเชื่อมโยงการฝึกฝนและการใช้ทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้สอดคล้องกับความต้องการ

การกำหนดวิสัยทัศน์และวางยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หากจะเริ่มดำเนินงานในช่วงวิกฤติเช่นนี้ให้ประสบผลสำเร็จ รัฐบาลจะต้องกำหนดวิสัยทัศน์และวางยุทธศาสตร์ระดับชาติ ปรับปรุงและใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประโยชน์

จึงควรวางแผนการดำเนินงานในระดับรัฐบาลที่หลอมรวมกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ โดยคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจในโลกและสภาพแวดล้อมในสังคม สภาพทางเศรษฐกิจของเกาหลีในปัจจุบันและในอนาคต แนวโน้มด้านประชากร และโครงสร้างทางสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงด้านอื่นๆ ที่

เกี่ยวข้อง เช่น การศึกษา การวิจัยและการพัฒนา การฝึกอบรม รวมทั้งด้านวิชาชีพ การจ้างงาน สวัสดิการและงานด้านอุตสาหกรรม

การปรับปรุงประเทศชาติให้ทันสมัยด้วยการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์นั้น จำเป็นต้องดำเนินไปอย่างมีทิศทางและต่อเนื่อง มิใช่ดำเนินการกันอย่างเร่งรัด ในปัจจุบันย่อมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการเสนอวิสัยทัศน์ในเชิงนโยบาย และนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรสร้างสภาพแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนมีเสรีภาพและสามารถสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มที่ และในขณะเดียวกันก็ร่วมมือกับภาคประชาชนและภาคเอกชนในการดำเนินงานให้เจริญก้าวหน้าไป

ในการปฏิบัติตามนโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์นั้น รัฐบาลเกาหลีหวังว่า เมื่อถึงปี 2548 เกาหลีจะเป็นหนึ่งใน 10 ประเทศที่ก้าวหน้าที่สุดในด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยพัฒนาองค์ความรู้และทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น พร้อมกับขยายโครงสร้างออกไป เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ดังกล่าว

เมื่อมีนโยบายระดับชาติว่าด้วยแนวทางการปฏิรูปในระยะกลางและระยะยาวแล้ว ก็จะเริ่มดำเนินนโยบายที่มีความสำคัญสูง โดยสามารถดำเนินงานในลักษณะหลอมรวมแนวการดำเนินงานของ กระทรวง ทบวง กรมต่างๆ เข้าด้วยกันได้

ตอนที่ 2

สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม: การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและ แนวโน้มในอนาคต

1. การเปลี่ยนแปลงไปสู่เศรษฐกิจบนฐานความรู้

โครงสร้างเศรษฐกิจโลกกำลังเปลี่ยนแปลงไป

นวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่ต้องอาศัยองค์ ความรู้เป็นอย่างมากกำลังแพร่ขยายออกไป

การพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็ว เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ และวิศวกรรม เป็นผลให้เศรษฐกิจต้องอาศัยองค์ความรู้เป็นอย่างมากเพิ่มตามไปด้วย บรรดาอุตสาหกรรมบนฐานความรู้ซึ่งอาศัย “ทรัพยากรมนุษย์และองค์ความรู้” เป็นหลักนั้น ได้กลายเป็นพลังผลักดันให้เศรษฐกิจขยายตัวออกไป

**ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการเติบโตของอุตสาหกรรมบนฐานความรู้
กับอุตสาหกรรมโดยรวมในประเทศต่างๆ (2528 – 2537)**

ร้อยละ คำนวณจากมูลค่าเพิ่ม

ประเภท	มัชชวฐาน ของ OECD	แคนาดา	ฟินแลนด์	เยอรมนี	สหราชอาณาจักร	เกาหลี
อุตสาหกรรม โดยรวม	29	23	20	25	29	91
อุตสาหกรรม บนฐานความรู้	35	32	40	37	41	125

* OECD วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และผลิตภัณฑ์ 2542

**หลังจากเศรษฐกิจโลกได้หลอมรวมกัน การแข่งขันในระดับ
นานาชาติทวีความรุนแรงขึ้น และมีการแบ่งงานกัน**

สภาพเศรษฐกิจโลกในยุคโลกาภิวัตน์นั้น แสดงให้เห็นว่า ประเทศต่างๆ ไม่มีพรมแดนอีกต่อไป ในอนาคตอันใกล้บรรดา ประเทศต่างๆ จะแลกเปลี่ยนความรู้และข่าวสารข้อมูลกันเพิ่มมากขึ้น ในเมื่อองค์การการค้าโลกได้เริ่มใช้กลไกใหม่ แนวการดำเนินงาน ดังกล่าวได้มีผลกระทบต่อภาคบริการ เช่น การศึกษา และวัฒนธรรม บ้างแล้ว ในสภาพการณ์ใหม่ บรรดาประเทศต่างๆ และวงการธุรกิจที่ ล่าช้า และไม่สามารถใช้ยุทธศาสตร์ตอบสนองแรงกดดันในด้านการ แข่งขันจากทั่วโลกได้ ย่อมจะต้องพ่ายแพ้ไปในที่สุด

เมื่อเศรษฐกิจโลกได้หลอมรวมกัน จะเป็นผลให้มีการจัดสรรภารกิจของบริษัทต่างๆ เริ่มตั้งแต่การวิจัยและพัฒนา ไปจนถึงการผลิตและการจำหน่าย เมื่อเป็นเช่นนี้ เหล่าประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้ามักจะมุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง และผลิตอุปกรณ์ทันสมัยที่สุด ส่วนประเทศกำลังพัฒนามักจะประกอบอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับต่ำเช่นเดิม และผลิตสินค้าทั่วไป

วิกฤติเศรษฐกิจและสิ่งท้าทายใหม่ๆ สำหรับเกาหลี

รูปแบบการเจริญเติบโตในปัจจุบันนั้นมีขีดจำกัด จำเป็นต้องแสวงหาพลังแหล่งใหม่ๆ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เศรษฐกิจเกาหลีเติบโตอย่างรวดเร็วด้วยการเพิ่มแรงงานและทุนรอนให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการเจริญเติบโตในรูปแบบเดิมย่อมมีขีดจำกัดในสังคมบนฐานความรู้ ซึ่งอยู่ในห้วงของกระแสโลกาภิวัตน์และการปฏิวัติในด้านสารสนเทศ เกาหลีอาจไม่สามารถรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับปัจจุบันได้ ท่ามกลางการแข่งขันกันอย่างเต็มที่ในบรรดาประเทศอุตสาหกรรมใหม่ หากไม่ละทิ้งแนวปฏิบัติที่ล้าสมัยและวางยุทธศาสตร์ใหม่ๆ เพื่อนำประเทศชาติให้พัฒนาก้าวหน้าในระดับสูงขึ้นไป

ตารางที่ 2 จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเกาหลี

ประเภท	รูปแบบในปัจจุบัน	รูปแบบในอนาคต
การสะสมทุน	ส่วนใหญ่เป็นทุนทางวัตถุ	ส่วนใหญ่เป็นทุนมนุษย์
ทรัพยากรมนุษย์เป็นตัวป้อน	พลังแรงงาน	ความรู้
ภาคส่วนที่เป็นผู้นำ	รัฐบาล	บริษัทเอกชนและมหาวิทยาลัย

มีการเรียกร้องให้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาและคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้มากขึ้น

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เกาหลีได้มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาสำหรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับกลาง เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ เครื่องจักรกล อุตสาหกรรมต่อเรือ ซึ่งสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ได้เป็นอย่างดีพอสมควร แต่เมื่อไม่นานมานี้ รัฐบาลเกาหลีได้ลงทุนเชิงยุทธศาสตร์ในเทคโนโลยีใหม่ๆ มากขึ้น เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีนิวเคลียร์

เพื่อสนองตอบเศรษฐกิจที่ต้องอาศัยองค์ความรู้เป็นอย่างมาก การวิจัยในอดีตที่ได้มุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาผลผลิตและการตลาดนั้น ต้องลดน้อยถอยลงไปทีละน้อย และเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นการวิจัยและพัฒนาในระดับสูงสำหรับเทคโนโลยีใหม่ๆ และการนำ

เทคโนโลยีเหล่านี้ไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากนำเทคโนโลยีสารสนเทศและวิศวกรรมมาผสมผสานกันเข้าอย่างเหมาะสม ย่อมสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตไปเป็นอย่างมาก

การปรับโครงสร้างระเบียบเศรษฐกิจ โลกและเส้นทางใหม่สำหรับเศรษฐกิจเกาหลี

ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ บรรดาประเทศต่างๆ ในภูมิภาคสำคัญๆ บางแห่งซึ่งเศรษฐกิจกำลังเติบโต ก็ได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มเศรษฐกิจ (economic bloc) จริงอยู่เราคาดกันว่า เขตเศรษฐกิจริมมหาสมุทรแปซิฟิก (Pacific Rim) จะมีความสัมพันธ์กันใกล้ชิดยิ่งขึ้น ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นนี้ ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย จีน ญี่ปุ่น และรัสเซีย ต่างวางระเบียบใหม่ คาดกันว่าเมื่อถึงปี 2553 ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือจะเติบโตขึ้น กลายเป็นตลาดที่มีขนาดทัดเทียมกับเขตเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นภาคีในข้อตกลงการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (North America Free Trade Agreement – NAFTA) และสหภาพยุโรป

สำหรับเกาหลีซึ่งมีทรัพยากรธรรมชาติอยู่น้อย และกำลังล่าหลังประเทศอื่นๆ ที่ก้าวหน้าไปในด้านเทคโนโลยีนั้น โลกาภิวัตน์อาจเปิดโอกาสให้เจริญเติบโต แต่อาจนำไปสู่วิกฤติด้วยในขณะเดียวกัน

จึงจำเป็นต้องแบ่งสรรแรงงานกับจีน ญี่ปุ่น และรัสเซีย เพื่ออำนวยความสะดวกซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้ เกาหลีจึงควรลงทุนในการฝึกฝนผู้ชำนาญการสำหรับภูมิภาคนี้ และใช้ความพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้มีการโยกย้ายทรัพยากรมนุษย์ภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ ได้อย่างคล่องตัวยิ่งขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม (social and cultural paradigm)

การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานของสังคมและความหลากหลาย ในนวัตกรรม

ให้มีความหลากหลายและความเป็นตนเองมากขึ้น

ค่านิยมทางสังคมและวิถีการดำรงชีวิตในสังคมอุตสาหกรรมซึ่งนิยมความสอดคล้องคล้อยตามกันนั้น กำลังลดน้อยถอยลงไป และหันมาชื่นชอบความหลากหลายและความเป็นตัวเองกันมากขึ้น บรรดาสินค้าและบริการมีความหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะกันมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้คล้อยตามรสนิยมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อมีรายได้สูงขึ้น และชั่วโมงทำงานลดน้อยลง เราจึงหันมาสนใจในเรื่องสุขภาพ ยามว่าง และกิจกรรมต่างๆ กันมากขึ้น

วัฒนธรรมอันหลากหลายและการดำเนินงานในเชิงพาณิชย์

เมื่อประเทศต่างๆ แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกันมากขึ้น เรา
จะเห็นว่า วัฒนธรรมต่างๆ ย่อมผสมกลมกลืนอย่างเห็นเด่นชัด ด้วย
เหตุนี้ จึงมีการเรียกร้อง ให้สร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมกันมากขึ้น แต่
ในขณะที่เดียวกันก็ยังยึดมั่นในวัฒนธรรมดั้งเดิมของเกาหลี และอ้าง
ไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำชาติในหลายด้านด้วยกัน เช่น
ภาพยนตร์ การ์ตูน ฯลฯ งานสร้างสรรค์ทางปัญญาที่ประสบความสำเร็จ
สูงมากในเชิงพาณิชย์ และนำผลกำไรมาให้เป็นจำนวนมาก

**ตารางที่ 3 การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะทางวัฒนธรรมในสังคมบนฐาน
ความรู้**

ประเภท	ปัจจุบัน	อนาคต
ค่านิยมและลักษณะของพฤติกรรม	อยู่ในลักษณะเดียวกัน ใช้อำนาจ ปฏิบัติงานกันอย่างหลวมๆ	หลากหลาย แสดงความเป็นเลิศ ประสงค์ความเป็นเอกเทศ
องค์กร	ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ขาดความยืดหยุ่น และมีขนาดใหญ่	องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์กรที่ยืดหยุ่น และมีขนาดพอเหมาะ
กฎหมายและระเบียบ	ใช้กฎระเบียบ ควบคุมและมุ่งเน้นเรื่องตัวป้อน	ยกเลิกกฎระเบียบ เน้นความสามารถ และมุ่งเร่งผลผลิต
ประโยชน์ที่ได้รับจากองค์ความรู้	เป็นแหล่งควบคุมและแสดงอำนาจ	เป็นแหล่งปรับปรุงคุณภาพชีวิต และสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประชาสังคมเจริญงอกงามขึ้น และเกิดวิกฤติในด้านความไว้วางใจต่อกัน

ยกเลิกกฎระเบียบ ปลดปล่อยเสรี ประชาสังคมเจริญงอกงาม

เมื่อยกเลิกกฎระเบียบต่างๆ ที่รัดรีงออกไป สังคมในทุกภาคส่วนก็ค่อยๆ ขยายตลาดของตนออกไปทีละน้อย บรรดาหน่วย

ราชการและบริษัทต่างๆ เริ่มมีความคล่องตัวและโปร่งใส

คนทั่วไปต่างดำเนินงานอย่างเข้มแข็งในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันในชุมชนในท้องถิ่น ในขณะเดียวกัน สมาคม อาสาสมัครของประชาชน เช่น กลุ่มสนใจ และองค์กรวิชาชีพก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น กลุ่มต่างๆ เหล่านี้เป็นที่สนใจของสื่อมวลชน และมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายอีกด้วย

เมื่อตลาดขยายออกไป และคนทั่วไปมีความสามารถสูงขึ้น จึงมีเจตคติใหม่ต่อองค์ความรู้และการเรียนรู้ โดยมีขบวนการ “คนงานที่มีความรู้” ขบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการรณรงค์ให้ “ปฏิวัติในด้านความรู้” ดังนั้น แทนที่รัฐบาลจะเป็นผู้นำในด้านนโยบายแต่ฝ่ายเดียวดังแต่ก่อน ประชาชนจะเข้ามามีบทบาทในสังคมอย่างแข็งขันทีเดียว

สังคมอาจเกิดวิกฤติด้วยความแตกแยกไร้ฉันทาน

สังคมเกาหลียังติดขัดอยู่กับค่านิยมเก่าๆ เช่น ระบบลูกท่านหลานเธอ การสนับสนุนคนบ้านเดียวกันและพวกพ้อง เป็นผลให้คนในสังคมขาดความไว้วางใจต่อกัน และไม่สามารถหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ สำหรับการบริหารงานบุคคลนั้นเล่า ในเมื่อยังติดขัดในเรื่องพวกพ้อง สำเร็จการศึกษาจากสถาบันใด การรักใคร่กันเป็นส่วนตัว แทนที่จะคำนึงถึงความสามารถและผลงาน ก็ยอมเป็นการ

ยากที่จะวางแนวทางการประเมินผลงาน ณ ที่ทำงานได้

นอกจากนี้ ในเมื่อมิได้ยึดมั่นในสถาบันครอบครัวและสถาบันการสมรส ดังเช่นแต่ก่อน ครอบครัวขนาดใหญ่ก็เริ่มสลายไป กลายเป็นครอบครัวเล็กๆ เป็นจำนวนมาก พร้อมกับเกิดมีปัญหาใหม่ๆ ตามมา เช่น โครงสร้างของครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป ปัญหาด้านสตรี คนในวัยกลางคนยังเป็นทรัพยากรที่สำคัญ ทั้งยังมีปัญหาทางด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เป็นต้น

“ช่องว่างทางด้านดิจิทัล” และผลกระทบทางด้านความแปลกแยกในสังคม

การแก้ปัญหาในเรื่อง “ช่องว่างทางด้านดิจิทัล” หรือช่องว่างในด้านความรู้และข่าวสารข้อมูลระหว่างกลุ่มต่างๆ ได้กลายเป็นประเด็นปัญหาในเชิงนโยบายที่สำคัญในหลายประเทศที่เดียว บรรดากลุ่มคือโอกาสซึ่งยากที่จะได้รับและตัดวงประโยชน์จากองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ ย่อมทำให้สังคมอยู่ในภาวะเสี่ยง เพราะไม่มีความมั่นคงเมื่อการจ้างงานไม่แน่นอน โครงสร้างย่อมมีผลกระทบทำให้คนตกงาน และมีรายได้แตกต่างกันมากขึ้น สังคมย่อมมีความตึงเครียดและสับสนวุ่นวายมากขึ้น

จึงจำเป็นต้องหาทางอย่างเร่งด่วนเพื่อคุ้มครองกลุ่มคือโอกาสต่างๆ ได้แก่ ผู้ตกงานในระยะยาว ผู้มีรายได้น้อย และครอบครัวที่มีแต่เพียงพ่อหรือแม่ รัฐและชุมชนในท้องถิ่นจึงมีนโยบายเข้าไปมีส่วนร่วม

มากขึ้น เพื่อปกป้องให้สังคมมีความสมานฉันท์ และให้ระบบเศรษฐกิจมีความคล่องตัว

3. ตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงไปและเรียกร้องกันมากขึ้น ให้จัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

**โครงสร้างทางด้านอุตสาหกรรมเปลี่ยนแปลงไป และ
เรียกร้องกันมากขึ้น ให้มีกำลังแรงงานที่มีคุณภาพ**

อุตสาหกรรมบนฐานความรู้ขยายตัวออกไป

ในเมื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมในทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่องย่อมมีผลกระทบต่อการสร้างงานในเศรษฐกิจบนฐานความรู้ตามมาด้วย ในบรรดาบริษัทต่างๆ ที่มีขนาดย่อมและขนาดกลาง ซึ่งเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีที่มีความสำคัญสูง กำลังแรงงานย่อมโยกย้ายได้อย่างคล่องตัว แนวโน้มดังกล่าวเห็นได้อย่างชัดเจนภายในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทเดียวกัน ทั้งยังขยายออกไปในบรรดากลุ่มอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ อีกด้วย

อุตสาหกรรมบริการ (service industry) นั้นแสดงให้เห็นว่าสามารถรับคนงานจากตลาดแรงงาน และควบคู่กันไปกับอุตสาหกรรมบนฐานความรู้ จะเป็นแรงผลักดันอันสำคัญที่จะเอื้อให้เศรษฐกิจเกาหลีมีความยั่งยืน เมื่อเดือนตุลาคม 2544 อุตสาหกรรม

บริการนี้ใช้แรงงานในอัตราส่วนสูงสุด นั่นก็คือร้อยละ 69.4 ของผู้ปฏิบัติงานทั้งสิ้นในเศรษฐกิจของเกาหลี คาดกันว่า อุตสาหกรรมบริการจะมีอิทธิพลเหนือเศรษฐกิจต่อไป เมื่อถึงปี 2553 คาดว่าจะสร้างงานใหม่ได้ประมาณ 3.7 ล้านรายด้วยกัน

* การจ้างงานในภาคบริการของสังคมและภาคบริการของเอกชน (บริการทางการแพทย์และอนามัย การศึกษาและการฝึกอบรม ศิลปะ และวัฒนธรรม ฯลฯ) นั้นมีอยู่มากอย่างเห็นเด่นชัด และมีอยู่น้อยในภาคบริการของบริษัทที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ (การหมุนเวียน การสื่อสาร บริการให้คำปรึกษา การตลาด ฯลฯ) อย่างไรก็ตาม คาดว่าประเภทหลังนี้จะขยายตัวขึ้นเป็นอย่างมากในอนาคต

**ตารางที่ 4 การเปลี่ยนแปลงอัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรม
ประเภทต่างๆ**

คิดเป็นร้อยละ เมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมดที่มีงานทำ

ประเภท	2540	ตุลาคม 2544	เพิ่มขึ้น/ลดลง ความแตกต่าง (2540-2544)
เกษตรกรรมและการประมง	11.3	11.3	0
เหมืองแร่และอุตสาหกรรม	21.4	19.4	-2
ทุนทางสังคมสำหรับค่าใช้จ่าย ในการบริหารงานทั่วไปและธุรกิจ บริการอื่นๆ	67.3	69.4	2.1

* สำนักงานสถิติแห่งชาติของเกาหลี 2544

* ทุนทางสังคมสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานทั่วไปและอุตสาหกรรมบริการอื่นๆ ได้แก่ การก่อสร้าง ขยายส่ง ขยายปลีก ภัตตาคาร และโรงแรม บริการเอกชน และบริการสาธารณะ ฯลฯ

กำลังแรงงานเพิ่มขึ้นและลักษณะการจ้างงานเปลี่ยนแปลงไป

เมื่อเศรษฐกิจจำเป็นต้องใช้องค์ความรู้มากขึ้น จำเป็นต้องจ้างช่างเทคนิคมืออาชีพและคนงานที่มีความรู้เพิ่มมากขึ้นด้วย ตรงกันข้าม คาดกันว่าความต้องการคนงานที่ขาดทักษะในภาคอุตสาหกรรมและงานประจำในสำนักงานจะลดน้อยลง

ในเมื่อมีนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร และอุตสาหกรรมบริการทางด้านเศรษฐกิจและการเงิน ได้ขยายตัวออกไป จึงมีงานมากมายหลายชนิดขึ้น และ

จ้างบุคลากรในลักษณะต่างๆ มากขึ้น ดังนั้น จึงจ้างผู้จัดการระดับสูง
ที่มีวิชาชีพและช่างเทคนิคมืออาชีพกันมากขึ้น

นอกจากนี้ จากผลของการเจรจาในรอบใหม่ขององค์การ
การค้าโลก ได้มีการเปิดการค้าเสรีในภาคอุตสาหกรรมบริการ เพื่อว่า
บรรดาคนงานที่มีวิชาชีพจะได้หมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวในระดับ
นานาชาติ

**เรียกร้องกันมากขึ้น ให้จัดการศึกษาและการฝึกอบรมในระดับ
เดียวกันกับประเทศที่ก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม**

คนงานเรียกร้องกันมากขึ้น ให้พัฒนาความสามารถทางวิชาชีพ

ในเมื่อความรู้และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
และคนงานเปลี่ยนอาชีพกันได้โดยง่ายมากขึ้น บริษัทต่างๆ มักจะ
ชอบจ้างคนงานที่มีคุณภาพจากภายนอก มากกว่าที่จะพัฒนาวิชาชีพ
ให้แก่คนงานที่ตนจ้างอยู่แล้ว

นอกจากนี้ แนวคิดเดิมเกี่ยวกับ “สถานที่ทำงานอยู่ชั่วชีวิต”
ได้เปลี่ยนไปเป็น “อาชีพตลอดชีวิต” และคนงานเองก็เลือกที่จะ
พัฒนาความสามารถของตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น ภาคเอกชน
คงจะขยายการพัฒนาคนงานของตนออกไปอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัย
การศึกษาผ่านทางไซเบอร์หรือสถาบัน โพลีเทคนิคของบริษัทเอง

เรียกร้องกันมากขึ้น ให้จัดการเรียนรู้

บรรดาเยาวชนที่มีได้เตรียมตัวอย่างพอเพียงสำหรับตลาดแรงงานจะหางานยากยิ่งขึ้น และผู้ใหญ่เองก็กำลังเปลี่ยนงานหรือกลับเข้าทำงานอีกครั้ง เมื่อเป็นเช่นนี้ การวางระบบใหม่เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งโยงโยการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับการพัฒนาอาชีพของแต่ละคนได้กลายเป็นงานสำคัญในระดับชาติไป

ในขณะที่เดียวกัน สืบเนื่องจากการที่ประชากรลดลง และมีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น จึงได้มีการเรียกร้องให้สอนและฝึกอบรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้สูงอายุ เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในงานด้านต่างๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม

- * การคาดคะเนอัตราการเปลี่ยนแปลงการเพิ่มขึ้นของประชากร: 1.0 % ในช่วงทศวรรษ 2533 0.7 % ในช่วงทศวรรษ 2543
- * ร้อยละของประชากรที่มีอายุเกิน 64 ปี: 7.1 % ในปี 2543 14 % ในปี 2565

ตอนที่ 3

สภาพปัจจุบันและปัญหาทางด้าน นโยบายทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ

1. การพัฒนาและการจัดหาทรัพยากรมนุษย์

**เกาหลีมีพื้นฐานที่เข้มแข็งพอสำหรับจัดหาทรัพยากรในเชิงปริมาณ
แต่ยังไม่สามารถแข่งขันได้ในเชิงคุณภาพ**

ในเมื่อการศึกษาภาคบังคับได้ขยายออกไป และมีผู้ศึกษา
เล่าเรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก เกาหลีจึงมีพื้นฐานที่
แข็งแกร่งพอที่จะจัดหาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ดังจะเห็นได้ว่า
ร้อยละ 80 ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลายสายสามัญนั้นเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม
นักศึกษาที่เรียนดีมักจะเลือกเรียนวิชาเฉพาะเพียงไม่กี่วิชา เช่น
นิติศาสตร์ และแพทยศาสตร์ และมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากที่เสี่ยง
ที่จะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 5 อัตราการเรียนต่อของนักเรียนในระดับสูงขึ้น

ประถมศึกษา → ม.ต้น	ม.ต้น → ม.ปลาย	ม.ปลาย → อุดมศึกษา	ม.ปลายสาย สามัญ → อุดมศึกษา	ม.ปลายสาย อาชีวศึกษา → อุดมศึกษา
99.9	99.5	70.5	85.2	44.9

กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการพัฒนาศักยภาพคนวัย สติศึกษา ปี 2543

ในขณะที่การศึกษาได้ขยายตัวออกไปในเชิงปริมาณ ตรงกันข้ามสภาพแวดล้อมทางการศึกษาได้เลวร้ายลง และอุดมศึกษามีคุณภาพต่ำ ในช่วงเวลา 20 ปีที่ผ่านมา จำนวนมหาวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 4 ปี ได้เพิ่มขึ้นเป็น 3 เท่า ในขณะที่จำนวนนักศึกษาได้เพิ่มขึ้นถึง 13 เท่า แต่กระนั้น สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย และอัตราส่วนของนักศึกษา : อาจารย์ อยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ก้าวหน้า

* จำนวนมหาวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 4 ปี:

71 แห่งในปี 2513 → 192 แห่งในปี 2544

จำนวนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 4 ปี:

146,000 คนในปี 2513 → 1,931,000 คนในปี 2544

* นักศึกษา/อาจารย์ในปี 2544: เกาหลี 30.7 สหรัฐอเมริกา

14.6 และญี่ปุ่น 11.8

- * จำนวนเอกสารทางวิชาการในฐานะข้อมูล Science Citation Index (SCT) ในปี 2544: 4.6 % ของสหรัฐอเมริกา 16.4% ของสหราชอาณาจักร และ 17.7 % ของญี่ปุ่น

มหาวิทยาลัยและอุตสาหกรรมท้องถิ่นขาดการประสานสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

เท่าที่ผ่านมา บรรดามหาวิทยาลัยต่างมุ่งปฏิบัติภาระหน้าที่เดิมของตนในการผลิตนักวิชาการและผู้นำในสังคม ขาดความกระตือรือร้นที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งยังไม่สามารถตอบสนองสภาพความเป็นจริงในตลาดแรงงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน เหล่ามหาวิทยาลัยก็ไม่สามารถสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางด้านอุตสาหกรรมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น ทั้งยังไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็งในฐานะที่เป็นแหล่งสร้างสรรค์และเผยแพร่ความรู้ในชุมชน

ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องพึ่งพาปัจจัยต่างๆ จากภายนอกในการผลิตแรงงานที่มีคุณภาพสูง และแสวงหาเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น ส่งคนไปศึกษา ณ ต่างประเทศ และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ จากต่างประเทศมาใช้

ระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอก และขาดความคล่องตัว

สถาบันการศึกษาและฝึกอบรมปิดกั้นตนเองจากโลกภายนอกและขาดความคล่องตัว จึงเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการขยายโอกาสทางการศึกษา บรรดาโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ล้วนไม่สามารถควบคุมดูแลหลักสูตรของตนเองได้ และในฐานะที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ชุมชน ทางโรงเรียนก็ไม่สามารถดำเนินการได้มากนัก

บรรดาสถาบันที่เป็นแหล่งสร้างสรรค์ความรู้ เช่น บริษัท มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย ขาดความร่วมมือและเชื่อมโยงกันเป็นปึกแผ่น ดังนั้น โครงสร้างต่างๆ ทางด้านสถาบันและการดำเนินงานเพื่อผสมผสานและเผยแพร่ความรู้ของสถาบันเหล่านี้ จึงมีจุดอ่อนตามไปด้วย

การแลกเปลี่ยนความรู้และบุคลากรในระดับนานาชาติก็มีจุดอ่อนทั่วทั้งระบบเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากการเปิดมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยจากต่างประเทศที่ขาดความเชื่อถือขึ้นในเกาหลี และจากการที่เกาหลีไม่สามารถร่วมในโครงการวิจัยในระดับนานาชาติได้อย่างพอเพียง นอกจากนี้ “สมองไหล” จากเกาหลียิ่งช่วยเร่งให้นานาชาติแข่งขันกันยิ่งขึ้นในการจ้างคนงานที่มีคุณภาพสูงไปจากเกาหลี

2. การจัดสรรและการใช้ทรัพยากรมนุษย์

ระบบการศึกษาและฝึกอบรมไม่ประสานสัมพันธ์กับตลาดแรงงาน

เกาหลีไม่มีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านข้อมูลข่าวสารเพียงพอที่จะโยงใยระบบการศึกษาและฝึกอบรมและตลาดแรงงานเข้าด้วยกัน (ตัวอย่างเช่น การคาดคะเนว่าตลาดมีความต้องการแรงงานมากน้อยเพียงใด แรงงานที่มีอยู่เพียงพอหรือไม่ การจ้างงานเป็นอย่างไร รายละเอียดเกี่ยวกับการให้วุฒิทางการศึกษาเป็นอย่างไร ฯลฯ) ปัญหาเรื่องการจ้างงานไม่ตรงตามภูมิตั้งเป็นปัญหาที่ร้ายแรงทีเดียว นอกจากนี้ คนงานยังขาดทักษะที่จำเป็นอีกด้วย ผลก็คือว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงกลับต้องทำงานในระดับต่ำและทำงานอย่างไม่เต็มที่

ส่วนในด้านการแจ้งข้อมูลไปยังสถานศึกษาและฝึกอบรม เพื่อให้ทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงานนั้น ยังขาดระบบติดตามดูแลอย่างเพียงพอ ผลก็คือว่า เนื้อหาหลักสูตรการศึกษาและการฝึกอบรมจึงไม่ค่อยตรงกับความต้องการของวงการอุตสาหกรรม ด้วยเหตุนี้ บรรดาบริษัทเอกชนจึงจำเป็นต้องรับภาระจัดหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมคนงานกันใหม่

นอกจากนี้ งานด้านการแนะแนวอาชีพและบริการจัดหางานก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ในเมื่อทางการไม่สามารถดำเนินงานดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องพึ่งพาอาศัยภาคเอกชนเป็นอย่างมาก

ในเมื่อตลาดแรงงานไม่หลากหลายเพียงพอ จึงไม่สอดคล้องกับลักษณะของท้องถิ่นและคนในแต่ละวัย ช่องทางในการเข้าตลาดแรงงานจึงมีไม่มากนัก มาตรฐานและช่องทางการจ้างงานก็มีอยู่จำกัด และในเมื่อคนงานมีวุฒิทางการศึกษาแตกต่างกันเป็นอย่างมาก การเข้าตลาดแรงงานย่อมแตกต่างกันอย่างเห็นเด่นชัด

ตารางที่ 6 วุฒิทางการศึกษาและวิธีการจ้างงาน

วุฒิทางการศึกษา	จ้าง โดยแข่งขันกันอย่างเปิดเผย	สืบทอดมา	ผู้แนะนำ	สมัครด้วยตนเอง
ออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลางคืนหรือต่ำกว่านั้น	3.1	09	67.4	25.7
สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย	17.3	30	58.8	18.6
ออกจากวิทยาลัยกลางคืน	23.5	42	48.8	18.1
สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยที่สอนหลักสูตรสองปี	34.4	40	47.6	13.4
สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยหรือสูงกว่านั้น	52.4	68	30.3	6.6

* สถาบันแรงงานแห่งชาติ 2542

กำลังแรงงานยังค้ำพัฒนาอยู่ในเศรษฐกิจบนฐานความรู้

ในเศรษฐกิจบนฐานความรู้ซึ่งอาศัยความรู้ในระดับสูงในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นั้น ยังมีความต้องการบุคลากรอยู่น้อยมาก การลงทุนในวิชาการขั้นพื้นฐานและการดำเนินงานเพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ยังมีอยู่น้อยมากเช่นกัน เป็นผลให้ไม่สามารถตัดดวงประโยชน์จากความรู้ความสามารถในวิชาต่างๆ เหล่านี้ที่มีอยู่แล้วได้อย่างจริงจัง

- * บริการส่งเสริมสนับสนุนสำหรับบริษัทต่างๆ เช่น การจัดส่ง การตลาด การบริหารจัดการ การให้คำปรึกษาหารือ ในนัยหนึ่ง และบริการต่างๆ ในด้านการศึกษาและฝึกอบรม และศิลปและวัฒนธรรม ในอีกนัยหนึ่งนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ที่มีอยู่ และบุคลากรมืออาชีพในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

เราจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กร ลักษณะนิสัยในการทำงาน และโครงสร้างการจ้างงานเพื่อสนองความต้องการของเศรษฐกิจบนฐานความรู้ เพื่อเน้นในเรื่องความสามารถและผลการดำเนินงาน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มสัดส่วนของผู้บริหารระดับสูงที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในสาขาใดสาขาหนึ่ง

โครงสร้างเพื่อส่งเสริมให้สตรีและเยาวชนมีโอกาสใช้แรงงานนั้น ยังไม่แข็งแกร่งพอ

โครงสร้างการใช้บุคลากรประเภทต่างๆ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผลก็คือว่า มีสตรีที่ใช้แรงงานต่ำกว่า 50% โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีที่ได้รับการศึกษาสูงเป็นจำนวนน้อยมากที่มีโอกาสทำงาน เมื่อเทียบกับประเทศอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ก้าวหน้า

- * ในปี 2543 60.7 % ของประชากรในวัยทำงานนั้นประกอบอาชีพอยู่ในภาคเศรษฐกิจ 74.0 % ของแรงงานชาย และ 48.3 % ของแรงงานหญิงประกอบอาชีพอยู่ในภาคเศรษฐกิจ

สำหรับบุคลากรหญิงในสาขาต่างๆ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีนั้น มีการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากบุคลากรดังกล่าวกันน้อยมาก ส่วนสาขาต่าง ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงซึ่งบุคลากรหญิงค่อนข้างได้เปรียบนั้น ก็มีการสร้างงานกันน้อยมาก

นอกจากนี้ มีเยาวชน (อายุ 15-24 ปี) เป็นจำนวนไม่มากนักที่ประกอบอาชีพอยู่ ผลก็คือว่า เยาวชนเป็นจำนวนมากขาดโอกาสที่จะมีประสบการณ์ในการทำงาน และขาดโอกาสที่จะเริ่มปรับปรุงทักษะทางด้านวิชาชีพของตนให้ดีขึ้น

- * เพียง 31.8% ของเยาวชนมีงานทำในปี 2543

ผู้ใหญ่มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตน้อยมาก

ประชากรส่วนใหญ่ในกลุ่มอายุ 40-50 ปี ที่กำลังประกอบอาชีพอยู่ สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้น ย่อมได้รับความกระทบกระเทือน หากตลาดแรงงานเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ผู้ใหญ่ที่ศึกษาต่อนั้นมีจำนวนน้อยมาก ทั้งยังไม่มีการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมกันใหม่ นอกจากนี้ บริการหลักทางด้านการศึกษาในวิทยาลัยที่สอนหลักสูตรสองปี และมหาวิทยาลัย ก็ไม่ช่วยให้คนในชุมชนท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตเท่าใดนัก

ตารางที่ 7 อัตราการเข้าเรียนในโรงเรียน จำแนกตามกลุ่มอายุ
(ร้อยละ)

(กลุ่มอายุ)	อายุเมื่อจบ การศึกษา ภาคบังคับ	3-4	5-14	15-19	20-29	30-39	40 และสูงกว่านั้น
โดยเฉลี่ย	16	600	97.7	76.9	20.7	4.8	1.1
เกาหลี	14	162	91.8	81.2	21.9	1.2	0.3
สหราชอาณาจักร	16	77.4	99.0	72.5	23.6	14.0	5.0
สหรัฐอเมริกา	17	47.2	100.7	78.1	20.4	5.9	2.3

* องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) : สถานะการศึกษาโดยย่อ 2544 (Education at a Glance, 2001)

ในช่วงเศรษฐกิจยุคไอเอ็มเอฟ* บริษัทใหญ่ ๆ มักจะลงทุนเพื่อการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับคนงานน้อยลง ระบบส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาคนงานในบริษัทขนาดย่อมและขนาดกลางให้มีความสามารถทางด้านอาชีพศึกษานั้น อ่อนแอเป็นอย่างมาก

* กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund-IMF)

**ตารางที่ 8 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาและฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ
ของค่าแรง**

(ร้อยละ)

(ขนาดของบริษัท)	2538	2539	2540	2541	2542
รวม	1.5	2.1	1.9	1.2	1.4
ขนาดย่อมและขนาดกลาง	0.6	0.7	0.6	0.4	0.5
บริษัทขนาดใหญ่ 1	1.6	2.2	2.0	1.3	1.5
บริษัทขนาดใหญ่ 2	1.7	2.5	2.2	1.4	1.6

- * บริษัทที่มีขนาดย่อมและขนาดกลางมีพนักงานระหว่าง 30-299 คน บริษัทขนาดใหญ่ 1 มีพนักงานระหว่าง 300-999 คน บริษัทขนาดใหญ่ 2 มีพนักงานกว่า 1,000 คน
- * กระทรวงแรงงาน : รายงานการสำรวจแรงงานในบริษัทต่างๆ (จัดพิมพ์เป็นรายปี)

3. โครงสร้างพื้นฐานทางด้านทรัพยากรมนุษย์

โครงสร้างพื้นฐานทางด้านสารสนเทศเป็นที่น่าพอใจพอสมควร

เกาหลีมีโครงสร้างพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและชาวเกาหลีมีศักยภาพในด้านนี้เพียงพอเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ อีกหลายประเทศ ดังนั้น เกาหลีจึงสามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดีในการสร้างความเชี่ยวชาญในการจัดบริการการศึกษาและฝึกอบรม และในการขายบริการดังกล่าว ทั้งนี้โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม ยังไม่ตระหนักกันดีพอถึงความสำคัญของการพัฒนาเนื้อหาทางด้านสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งการสนับสนุนเงินนโยบายเพื่อพัฒนาเนื้อหาดังกล่าว

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรมนุษย์นั้น ยังมีงานต่าง ๆ ทางด้านกฎหมายและสถาบันที่ขาดการพัฒนา

งานต่าง ๆ ในด้านกฎหมาย และงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับระบบสร้างสรรค์ เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนความรู้ นั้น ยังใช้แนวปฏิบัติเดิม ๆ ซึ่งอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิ และกฎระเบียบของทางราชการเป็นหลัก ในเมื่อชาวเกาหลีเป็นผู้ใฝ่รู้ ทั้งยังมีศักยภาพในการสร้างองค์ความรู้ จึงควรตัดวงจรประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยลดกฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับทรัพยากร มนุษย์ลงให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ระบบสำหรับนำนโยบายทรัพยากรมนุษย์ไปปฏิบัติยังไม่ดีพอ

สำหรับการพัฒนาและใช้ทรัพยากรมนุษย์นั้น ยังมีได้กำหนดวิสัยทัศน์ในเชิงยุทธศาสตร์ที่กว้างไกลในระดับชาติแต่อย่างไร และความร่วมมือประสานงาน ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ก็ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

ถึงแม้ว่ารัฐบาลได้เพิ่มบทบาทของตนเป็นอย่างมากในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็ตาม ก็นับว่าเพิ่งจะเริ่มพัฒนานโยบายในด้านนี้กันอยู่ จึงจำเป็นต้องเร่งวางนโยบายเพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และเพื่อเผยแพร่ข้อมูลทางด้านทรัพยากรมนุษย์ให้กว้างขวางออกไป

แต่ในขณะเดียวกัน ในระหว่างที่วางนโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์และนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัตินั้น ปรากฏว่า หน่วยงานปกครองในท้องถิ่นและภาคเอกชนยังมีบทบาทไม่ชัดเจน ทั้งยังมีช่องทางน้อยมากในการร่วมกำหนดนโยบาย

ตอนที่ 4

เป้าหมายและยุทธศาสตร์สำหรับ นโยบายทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ

1. โครงสร้างพื้นฐานสำหรับนโยบาย

วิสัยทัศน์และเป้าหมายตามนโยบาย

สังคมประกอบด้วยคนเก่ง และเป็นสังคมที่ไว้วางใจต่อกัน

- เกาหลีจะเป็น 1 ใน 10 ประเทศแรกในโลกที่สามารถ
แข่งขันได้ดีที่สุดในด้านทรัพยากรมนุษย์

เสริมสร้างสมรรถนะของ แต่ละคน	สร้างความไว้วางใจต่อ กันและความสมานฉันท์ ในสังคม	สร้างแหล่งความรู้ใหม่ๆ เพื่อช่วยให้เศรษฐกิจ เจริญเติบโต
---------------------------------	--	---

นโยบายและภารกิจด้านต่างๆ

พัฒนาชาวเกาหลี ทุกคนให้มีสถานะ สำคัญๆ ที่จำเป็น สำหรับปฏิบัติงาน	ใช้ความมุ่งมั่นและ ทรัพยากรมนุษย์ เป็นแรงกระตุ้นเพื่อ ความเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ	ปรับปรุงการให้บริการ บริหารจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ ของชาติให้ดีขึ้น	สร้างโครงสร้าง ต่างๆ เพื่อพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์
<ul style="list-style-type: none"> ● ให้หลักประกันว่าชาวเกาหลีทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ● ปลูกฝังให้เยาวชนมีวัฒนธรรมโดยมีทัศนะกว้างไกลและสร้างสรรค์ ● ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ● ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะของกลุ่มด้อยโอกาสในสังคม ● สร้างความไว้วางใจต่อกันในสังคมและความเป็นประชาธิปไตย 	<ul style="list-style-type: none"> ● พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถพิเศษ ● พัฒนาคงงานสำหรับงานของชาติในสาขาต่างๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ ● ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างธุรกิจ มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่างๆ ● พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับอุตสาหกรรมบริการ ● ฝึกฝนนักวิชาชีพสำหรับงานด้านศิลปและวัฒนธรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมบุคลากรในภาครัฐให้เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น ● ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากบุคลากรในภาคเอกชน ● ให้สตรีออกมาทำงานมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● สร้างโครงสร้างทางด้านสารสนเทศสำหรับทรัพยากรมนุษย์ ● ปรับปรุงระบบการเผยแพร่ความรู้ให้ดีขึ้น ● ส่งเสริมนโยบายทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์หลัก



การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน

ประเภท	สมรรถนะภายใน ภายนอก	สภาพแวดล้อม
จุดแข็งและโอกาส	<ul style="list-style-type: none"> มีความใฝ่รู้สูงและสามารถปรับตัวให้เข้ากับยุคสารสนเทศได้เป็นอย่างดี มีพื้นฐานมั่นคงสำหรับจัดหาทรัพยากรมนุษย์ในเชิงปริมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> โลกาภิวัตน์และการขยายตัวของตลาดเอเชีย
จุดอ่อนและประเด็นที่เป็นปัญหา	<ul style="list-style-type: none"> สตรีออกมาทำงานเป็นจำนวนน้อย สถานศึกษาและฝึกอบรมไม่คล่องตัวและปิดกั้นตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> ตระหนักในความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์กันมากขึ้น กลุ่มต่างๆ ในสังคมขัดแย้งกันมากขึ้น สร้างระเบียบเศรษฐกิจใหม่ในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ

2. วิสัยทัศน์ และเป้าหมายตามนโยบาย

สังคมประกอบด้วยคนเก่ง และเป็นสังคมที่ไว้วางใจต่อกัน

- เกาหลีจะเป็น 1 ใน 10 ประเทศแรกในโลกที่สามารถแข่งขันได้ดีที่สุดในด้านทรัพยากรมนุษย์

เสริมสร้างสมรรถนะของแต่ละคน

ประเทศใดประเทศหนึ่งจะสามารถแข่งขันได้เป็นอย่างดีมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในระดับพื้นฐานของแต่ละคน ดังนั้น ในการวางนโยบายทรัพยากรมนุษย์แห่งชาติ จึงควรมุ่งปลูกฝังให้ทุกคนรักที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีความคิดสร้างสรรค์ ในขณะที่เดียวกันก็เสริมสร้างสมรรถนะพื้นฐาน เพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ในยุคโลกาภิวัตน์ และยุคสารสนเทศนี้

สร้างความไว้วางใจต่อกันและความสมานฉันท์ในสังคม

เศรษฐกิจจะเจริญเติบโตและสังคมจะพัฒนาไปได้ ก็ต่อเมื่อคนในสังคมมีความไว้วางใจต่อกัน เกาหลีจึงจำเป็นต้องลงทุนทางสังคมให้ทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ที่ก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม พร้อมกับสร้างสภาพแวดล้อม ซึ่งช่วยเอื้อให้สังคมสมานฉันท์ต่อกัน โดยใช้ระบบการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่ง ด้วยความรู้ความสามารถ

กันอย่างกว้างขวาง ลดการขัดแย้งระหว่างกลุ่มและชนชั้นต่างๆ ในสังคม และเคารพในมาตรฐานและ ค่านิยมซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันในสังคม

สร้างแหล่งความรู้ใหม่ ๆ เพื่อช่วยให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต

ประเทศใดประเทศหนึ่งจะสามารถแข่งขันในเชิงอุตสาหกรรมกับประเทศอื่นได้ ก็ต้องอาศัยแหล่งความรู้สำคัญ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีคนเก่ง มีความรู้และมีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทันสมัยบนพื้นฐานที่มั่นคง หากเกาหลีไม่ระดมกำลังกันทั้งประเทศ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในเชิงยุทธศาสตร์และทั่วทั้งระบบก็ยากที่จะตามประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าได้ทัน หากหากำลังแรงงานที่มีคุณภาพสูงได้ ก็จะสามารถแก้ไขข้อจำกัดเพราะสภาพทางภูมิศาสตร์ นอกจากนี้ จะต้องสังวัตุดิบจากต่างประเทศเข้ามา เพื่อประหยัดด้วยการเพิ่มขนาดการผลิต และดึงดูดให้ชาวต่างประเทศมาลงทุนอีกต่อไป

3. งานด้านต่าง ๆ และภารกิจตามนโยบาย

สำหรับงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายใน 4 ด้านนั้น ในตอนต่อไปนี้จะกล่าวถึงภารกิจสำคัญ ๆ ทางด้านทรัพยากรมนุษย์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

- การฝึกอบรมและการจัดหา
- การจัดสรรและการใช้ประโยชน์
- การสร้างโครงสร้างสำหรับงานด้านทรัพยากรมนุษย์

ซึ่งเราจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปี 2548 (เราจะกล่าวถึงงานด้านต่าง ๆ ดังกล่าวในรายละเอียดในภาค 2 ว่าด้วย “ภารกิจสำคัญที่จะต้องดำเนินการสำหรับงานในแต่ละด้าน”)

พัฒนาชาวเกาหลีทุกคนให้มีสมรรถนะสำคัญ ๆ ในการปฏิบัติงาน

ให้หลักประกันว่าชาวเกาหลีทุกคนจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และส่งเสริมให้ระบบโรงเรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความเป็นอิสระ

เป็นที่ทราบกันดีว่า โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีหน้าที่ช่วยให้นักเรียนของตนมีทักษะต่าง ๆ สำหรับดำรงชีวิตในสังคมต่อไป เราจึงจำเป็นต้องส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียนในภารกิจ

ดังกล่าว ดังนั้น จึงต้องกำหนดมาตรฐานสัมฤทธิ์ผลต่ำสุด โดยกำหนดเป็นมาตรฐานระดับชาติ ทั้งยังควรส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่ยังไม่ได้มาตรฐานดังกล่าวอีกด้วย นอกจากนี้ ในเมื่อเราเปิดโอกาสให้แต่ละโรงเรียนมีความเป็นอิสระมากขึ้น ก็จำเป็นต้องส่งเสริมให้ทั้งโรงเรียนเองและบรรดาครูให้สามารถสร้างนวัตกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง

ปลูกฝังให้เยาวชนมีวัฒนธรรมโดยมีทักษะที่กว้างไกลและสร้างสรรค์

เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนมีทักษะกว้างไกลและสร้างสรรค์ทางการควรวัดหาเนื้อที่เพิ่มขึ้นสำหรับกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน จัดทำและเผยแพร่กิจกรรมต่างๆ ที่ให้เยาวชนลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง และฝึกฝนผู้ชำนาญการเพื่อดำเนินกิจกรรมเหล่านี้

นอกจากนี้ จำเป็นต้องปรับปรุงระบบความร่วมมือที่ให้สถาบันในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมด้วยเพื่อสนับสนุนกิจกรรมเยาวชนในท้องถิ่น ทั้งยังควรวางมาตรการสนับสนุนทั่วทั้งระบบ เพื่อช่วยโน้มน้าวเยาวชนให้ร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวด้วยความเต็มใจ

สร้างระบบเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางด้านวิชาชีพไปจนตลอดชีวิต

ในเมื่อวิชาชีพต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ชาวเกาหลีทุกคนสามารถปรับตนเองได้ เราจำเป็นต้องวางระบบเพื่อให้ทุกคนสามารถพัฒนาสมรรถนะทางด้านวิชาชีพของตนไปจนตลอดชีวิต เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ประการแรก เราควรปรับการสอนวิชาชีพดังที่สอนกันอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม ประการที่ 2 ควรจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ โดยสอนให้มากขึ้นในวิทยาลัยที่สอนหลักสูตรสองปี และในมหาวิทยาลัย ทั้งยังควรสนับสนุนการสอนวิชาชีพผ่านทางไซเบอร์ โดยสอนตลอดชีวิต ประการที่ 3 เราจำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาต่อเนื่อง แม้กระทั่งในระหว่างที่รัฐบาลทหาร

ควรส่งเสริมให้รัฐบาลมีบทบาทมากขึ้นในด้านการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งอาศัยคนในท้องถิ่นเป็นหลัก เช่น ส่งเสริมสนับสนุนเมืองต่าง ๆ ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณว่าเป็น “เมืองแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต”

ส่งเสริมการพัฒนาทักษะของกลุ่มด้อยโอกาสในสังคม

เราจำเป็นต้องเพิ่มหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับครอบครัวยุติธรรม ผู้มีรายได้น้อยและผู้พิการ และจัดการศึกษาและฝึก

อบรมให้แก่ผู้สูงอายุเพื่อร่วมในงานทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เราจำเป็นต้องแก้ปัญหา “ช่องว่างทางด้านดิจิทัล” และช่วยผู้ที่ไม่มีโอกาสได้รับข้อมูลสารสนเทศ โดยแก้กฎหมายและปฏิรูประบบต่าง ๆ เพื่อให้ทุกคนจะสามารถตัดดวงประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศได้

สร้างความไว้วางใจต่อกันในสังคมและความเป็นประชาธิปไตย

นับตั้งแต่การศึกษาในระดับประถมศึกษาที่เดียว เราควรปลูกฝังให้เด็ก ๆ ได้มีคุณลักษณะของพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย และส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสร่วมในเวทีสาธารณะ เราควรสร้างสภาพแวดล้อมซึ่งเอื้อให้นักเรียนมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพและมีจิตวิญญาณของนักธุรกิจ ซึ่งเหมาะสมกับเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ในขณะที่เดียวกันเปิดโอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับชาวต่างประเทศมากขึ้น พร้อมกับส่งเสริมให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมของชาติอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบัน

ให้ความรู้และทรัพยากรมนุษย์เป็นแรงขับเคลื่อนเพื่อ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

สืบค้นและให้การศึกษแก่เด็กผู้มีความสามารถพิเศษแต่เยาว์วัย

เราควรส่งเสริมให้เด็ก ๆ ผู้สามารถสร้างสรรค์และมีความสามารถพิเศษได้พัฒนาตนเองเสียแต่เนิ่น ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงควรวางระบบการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษในระดับชาติ พร้อมกับส่งเสริม ให้หน่วยราชการต่าง ๆ ร่วมมือกันในการสนับสนุนการศึกษาดังกล่าวในสาขาต่าง ๆ รัฐบาลจึงควรเฝ้าอำนวย โดยสร้างโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับ การศึกษาของผู้มีความสามารถพิเศษ

พัฒนาความรู้และฝึกฝนคนงานสำหรับงานของประเทศ ใน สาขาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์

เราต้องวางระบบการฝึกฝนคนงานที่มีคุณภาพสูง รวมทั้ง ระบบการใช้กำลังแรงงานดังกล่าว ซึ่งจะช่วยพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุดในสาขาหลักต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ (เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีนิวเคลียร์ เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์) เทคโนโลยีในสาขาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนสามารถให้มูลค่าเพิ่มทางด้านเศรษฐกิจได้ในอนาคต

ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องวางระบบเพื่อให้หน่วยราชการต่าง ๆ แบ่งงานกันทำในด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางการคัดเลือกเทคโนโลยีในสาขาหลัก ๆ ซึ่งเกาหลีสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ พร้อมกับสนับสนุนด้วยการทุ่มเททุนวิจัยและพัฒนา

เพื่อพัฒนาความรู้ในเทคโนโลยีระดับสูงดังกล่าว ควรลงทุนในวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานให้มากขึ้น และสร้างสิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อโน้มน้าวชักจูงคนงานที่มีคุณภาพสูง นอกจากนี้ จำเป็นต้องอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิจากต่างประเทศ โดยส่งเสริมให้จัดตั้งมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยจากต่างประเทศขึ้นในเกาหลี และสนับสนุนงานวิจัยร่วมอย่างเต็มที่

ปรับบทบาทและภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเสียใหม่เพื่อให้เป็นกลไกในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เราต้องส่งเสริมการพัฒนา แบ่งสรร และเผยแพร่องค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ด้วยการแลกเปลี่ยนทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว รัฐบาลควรวางระบบเพื่อให้มหาวิทยาลัยรับหน้าที่เป็นศูนย์กลางเครือข่ายองค์ความรู้

ในขณะเดียวกัน เราควรสร้างมหาวิทยาลัยวิจัยที่มีชื่อเสียงระดับโลก และส่งเสริมแต่ละมหาวิทยาลัยให้มีความเชี่ยวชาญใน

สาขาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรปรับปรุงระบบโควตาสำหรับการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการปฏิรูปเพื่อส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นได้ศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อปรับปรุงอุตสาหกรรมบริการให้ มีคุณภาพดีขึ้น

ในเมื่อธุรกิจบริการมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น เราจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเพิ่มพูนองค์ความรู้ในภาคธุรกิจ ในการนี้เราจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของกลุ่มต่างๆ ทั้งทั้งวงการอุตสาหกรรม และในบรรดาบริษัทต่างๆ ให้ส่งเสริมการศึกษาและการฝึกอบรมเป็นของตนเองให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ เราต้องปรับปรุงแรงงานในภาคบริการให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามาแข่งขันได้ที่ละน้อย เราควรเร่งพัฒนาบุคลากรในภาคเอกชน โดยรับรองมาตรฐานของบริการต่างๆ และขยายการให้วุฒิทางวิชาชีพสำหรับอุตสาหกรรมบริการอีกด้วย

รัฐบาลควรช่วยส่งเสริมให้วุฒิทางวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ เช่น นิติศาสตร์ และแพทยศาสตร์สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น ดังนั้น เราจึงควรสนับสนุนให้การฝึกอบรมต่อเนื่องในระหว่างประกอบอาชีพมี

คุณภาพดีขึ้น และขอความร่วมมือองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ในการก่อตั้ง
วิทยาลัยวิชาชีพที่สอนในระดับหลังปริญญาอีกด้วย

ฝึกฝนนักวิชาชีพเพื่อสร้างองค์ความรู้ในด้านศิลปและวัฒนธรรม

จำเป็นต้องมีสาขาพื้นฐานที่มั่นคงทั่วทั้งระบบเพื่อส่งเสริม
ให้เกาหลีเป็นประเทศผู้นำประเทศหนึ่งในศตวรรษที่ 21 เราจึงควร
พัฒนาบุคลากรเพื่อเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมทางด้านศิลปและ
วัฒนธรรม ซึ่งยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และความสร้างสรรค์ของ
เกาหลีเอง ดังนั้น เราจึงควรเสริมสร้างความสามารถทางด้านศิลป
และวัฒนธรรมของคนทั่วไป และจัดหลักสูตรอันหลากหลาย เพื่อ
ฝึกฝนผู้มีพรสวรรค์ในด้านต่าง ๆ เหล่านี้

รัฐบาลควรปฏิบัติตามนโยบายที่มุ่งส่งเสริมให้พัฒนา
บุคลากรมืออาชีพ เพื่อสืบสานวัฒนธรรมดั้งเดิม พร้อมกับปรับปรุง
ให้ดียิ่งขึ้นในประการหนึ่ง และในอีกประการหนึ่งนั้นก็เพื่อสงวนรักษา
และนำวัฒนธรรมดั้งเดิมในสาขาต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้

เราจึงจำเป็นต้องสร้างกลุ่มมืออาชีพเพื่อเป็นผู้บุกเบิก
อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม ดังนั้น รัฐบาลจึงควรสร้างสภาพ
แวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์และการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม
และให้การสนับสนุนอย่างจริงจังในการฝึกบุคลากรมืออาชีพ ซึ่งมิ
ควมสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการ เพื่อพัฒนา
อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรมต่อไป

ปรับปรุงการใช้และการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ใน ภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปรับปรุงบุคลากรในภาครัฐให้เป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น

รัฐบาลควรปรับปรุงระบบการสอบบรรจุเข้ารับราชการ โดยอาศัยความสามารถเป็นหลักและรับบุคลากรจากภาคเอกชนอีกด้วย เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว รัฐบาลควรใช้ระบบบริหารบุคลากรในแนวใหม่ โดยเน้นในเรื่องความสามารถและผลงานทางวิชาชีพ และปฏิรูปเส้นทางการรับราชการเพื่อส่งเสริมให้ข้าราชการแต่ละคนเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรปรับปรุงแนวทางการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับข้าราชการ โดยเน้นในด้านทักษะและความสามารถ

ปรับปรุงการใช้และการพัฒนาบุคลากรในภาคเอกชนให้ดีขึ้น

เราจำเป็นต้องปฏิรูปการบริหารบุคลากรในภาคเอกชน เพื่อให้ยึดความสามารถและผลงานเป็นหลัก ดังนั้น จึงควรยกเลิกระบบต่าง ๆ ที่ล้าสมัย ซึ่งอาศัยเพศ อายุ โส ปริญญาบัตร และความสัมพันธ์ส่วนตัวเป็นเกณฑ์ ตรงกันข้าม ฝ่ายรัฐบาลและเอกชนควรร่วมมือกันวางระบบการทำงานและการบริหารบุคลากร ซึ่งอาศัยความสามารถและผลงานเป็นหลัก

นอกจากนี้ รัฐบาลควรวางระบบเพื่อให้มีการยกย่องความ เป็นเลิศของบริษัทต่าง ๆ ซึ่งสนับสนุนการพัฒนาคนงานให้มีคุณภาพ สูง

ในขณะเดียวกัน เราจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์ในแนว ใหม่ระหว่างฝ่ายคนงานและฝ่ายบริหาร เพื่อช่วยพัฒนาให้คนงานมี คุณภาพดีขึ้น โดยอาจส่งเสริมให้สหภาพแรงงานมุ่งปรับปรุงทักษะ ของคนงาน และเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษา และฝึกอบรมมากขึ้น โดยทำสัญญากับทางบริษัท

นอกจากนี้ เราต้องพัฒนาระบบการศึกษาและฝึกอบรมต่อ เนื่องสำหรับคนงาน โดยขยายการศึกษาในเชิงพาณิชย์ และเปิด โรงเรียนเทคนิคและวิทยาลัยของทางบริษัท พร้อมกันนี้ รัฐบาลควร สนับสนุนให้บริษัทที่มีขนาดย่อมและขนาดกลางเพิ่มพูนทักษะของ คนงานของตน โดยดำเนินงานในด้านนี้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ให้สตรีมีโอกาสออกมาทำงานมากขึ้น

เราจำเป็นต้องปรับปรุงการแนะแนวอาชีพและการฝึก วิชาชีพสำหรับนักเรียนหญิงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสตรีจะได้ ออกมาทำงาน และมีส่วนเสริมสร้างเศรษฐกิจให้มากขึ้น และเรา จำเป็นต้องขยายโอกาสให้แก่แม่บ้านเต็มเวลา เพื่อจะได้ร่วมในงาน อาสาสมัครในสังคม

นอกจากนี้ เราควรขยายโอกาสให้คนงานสตรีได้กลับเข้าทำงานอีกครั้งหรือเริ่มธุรกิจใหม่ในเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้คนงานชายและหญิงมีความเสมอภาคกัน รวมทั้งเพิ่มสถานรับเลี้ยงเด็กตามโรงงานอีกด้วย

เราควรส่งเสริมให้คนงานสตรีได้มีโอกาสก้าวหน้าไปในอาชีพต่าง ๆ เช่น การรับราชการ การเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และนักวิจัย และควรมีนโยบายส่งเสริมให้สตรีมีโอกาสพัฒนาตนเองในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอีกด้วย

สร้างโครงสร้างต่างๆ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

สร้างโครงสร้างเพื่อประเมินและดำเนินงานด้านทรัพยากรมนุษย์

รวมทั้งโครงสร้างทางด้านสารสนเทศอีกด้วย

เราจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อประเมินทั้งคุณค่าและความสามารถของบุคลากร รวมทั้งการดำเนินงานในด้านนี้ โดยจะต้องประเมินอย่างเป็นธรรม ดังนั้น เราจึงต้องวางระบบประเมินและดำเนินงานเกี่ยวกับประสิทธิภาพการเรียนรู้และอาชีพการงานของแต่ละคน นอกจากนี้ เรายังควรวางระบบวิเคราะห์ภาระหน้าที่ โดยคำนึงถึงวุฒิที่มีอยู่ รวมทั้งพิจารณาถึงเรื่องการศึกษา ฝึกอบรม และการให้วุฒิอีกด้วย

ฉะนั้น รัฐบาลจึงควรวางระบบประเมินคุณค่าของบุคลากร ในบริษัทเอกชน นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างทางด้าน สารสนเทศ เพื่อสถานศึกษาและฝึกอบรมจะได้ทราบได้ทันการณืว่า สถานประกอบการมีความต้องการในด้านใดบ้าง

ปรับปรุงระบบเผยแพร่และดำเนินงานในด้านความรู้

เราจำเป็นต้องสร้างตลาดเพื่อคุ้มครองและซื้อขายแลกเปลี่ยนทรัพย์สินทางปัญญาอย่างเป็นธรรม นอกจากนี้ จะต้อง กระตุ้นให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่สร้างองค์ความรู้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และข่าวสารข้อมูลต่อกัน

สำหรับหน่วยราชการต่าง ๆ บริษัท และสถาบันวิจัยนั้น เราควรปรับปรุงระบบการดำเนินงานในด้านองค์ความรู้ให้ดีขึ้น โดย อาจจัดทำ “ทะเบียนองค์ความรู้” (Knowledge inventory) เพื่อ ประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป และ “แผนที่แสดงการพัฒนางค์ความรู้” (Knowledge development map) เพื่อแสดงแหล่งความรู้ที่ สำคัญๆ ของประเทศ

ปรับปรุงนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เราต้องขยายฐานองค์ความรู้เพื่อวางนโยบายทางด้าน ทรัพยากรมนุษย์ โดยอาศัยหลักวิชาการ และนำนโยบายดังกล่าวไป

ปฏิบัติให้บังเกิดผล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเชิงนโยบาย ในด้านนี้ และส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ เปิดหลักสูตร และจัด กิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวิชาการอีกด้วย

ในการวางนโยบายหรือดำเนินโครงการเพื่อประกอบการ พัฒนาหรือส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์ รัฐบาลจะต้องพิจารณาว่า นโยบาย ดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อระบบการศึกษาฝึกรวม และตลาด แรงงานอย่างไรบ้าง

นอกจากนี้ เราต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยดำเนินงาน ในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต และสนับสนุนอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่น

4. จุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์ในนโยบาย

ระบบที่เปิดกว้างและการสร้างเครือข่าย

หากเราจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งหมดโดยดำเนินการ ภายในเกาหลีแต่เพียงแห่งเดียวจะไม่เหมาะสมสำหรับยุค โลกาภิวัตน์ ในปัจจุบันเราจึงควรใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาแบบเปิดกว้าง โดย ส่งเสริมให้นำทรัพยากรที่สูญหายที่มีคุณภาพสูงของบรรดาบริษัท ต่างๆ มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยในต่างประเทศเข้ามายังเกาหลี นอกจากนี้ เราควรเสริมสร้างความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนกับศูนย์

นวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีต่างๆ ในโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการวิจัยขั้นพื้นฐานและเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และบริษัทต่างๆ ที่ดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในเกาหลีนั้น จำเป็นต้องวางระบบแลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูลแก่สาธารณชน นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องวางระบบต่างๆ ที่เปิดกว้าง โดยใช้สถานศึกษาที่มีอยู่แล้วให้เป็นสถานบันการเรียนรู้ตลอดชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นอีกด้วย

ปรับให้เข้ากับยุคสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะช่วยให้มีการแลกเปลี่ยนและเผยแพร่องค์ความรู้และข้อมูลต่อกันได้เป็นอย่างดี ทั้งยังเป็นกลไกสำคัญ ซึ่งอาจเปลี่ยนสภาพแวดล้อมสำหรับนโยบายในด้านทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อเป็นกลไกสำหรับการปฏิรูปทั่วทั้งระบบ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภาคเอกชนอีกด้วย

แท้ที่จริงแล้ว เราจำเป็นต้องพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในทุก ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา การจัดสรร และการใช้ทรัพยากรมนุษย์ เราจำเป็นต้องจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เสียแต่เนิ่น ๆ และในขณะเดียวกันก็จัดหาซอฟต์แวร์เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับ

งานด้านการศึกษา ฝึกอบรม และเผยแพร่องค์ความรู้ ทั้งยังจำเป็นต้องสร้างตลาดในไซเบอร์สเปซสำหรับบริการต่าง ๆ ที่มุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และโน้มน้าวภาคเอกชนให้ร่วมในงานด้านต่าง ๆ เหล่านี้อีกด้วย

ผ่อนคลายกฎระเบียบและให้มีความเป็นอิสระยิ่งขึ้น

หากเราประสงค์จะให้บรรดาโรงเรียนและสถานฝึกอาชีพต่าง ๆ ดำเนินการสอนอย่างดีเยี่ยม เป็นผลให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างจริงจัง ก็จำเป็นต้องยกเลิกและผ่อนคลายกฎระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้สถานศึกษาเป็นอิสระยิ่งขึ้น เราต้องยกเลิกกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ยึดผู้ผลิตกำลังคนเป็นสำคัญ และวางระบบเพื่อสร้างตลาดสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมมากขึ้น

ดังนั้น เราจึงควรพิจารณาบรรดากฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ทางด้านทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน โดยในขณะนี้เราได้ยกเลิกและผ่อนคลายกฎระเบียบต่าง ๆ และให้ท้องถิ่นเป็นอิสระยิ่งขึ้น

ให้สตรีออกมาทำงานให้มากที่สุด

เท่าที่ผ่านมา เกาหลีมีแนวปฏิบัติในการจ้างงานที่ล้าสมัย กล่าวคือ จ้างแต่แรงงานชายเป็นส่วนใหญ่ เป็นผลให้ไม่ได้ใช้แรงงานของทั้งประเทศอย่างเต็มตามศักยภาพ จึงควรวางยุทธศาสตร์ในระดับชาติ เพื่อพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากแรงงานสตรีที่เป็นมืออาชีพ และมีความสามารถในการสร้างสรรค์

ในการพัฒนาและใช้แรงงานในทุก ๆ ด้านนั้น ควรวางนโยบายเพื่อแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าแรงงานสตรีมีศักยภาพมากน้อยเพียงใด และควรดำเนินงานในแนวใหม่ ๆ ในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดอาชีวศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงที่จะเป็นแรงงานต่อไปในอนาคต ปรับปรุงการแนะแนวอาชีพ ยกเลิกวิธีจ้างงานอย่างไม่เป็นธรรม และวางระบบงานด้านสถิติซึ่งจำแนกให้เห็นจำนวนแรงงานชาย-หญิงไว้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ เมื่อระบบสังคมในเกาหลีเปิดโอกาสให้ชาย-หญิงมีความทัดเทียมกัน เป็นผลให้คนทั่วไปเปลี่ยนแปลงเจตคติคล้อยตามไปด้วย เกาหลีก็ย่อมทัดเทียมกับประเทศอื่น ๆ ที่ก้าวหน้าในด้านทรัพยากรมนุษย์

5. แผนดำเนินงานตามนโยบาย

วางแผนขั้นต้นเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เราต้องวางแผนขั้นต้นโดยแสดงเป้าหมายและทิศทางสำหรับนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุก 5 ปี ส่วนหน่วยราชการต่าง ๆ ควรวางแผนใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับโครงการประจำปีตามนโยบายดังกล่าว และควรนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติ หลังจากที่คนทั่วไปและผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ได้พิจารณาเสนอความเห็นกันอย่างกว้างขวางแล้ว

เมื่อได้ประเมินแผนขั้นต้นและทบทวนแก้ไขกันแล้ว จึงควรจัดทำแผนที่ 2 โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย

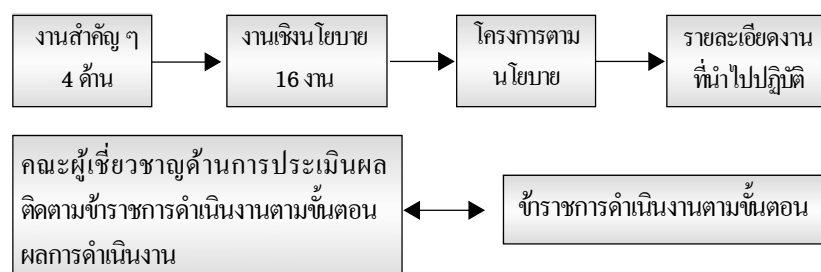
ส่งเสริมให้ทุกหน่วยราชการ และองค์กรประชาชนต่าง ๆ มีส่วนร่วมด้วย

สำหรับโครงการต่าง ๆ ตามนโยบายที่มอบหมายให้แก่หน่วยราชการและสถาบันต่าง ๆ นั้น เพื่อให้โครงการเหล่านี้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะสร้างเครือข่ายในระดับนโยบายสำหรับแต่ละโครงการ และแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประสานงานเพื่อบริหารแต่ละโครงการอีกด้วย

คณะทำงานตามโครงการจะอาศัยความร่วมมือของผู้ร่วมโครงการ พร้อมกับคอยระวังมิให้เกิดความขัดแย้งขึ้น และรายงานให้คณะกรรมการทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและประชาชนทั่วไปได้ทราบเกี่ยวกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ตามแผนดังกล่าว

หน่วยราชการและคณะทำงานที่รับผิดชอบโครงการ จะดูแลในเรื่องขอบข่ายของแผนในระดับสูง และทำการประเมินโดยอาศัยผลที่ได้รับ สำหรับโครงการตามนโยบายในระดับต่ำนั้น จะประเมินเป็นรายโครงการไปเป็นระยะ ๆ

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างแผนเบื้องต้น และระบบบริหารนโยบาย



เสริมสร้างบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมมากขึ้นในการวางนโยบาย และนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยอาศัยความร่วมมือในเชิงนโยบายกับรัฐบาลกลาง ในกรณีนี้ จำเป็นต้องวางพื้นฐานที่มั่นคงทางด้านกฎหมายและระบบ เพื่อให้นโยบายทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่นมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ประเมินผลอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบาย

รัฐบาลต้องจัดทำดัชนีเพื่อประเมินผลอย่างเป็นกลางในด้านการพัฒนา จัดสรร และใช้ทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประโยชน์ เราควรพิจารณาผลการดำเนินงานตามแผนเบื้องต้น โดยใช้ดัชนีดังกล่าวในการประเมิน และควรนำไปประกอบการพิจารณาในการวางแผนที่จะจัดทำต่อไปอีกด้วย



ภาคที่ 2
งานหลักที่ต้องนำไป
ปฏิบัติในแต่ละด้าน

ตอนที่ 1

พัฒนาชาวเกาหลีทุกคนให้มีสมรรถนะ สำคัญ ๆ ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน

1. ให้หลักประกันว่าประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานและให้ระบบโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
มีความเป็นอิสระ

รัฐบาลควรจัดการศึกษาในโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีสมรรถนะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม ทั้งยังควรวางระบบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยอาศัยการบริหารจัดการอย่างเป็นเอกเทศในระดับรากหญ้า

ให้หลักประกันว่าประชาชนทุกคนได้รับการศึกษาในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ให้หลักประกันว่าโรงเรียนมีภาระหน้าที่หลักที่จะต้องจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชน

จำเป็นต้องพิจารณากันเสียใหม่ว่าในการดำรงชีวิตในสังคม
บนฐานความรู้ขั้นนี้ จำเป็นต้องมีความสามารถในระดับพื้นฐานใดบ้าง
นอกจากนี้ เรายังควรดูแลให้บรรดาโรงเรียนประถมศึกษาและ
มัศึกษามีหน้าที่หลักในการเสริมสร้างสมรรถนะดังกล่าว และ
บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอีกด้วย

กำหนดมาตรฐานต่ำสุดสำหรับสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับประชาชน

เราต้องกำหนดมาตรฐานต่ำสุดสำหรับสัมฤทธิ์ผลในการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสำหรับประชาชนในระดับชาติ เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีความ
สามารถพื้นฐานเหนือระดับต่ำสุดนี้ ดังนั้น เราจึงควรส่งเสริม
โรงเรียนให้สามารถช่วยนักเรียนทุกคนให้ได้มาตรฐานต่ำสุดดังกล่าว
และประเมินโรงเรียนต่าง ๆ อย่างเป็นกลางในระดับชาติ

ส่วนโรงเรียนเองควรเสาะหาแนวทางพิเศษเพื่อช่วยนักเรียน
ที่ไม่ได้มาตรฐานต่ำสุดในด้านผลสัมฤทธิ์ตามที่ต้องการ

วางระบบส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเป็นหลักประกันให้ทุกคนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เราควรปฏิรูปแนวทางการตรวจโรงเรียนที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันอย่างถอนรากถอนโคน โดยหันมาเน้นว่าภารกิจสำคัญในการตรวจโรงเรียน คือ การส่งเสริมสนับสนุนและให้คำแนะนำพร้อมกันนี้ให้วางระบบส่งเสริมสนับสนุนสำหรับภารกิจดังกล่าว โดยเฉพาะ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตั้ง “ศูนย์แห่งชาติเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการตรวจโรงเรียน” (ชื่ออย่างไม่เป็นทางการ) ขึ้น ศูนย์นี้จะทำหน้าที่ตรวจโรงเรียนในระดับชาติ และส่งเสริมสนับสนุน โรงเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ เรายังควรวางมาตรการส่งเสริมสนับสนุนขององค์กรบริหารระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายที่จะยกระดับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาในเขตที่มีรายได้น้อยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับต่ำ ดังนั้น เราจึงควรจัดทำหลักสูตรการศึกษาสำหรับผู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่ได้มาตรฐาน และเผยแพร่หลักสูตรดังกล่าวไปทั่วทั้งระบบ

เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้ออกจากโรงเรียนกลางคันมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงควรเปิดโรงเรียนทางเลือก และจัดทำหลักสูตรการศึกษาทางเลือกอีกด้วย

ส่งเสริมการศึกษาภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ และ พัฒนาการทางอาชีพให้เข้มแข็งขึ้น

เราต้องเสริมสร้างภาระหน้าที่ของโรงเรียนและให้ทางการสนับสนุนมากขึ้น เพื่อให้นักเรียนมีความเชี่ยวชาญในภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างน้อยในระดับที่ทางการกำหนดไว้

ประการแรก ทางการควรกำหนดมาตรฐานอันพึงประสงค์สำหรับความเชี่ยวชาญในด้านภาษาต่างประเทศ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และกำหนดวิธีการที่เหมาะสมสำหรับประเมินผลการสอนวิชาเหล่านี้

ประการที่ 2 ทางการควรสนับสนุนนักเรียนในเขตต่าง ๆ ที่มีรายได้น้อย เพื่อลดช่องว่างความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศในหมู่นักเรียน

ประการที่ 3 จำเป็นต้องให้ภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้เข้มแข็งขึ้น

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องวางระบบส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาการทางอาชีพ

ตามที่ทางการมีหน้าที่สนับสนุนการศึกษาเพื่อพัฒนาการทางอาชีพนั้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างเข้มแข็ง และเพื่อให้ นักเรียนมีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ จึงควรแก้กฎหมายเบื้องต้นว่าด้วยการศึกษา (Fundamental Law on Education)

เพื่อให้สอดคล้องกัน

ทางการควรจัดตั้งศูนย์ข้อมูลว่าด้วยพัฒนาการทางวิชาชีพ โดยรวมหน่วยราชการต่าง ๆ ในส่วนกลางที่เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน และสร้างเครือข่ายในท้องถิ่นเพื่อรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลทางด้านพัฒนาการทางวิชาชีพ เพื่อช่วยนักเรียนให้สามารถวางแผนสำหรับอาชีพของตนได้เป็นอย่างดี

ส่งเสริมให้ระบบโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีความเป็นอิสระ

ปรับระบบบริหารการศึกษาในระดับรากหญ้า โดยให้โรงเรียน เป็นศูนย์กลาง

ตามระบบบริหารการศึกษาในแนวใหม่นี้ รัฐบาลกลางมีบทบาทสำคัญในการวางแผนกำหนดมาตรฐานสัมฤทธิ์ผลการศึกษาระดับพื้นฐานสำหรับปวงชน ส่วนหน้าที่อื่น ๆ นั้น ได้โอนไปยังสำนักงานการศึกษาในภูมิภาคและโรงเรียนในท้องถิ่นทั้งสิ้น

สำนักงานการศึกษาประจำเมืองและประจำจังหวัดมีหน้าที่วางนโยบายในระดับภูมิภาค ส่วนสำนักงานการศึกษาในท้องถิ่นส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาในโรงเรียน

นอกจากนี้ แต่ละโรงเรียนสามารถแถลงว่าทางโรงเรียนมีพันธกิจใดบ้าง และปฏิบัติตามแผนการศึกษาของตนอย่างเป็นอิสระ

เพื่อให้ได้มาตรฐานเบื้องต้นที่ทางการได้กำหนดไว้ทางการจะแต่งตั้ง “คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นอิสระของโรงเรียน” (ชื่ออย่างไม่เป็นทางการ) เพื่อวัตถุประสงค์ 2 ประการ ประการแรกเพื่อร่างกฎหมายที่เหมาะสม และประการที่ 2 เพื่อกำหนดภาระหน้าที่ของรัฐบาลกลาง สำนักงานการศึกษา และ โรงเรียนต่าง ๆ เสียใหม่

ให้โรงเรียนแห่งชาติและโรงเรียนของรัฐ (national and public schools) สามารถดำเนินงานอย่างเป็นอิสระยิ่งขึ้น

รัฐบาลจะให้โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนแห่งชาติและโรงเรียนของรัฐที่ปฏิบัติภาระหน้าที่ของตนได้เป็นอย่างดี สามารถดำเนินงานโดยอิสระยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงช่วยกระตุ้นให้โรงเรียนในท้องถิ่นดำเนินงานแนวใหม่ ๆ ทางด้านการศึกษา

โรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกจะสามารถบริหารหลักสูตร งานด้านนักเรียน บุคลากร และการเงินอย่างเป็นอิสระภายในขอบเขตของกฎหมาย ดังนั้น จึงควรตราเป็นกฎหมายไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับข้อบัญญัติในการคัดเลือกโรงเรียนที่เป็นอิสระ ขอบข่ายความเป็นเอกเทศ และภาระหน้าที่ที่ครูใหญ่จะต้องรับผิดชอบ

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน และชุมชนในท้องถิ่น

เราควรสนับสนุนโรงเรียนให้มากขึ้น โดยร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ ในท้องถิ่นในการจัดโปรแกรมอันหลากหลายสำหรับนักเรียน โดยอาจช่วยดำเนินโครงการที่ใช้บริการอาสาสมัคร หนุนรงค์ให้ร่วมกันจัดหาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ใช้อุปกรณ์ร่วมกัน และแลกเปลี่ยนทรัพยากรมนุษย์ต่อกัน

สำหรับภูมิภาคต่าง ๆ ที่ประสบผลสำเร็จในการสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนทางการศึกษาอย่างดียุ่ยมั่นั้น ควรได้รับการยกย่องให้เป็นโรงเรียนตัวอย่างที่มีผลงานเป็นเลิศทางด้านนวัตกรรมทางการศึกษาในระดับท้องถิ่น พร้อมกับเผยแพร่ผลงานของโรงเรียนตัวอย่างเหล่านี้ให้เป็นที่ทราบโดยทั่วกัน

2. ปลุกฝังให้เยาวชนมีวัฒนธรรม โดยมีทัศนะกว้างไกลและสร้างสรรค์

รัฐบาลเกาหลีจะวางระบบสนับสนุนโดยใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากทรัพยากรมนุษย์และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งบรรดาโรงเรียนในชุมชนในท้องถิ่น เพื่อช่วยเยาวชนเกาหลีให้พัฒนาตนเองโดยอาศัยกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เปิดกว้างและช่วยให้มีทัศนะกว้างไกล เพื่อจะได้นำประเทศชาติสู่ความเจริญต่อไปในอนาคต

ส่งเสริมให้เยาวชนจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมอันหลากหลาย

เพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านวัฒนธรรมสำหรับเยาวชน

เราควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก และให้เยาวชนมีเวลาว่างสำหรับกิจกรรมที่สามารถมีส่วนร่วมด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ ได้แก่ ศาลาสันทนาการเยาวชน ศูนย์วัฒนธรรมเยาวชน หอพักเยาวชน แหล่งธรรมชาติ เพื่อการเรียนรู้ ที่ตั้งแคมป์สำหรับครอบครัว ฯลฯ สำหรับศูนย์กิจกรรมเยาวชนแบบครบวงจร และศาลาสันทนาการสำหรับเยาวชนนั้น จะสร้างขึ้นตามเมืองใหญ่ ๆ และเขตต่าง ๆ ส่วนศูนย์วัฒนธรรมเยาวชนนั้น เทศบาลจะเป็นผู้สร้าง

ในการนี้ เขตที่ด้อยโอกาสทางด้านสังคมและเศรษฐกิจจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เพื่อสิ่งอำนวยความสะดวกในเขตต่าง ๆ และในเขตเมืองและชนบทจะได้ทัดเทียมกัน

เราจำเป็นต้องใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษาและฝึกอบรม สำหรับกิจกรรมวัฒนธรรมเยาวชน ตัวอย่างเช่น โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา วิทยาลัย บริษัท และพิพิธภัณฑสถาน เป็นต้น นอกจากนี้ เราควรจัดกิจกรรมเป็นพิเศษ โดยเฉพาะเพื่อให้เยาวชนมีส่วนร่วมด้วยตนเอง และจัดกิจกรรมเสรีสำหรับนักเรียนอีกด้วย

จัดและเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้เยาวชนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

เราควรจัดและเผยแพร่กิจกรรมเยาวชนที่เหมาะสมกับกลุ่มเยาวชนในลักษณะต่าง ๆ ดังนั้น เราจึงควรคำนึงว่าสมาชิกกลุ่มมีอายุเท่าใดมาจากภูมิภาคใดบ้าง ภูมิภาคนั้นมีภูมิหลังเป็นอย่างไร นอกจากนี้ รัฐบาลควรกำกับดูแลให้สถาบันศิลปวัฒนธรรมจัดกิจกรรมเยาวชน โดยใช้งบประมาณอย่างน้อยร้อยละ 10 ของงบประมาณทั้งสิ้น

ในปัจจุบัน บรรดาโรงเรียนต่าง ๆ เปิดสอนอยู่สัปดาห์ละ 6 วัน แต่ต่อไปจะลดลงเป็นสัปดาห์ละ 5 วัน เพื่อเตรียมการให้พร้อม เราจึงควรสร้างกิจกรรมครอบครัวหรือกิจกรรมกลุ่ม นอกจากนี้ รัฐบาลได้รับการร้องขอให้เปิด “ธนาคารข้อมูลว่าด้วยการเรียนรู้ โดยการปฏิบัติด้วยตนเอง” เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเยาวชน

เพิ่มจำนวนบุคลากรผู้รับผิดชอบกิจกรรมที่เยาวชนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

รัฐบาลจะต้องส่งเสริมครู ข้าราชการผู้รับผิดชอบการศึกษาตลอดชีวิต และผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลป วัฒนธรรม และการศึกษาให้มีวุฒิทางด้านการแนะแนวเยาวชน หากเราเปิดเสรี และกำหนด

เงื่อนไขสำหรับวุฒิทางด้านนี้ คาดว่าเมื่อถึงปี 2548 จะมีเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิในด้านแนะแนวเยาวชนประมาณ 15,000 คน และทางการจะบังคับให้ทยอยบรรจุเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิเหล่านี้ตามสถาบันต่าง ๆ ที่ให้บริการแก่เยาวชน

3. วางระบบเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านวิชาชีพตลอดชีวิต

รัฐควรสนับสนุนเพิ่มขึ้นในการวางระบบพัฒนาความสามารถทางด้านวิชาชีพตลอดชีวิต ระบบดังกล่าวจะช่วยให้ทุกคนพัฒนาทักษะของตนตลอดไป เพื่อจะได้สามารถปรับตัวและเปลี่ยนอาชีพได้โดยง่ายในยุคแห่งความรู้และสารสนเทศ ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนอยู่เสมอ

ส่งเสริมการอาชีวศึกษาระดับพื้นฐานในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

เราควรส่งเสริมการศึกษาเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีสมรรถนะด้านวิชาชีพสูงขึ้น โดยขยายหลักสูตรอาชีวศึกษา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในโลกแห่งการทำงาน ให้เคารพอาชีพต่าง ๆ และสืบเสาะว่าแต่ละคนมีความถนัดและความสามารถในด้านใดบ้าง การศึกษาในแนวนี้จะช่วยให้นักเรียนทุกคนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ตลอดชีวิต และสร้างนิสัยใฝ่รู้ตลอดไป นอกจากนี้ ยังจะช่วยให้
นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอีกด้วย

ฉะนั้น เราจึงควรพยายามดำเนินการให้โรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย สอนหลักสูตรหลากหลาย และมีความเป็นอิสระยิ่งขึ้น ใน
การนี้เราควรเพิ่ม โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่สอนเฉพาะสาขา
ให้มากขึ้น สนับสนุนให้โรงเรียนที่ขาดอุปกรณ์ที่เหมาะสมแปร
สภาพเป็น โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ สอนทั้งสาย
วิชาชีพและสายสามัญเพื่อเตรียมนักเรียนสำหรับศึกษาต่อใน
มหาวิทยาลัย เป็นต้น นอกจากนี้ โรงเรียนแต่ละแห่งควรมีเสรีภาพ
มากขึ้นในการบริหารจัดการ

***ส่งเสริมให้วิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปีและมหาวิทยาลัยสามารถ
สอนแนวอาชีพศึกษาได้อย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น***

รัฐบาลควรส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาให้จัดหลักสูตรที่
สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมในท้องถิ่น รวมทั้งเลือก
สอนบางสาขาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ ยังควรสนับสนุนแนวการ
ดำเนินงานดังกล่าวโดยเชื่อมโยงกับบรรษัทอุตสาหกรรม สถาบันฝึก
อบรมทางด้านอาชีวศึกษา และชุมชนในท้องถิ่น

ในการดำเนินงานดังกล่าว รัฐบาลอาจสนับสนุนให้วิทยาลัย
หรือมหาวิทยาลัยแห่งใดแห่งหนึ่งเชี่ยวชาญในด้านอาชีวศึกษาและ

เทคนิคศึกษาสาขาใดสาขาหนึ่งโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสามารถและสภาพของวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยนั้น ๆ

เราจำเป็นต้องวางระบบอาชีวศึกษา ซึ่งเอื้อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะของตนอย่างสม่ำเสมอ เราอาจเปิดโอกาสให้เรียนอย่างต่อเนื่องในด้านนี้ โดยจัดระบบการศึกษา โดยมีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษา วิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี วิทยาลัยอุตสาหกรรม และมหาวิทยาลัยร่วมอยู่ในเครือข่ายด้วย รัฐบาลควรอนุมัติให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในสายนี้เข้าเรียนต่อในวิทยาลัยได้ โดยจัดโควตาให้เป็นพิเศษ

รัฐบาลควรช่วยเหลือให้ผู้สำเร็จสายอาชีวศึกษามีงานทำมากขึ้น พร้อมกับวางระบบเกื้อหนุนอีกด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดสอนหลักสูตรที่จะช่วยให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถหางานทำได้ง่ายขึ้น เช่น เน้นการสอนภาษาต่างประเทศ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยจัดบริการแนะแนวอาชีพ หรือช่วยผู้สำเร็จการศึกษาหางานทำอีกด้วย

**ให้นักศึกษาผู้ใหญ่มีโอกาสเรียนสายอาชีพศึกษาเพิ่มขึ้นเป็น
อย่างมาก**

**เปิดหลักสูตรอาชีพศึกษาผู้ใหญ่ขึ้น ในวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี
และมหาวิทยาลัย**

นอกจากหลักสูตรที่เปิดสอนตามปกติให้แก่นักเรียนแล้ว วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยควรเปิดหลักสูตรอาชีพศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ อีกด้วย แทนที่จะใช้ระบบภาควิชาดังที่ใช้กันอยู่ตามปกติ อาจแบ่ง หลักสูตรออกหน่วยการเรียนรายเดือน และให้หน่วยกิตสำหรับรับ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ อีกด้วย สถาบันภายนอก เช่น โรงเรียนเทคนิคเอกชน สถานฝึก อบรมทางด้านอาชีพศึกษา วิทยาลัยของบริษัท และบรรษัทอุตสาหกรรม อาจช่วยควบคุมดูแล หลักสูตรเหล่านี้ เมื่อจบหลักสูตรแล้วควรได้รับหน่วยกิตและวุฒิ ตามความเหมาะสมอีกด้วย

**ส่งเสริมบริการฝึกอบรมทางวิชาชีพเพื่อป้องกันมิให้คนงานต้อง
ตกงาน และให้ผู้ตกงานมีโอกาสหางานทำได้**

เราจำเป็นต้องส่งเสริม “บริการให้คำแนะนำเกี่ยวกับ ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ สำหรับคนตกงาน” โดยปรับปรุงงานด้านการคาด คະเนเกี่ยวกับการตกงานระยะยาว พร้อมกันนี้รัฐบาลควรเพิ่ม โอกาส สำหรับคนตกงานเพื่อฝึกอาชีพที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้มีงานทำอีกด้วย

รัฐบาลต้องส่งเสริมบริการแนะแนวให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มพูนประโยชน์จากการศึกษาและฝึกอบรม และควรวางระบบบริการ ณ จุดเดียว (one - stop service) เพื่อให้ผู้ที่ทำงานมีข้อมูลอย่างพร้อมพร้อมในด้านการแนะแนวอาชีพ การศึกษาและฝึกอบรม และการหางานทำ

**สนับสนุนระบบส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น
ให้ผู้ใหญ่มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพิ่มมากขึ้น**

รัฐบาลควรส่งเสริมระบบธนาคารหน่วยกิตการศึกษา (Educational Credit Bank System) ซึ่งยอมรับประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นทางการ ควรให้หน่วยกิตแก่ผู้ที่เรียนหลักสูตรทางไกล และผู้ที่ได้รับการยกย่องให้เป็น “สมบัติทางวัฒนธรรมอันมีค่าที่จับต้องไม่ได้” (important intangible cultural assets) และศิษย์ของท่านเหล่านี้ นอกจากนี้ ควรให้หน่วยกิตสำหรับการเรียนตามหลักสูตรอาชีวศึกษาตลอดชีวิต โดยอาศัยสถาบันการศึกษาทางไซเบอร์ (cyber educational institution) เครือข่ายสถานศึกษาซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัย วิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี โรงเรียนเทคนิคเอกชน สถานฝึกอบรมทางด้านอาชีวศึกษา และวิทยาลัยของบริษัทอาจให้ผู้ใหญ่มีโอกาสเรียนทางด้านอาชีวศึกษาอย่างมากมาย

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเปิดแห่งชาติเกาหลี (Korea National Open University) และองค์การกระจายเสียงด้านการศึกษาก็อาจช่วยจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาอีกด้วย

รัฐบาลอาจส่งเสริมให้เปิดมหาวิทยาลัยไซเบอร์ให้มากขึ้น โดยยกระดับให้เทียบเท่ามหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยอุดมศึกษา ในการนี้บริษัทเอกชนจะต้องขออนุญาตเปิดหลักสูตรตามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการอีกด้วย

ให้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตได้มากขึ้นในระหว่างรับราชการทหาร

เราอาจจัดอาชีวศึกษาประเภทต่าง ๆ ระหว่างรับราชการทหาร โดยร่วมมือกับสถาบันการศึกษา และฝึกอบรมของภาคอุตสาหกรรม และสถาบันเอกชน เมื่อสำเร็จหลักสูตรการศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าว ก็อาจขอรับประกาศนียบัตรในระดับชาติ สำหรับทักษะในวิชาชีพ เฉพาะทาง

นอกจากนี้ ระบบการศึกษาทางไกลผ่านทางไซเบอร์จะเปิดโอกาสให้ผู้ที่กำลังรับราชการทหารได้เรียนรู้อย่างมากมาย จึงจำเป็นต้องวางกรอบทางกฎหมาย เพื่ออนุญาตให้มหาวิทยาลัยไซเบอร์สามารถจัดการศึกษาให้แก่ผู้ที่กำลังรับราชการทหาร

จากการแลกเปลี่ยนและร่วมมือกับบรรดามหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี ฝ่ายการทหารอาจช่วยจัดหาบุคลากรที่

มีความชำนาญเป็นพิเศษ เมื่อเปิดสอนหลักสูตรของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี ตามฐานทัพทหาร นายทหารก็จะ มีโอกาสได้รับปริญญาบัตร กล่าวโดยสรุป รัฐบาลควรผลักดัน สถาบันการศึกษาของฝ่ายทหารและพลเรือนให้มีการแลกเปลี่ยน สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในส่วนภูมิภาคโดยมุ่งเน้นการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

รัฐบาลควรส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในท้องถิ่น ตัวอย่างเช่น อาจเพิ่มจำนวน “เมืองแห่งการเรียนรู้” เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีสิ่งอำนวยความสะดวกและหลักสูตรหลากหลายเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งยังควรส่งเสริมภาระหน้าที่ของศูนย์การศึกษาตลอดชีวิตส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อขยายความร่วมมือและเชื่อมโยงระหว่าง สถาบันต่าง ๆ ที่ดำเนินงานด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วย

เราจำเป็นต้องสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และ หลักสูตรต่าง ๆ โดยให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วย ศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และศาลาการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning halls) จะได้รับการพัฒนาเพื่อเป็น ฐานของการเรียนรู้ตลอดชีวิต คาดว่าจะสร้างศาลาการเรียนรู้ตลอด

ชีวิตในระดับเมือง และสูงกว่ำนั้น และใช้ระบบครูผู้จรรยาเพื่อจัดการศึกษาตลอดชีวิต

นอกจากนี้ ยังมีสถาบันอื่น ๆ ที่ช่วยเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอีกด้วย ได้แก่ ห้องสมุด ศูนย์ชุมชนที่บริหารตนเอง ศาลาสังคมสงเคราะห์ ศาลาพัฒนาแรงงานสตรี และศาลาประชาคม ซึ่งเราจะต้องส่งเสริมให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

รัฐบาลควรดำเนินโครงการนำร่องว่าด้วย “ชมรมปรับประสานวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต” พร้อมทั้งให้การส่งเสริมสนับสนุน นอกจากนี้ จะต้องวางแนวทางในการให้วุฒิสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งหน่วยงานอาสาสมัครได้จัดขึ้น และแนวทางในการให้งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมของหน่วยเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากนี้ สืบเนื่องจากการรณรงค์ให้มี “ภูมิภาคแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการเรียนรู้” รัฐบาลควรสร้างเครือข่ายชมรมการเรียนรู้ และส่งเสริมสนับสนุนอีกด้วย

เพิ่มโครงสร้างเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต

รัฐบาลควรดำเนินงานตามขั้นตอน เพื่อสร้างระบบข่าวสารข้อมูลอย่างครบวงจร เพื่อให้ทุกคนได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตจากแหล่งเดียว ควรดำเนินงานตามระบบดังกล่าวโดยเชื่อมโยงกับแผนเทคโนโลยีสารสนเทศทางด้านการศึกษาาระยะที่ 2

และควรสร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์ องค์กร ปาฐก และงานของสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เราจะจัดพิมพ์ “โลกแห่งอาชีพการงานในอนาคต” (ชื่ออย่างไม่เป็นทางการ) ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ขนาดกะทัดรัดที่รวมข้อมูลอย่างครบถ้วนในด้านกำลังคน สิ่งพิมพ์ดังกล่าวจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงาน และในด้านการศึกษาและฝึกอบรม

สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

รัฐบาลควรวางมาตรการเพื่อหางบประมาณ สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้มีรายได้น้อย คนตกงานหรือเยาวชนที่ไร้การศึกษา และผู้ที่ไม่ได้ประกันการตกงาน

4. ส่งเสริมการพัฒนาความสามารถของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

เราควรให้ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการศึกษาสูงขึ้น เพื่อจะได้ทำงานในสังคมอย่างเต็มภาคภูมิ

การศึกษาและการจ้างงานจะต้องสัมพันธ์สอดคล้องกัน เพื่อให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยสามารถผลิตได้มากขึ้น

ให้สถาบันต่าง ๆ ที่รับผิดชอบการศึกษา การจ้างงาน และสวัสดิการประสานสัมพันธ์กัน

เราจำเป็นต้องมีบริการเชื่อมโยงแรงงานและสวัสดิการของกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเข้าด้วยกัน เมื่อโยงโยนโยบายแรงงานเข้ากับนโยบายทางด้านสวัสดิการแล้ว รัฐบาลก็จะสามารถส่งเสริมสนับสนุนได้โดยครบถ้วน

นอกจากนี้ เราควรส่งเสริมระบบการศึกษาและฝึกอบรมในระดับท้องถิ่นสำหรับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เกี่ยวกับเรื่องนี้ควรวางระบบความร่วมมือกันในระดับท้องถิ่น โดยจัดให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านการศึกษาตลอดชีวิต สังคมสงเคราะห์ และการแนะแนวอาชีพ หากวงกรอบงานด้านการแนะแนว และดำเนินงานเป็นอย่างดีตั้งแต่ต้น การศึกษาและฝึกอบรมจะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

เพิ่มหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อให้มีรายได้อันมั่นคงตั้งปรารถนา

เราต้องจัดให้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยมีโอกาสมากขึ้นที่จะได้รับการฝึกฝนทางด้านอาชีพศึกษา โดยอาศัยการฝึกวิชาชีพเพื่อปรับปรุงตนเอง และเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน เราจำเป็นต้องพัฒนา

หลักสูตรการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นในสาขาต่าง ๆ ซึ่งผู้ค่อยโอกาสสามารถหางานทำได้โดยง่าย เช่นใน “ธุรกิจขั้นทดลอง” (venture business) ซึ่งยังมีได้ดำเนินการในเชิงพาณิชย์อย่างเต็มรูปแบบ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรสนับสนุนการฝึกอาชีพ และการทำงานที่ได้ผล โดยติดตามดูแลผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันคุณภาพชีวิตเพื่อปวงชน (Law for Guaranteeing Basic Life For All Citizens)

งานเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ คือ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะของสตรีที่เป็นหัวหน้าครอบครัว และตกงาน รวมทั้งแรงงานสตรีที่รัฐบาลต้องดูแล ทั้งยังควรปรับปรุงการฝึกอบรมสตรีที่เป็นหัวหน้าครอบครัวให้มีคุณภาพดีขึ้น นอกจากนี้ สตรีที่อยู่ในสถานกักกันหรือต้องโทษจำคุกควรได้รับการส่งเสริม สนับสนุนเพิ่มขึ้น โดยจัดการแนะแนวอาชีพ และฝึกอบรมให้ เพื่อจะได้พัฒนาทักษะทางวิชาชีพของตน และมีโอกาสหางานทำได้ง่ายขึ้น

เพิ่มหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับเยาวชนที่มีรายได้ น้อยหรือไร้การศึกษา

เราจำเป็นต้องส่งเสริมการฝึกวิชาชีพเพื่อชักจูงเยาวชนที่ตกงานให้ปฏิบัติงานสายเทคนิค ดังนั้น จึงควรขยายสาขาอาชีพ

สำคัญ ๆ สำหรับเยาวชนที่ตกงาน โดยขยายอย่างสม่ำเสมอ ทั้งยังจะต้องให้ทุนกู้ยืมแก่ผู้ตกงาน เพื่อจะได้มีทุนฝึกอบรมสำหรับหลักสูตรที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

รัฐบาลควรดำเนินงานอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น ในด้านการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรม โดยสนับสนุน “บัตรฝึกอบรมทางด้านอาชีวศึกษา” (vocational education card) และเครือข่ายข้อมูลการฝึกอบรมในด้านนี้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกัน รัฐบาลควรส่งเสริมให้เยาวชนมีงานทำ โดยประสานสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษาและฝึกอบรมทางด้านอาชีวศึกษา และหน่วยจัดหางานให้เข้มแข็งขึ้น

ให้คนพิการมีโอกาสทำงานมากขึ้น

ให้นักเรียนที่ควรได้รับการศึกษาพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น

จำเป็นต้องเปิดโอกาสให้เด็กพิการได้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตามประสงค์ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเปิดโรงเรียนพิเศษ และชั้นเรียนพิเศษให้มากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มอายุและประเภทความพิการ

นอกจากนี้ ควรขยายโอกาสให้คนพิการได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยปรับปรุงสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยให้

เหมาะสมยิ่งขึ้น สำหรับคนพิการ และสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น จัดหาล่ามและครูที่สอนด้วยภาษามือ และอุปกรณ์การเรียนรู้เป็นภาษาเบรลล์ เป็นต้น ควรศึกษาหาวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความพิการ เช่น การศึกษาทางไกล การเรียนรู้ผ่านทางไซเบอร์ และการเรียนรู้ที่บ้าน

เชื่อมโยงการศึกษาพิเศษ การฝึกวิชาชีพ และการจ้างงานเข้าด้วยกัน

รัฐบาลควรจัดให้ผู้จัดการศึกษาพิเศษ การฝึกอบรมทางวิชาชีพ และการเพิ่มพูนสมรรถภาพทางวิชาชีพ ได้ใช้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน ทั้งนี้ โดยอาศัยการประสานงานในเชิงนโยบาย และส่งเสริมให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องจัดโครงสร้างที่เอื้อต่อความร่วมมือกันจำเป็นต้องปรับขยายการฝึกวิชาชีพในสาขาต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความพิการประเภทต่าง ๆ รวมทั้งคำนึงด้วยว่าความพิการนั้น ๆ มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด

วางระบบส่งเสริมการจ้างงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สำหรับผู้สูงอายุ

ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและกิจกรรมอาสาสมัคร สำหรับผู้สูงอายุให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

รัฐบาลควรปรับปรุงระบบการศึกษาตลอดชีวิตและตัวบทกฎหมายเพื่อส่งเสริมการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ และควรวางระบบความร่วมมือระหว่างสถาบันท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านนี้ โดยอาศัยศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นหลัก

ควรขยายการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนท้องถิ่น ทั้งยังควรใช้วัสดุอุปกรณ์และบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สำหรับหลักสูตรที่จัดให้แก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้ ยังควรเปิดหลักสูตรการศึกษาในระบบและนอกระบบในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ผู้สูงอายุได้มีโอกาสเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษา

ในขณะเดียวกัน รัฐบาลควรวางระบบสนับสนุนกิจการอาสาสมัครต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริม “ชีวิตสร้างสรรค์ในวัยชรา” ดังนั้น จึงควรส่งเสริมกิจกรรมอาสาสมัครต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง เพื่อสังคมจะสามารถตัดวงประโยชน์จากความชำนาญ และประสบการณ์ของข้าราชการ ครู และนักธุรกิจที่เกษียณอายุแล้ว

จัดระบบส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุเสียใหม่

รัฐบาลกำลังดำเนินการแก้กฎหมายเพื่อส่งเสริมการจ้างงานผู้สูงอายุ (Law for Promoting Employment of Senior Citizens) โดยยกเลิกข้อกีดกันในการสรรหา จ้างงาน หรือปลดคนงานสูงอายุ ออกจากงาน เราจะต้องเพิ่มจำนวนสถาบันที่ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้สูงอายุ เมื่อจ้างคนงานใหม่ ๆ และส่งเสริมมาตรการของรัฐบาลในการจ้างงานผู้สูงอายุให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ เราอาจจัดตั้ง “ธนาคารข้อมูลเกี่ยวกับวิชาชีพของผู้สูงอายุ” โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันที่สนับสนุนการจ้างงานและเริ่มธุรกิจให้แก่ผู้สูงอายุ

ลดช่องว่างทางด้านข่าวสารข้อมูล ซึ่งเป็นผลให้ผู้ขาดข่าวสารข้อมูลเสียเปรียบ

สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อให้ผู้ขาดข่าวสารข้อมูลมีโอกาสได้รับข่าวสารข้อมูลโดยถ้วนหน้า

รัฐบาลจะสร้างบริการทางด่วนข่าวสารข้อมูลทั่วทุกภูมิภาคของเกาหลี เมื่อถึงปี 2548 เมืองทุกแห่งจะมีบริการเพื่อใช้อินเทอร์เน็ต โดยไม่คิดมูลค่า

รัฐบาลจะจัดหาอุปกรณ์สื่อสารข้อมูล สำหรับกลุ่มที่ขาด ข่าวสารข้อมูล และดำเนินการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ จะจัดหา คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น สำหรับผู้พิการ บุตรในครอบครัว ผู้มีรายได้น้อย ชาวชนบท และหน่วยบริการสังคมสงเคราะห์

นอกจากนี้ จะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศ ซึ่งจะช่วยให้คนพิการ และผู้สูงอายุมีโอกาสได้รับข่าวสาร ข้อมูล

ส่งเสริมให้ประชาชนที่ขาดข่าวสารข้อมูลสามารถใช้ข่าวสารข้อมูล อย่างเต็มที่

รัฐบาลจะจัดการศึกษาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับผู้พิการ ผู้สูงอายุ และเยาวชนสืบต่อไป เมื่อถึงปี 2545 คาดว่าจะจัดการศึกษาทางด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ดังปรากฏใน “แผนการศึกษาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับ 10 ล้านคน” แล้วเสร็จ เริ่มจากปี 2506 เป็นต้นไปจะดำเนินงานในด้านนี้โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว จะต้องวางระบบการศึกษาทางไกล และจัดหาครูผู้สอนสำหรับการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ ยังควรพัฒนาเนื้อหาหลักสูตรเพื่อกลุ่มผู้ขาดโอกาสเข้าถึงข่าวสารสนเทศได้ใช้ประโยชน์อีกด้วย

ปรับปรุงงานด้านกฎหมาย และระบบให้ดีขึ้น เพื่อลดช่องว่าง ทางด้านดิจิทัล

เพื่อให้คนพิการและผู้สูงอายุเข้าถึงข่าวสารข้อมูลได้โดยง่าย รัฐบาลควรกำหนดมาตรฐาน สำหรับผู้ผลิตอุปกรณ์สารสนเทศ และ การสื่อสาร และบริษัทการสื่อสารทางด้านต่าง ๆ เพื่อให้ปฏิบัติตาม มาตรฐานดังกล่าว เมื่อประคิษฐ์ผลิตภัณฑ์ หรือวางแนวทางในการ จัดบริการ

โดยอาศัยการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอเพื่อเสริมเติมกฎหมาย สำหรับลดช่องว่างทางด้านดิจิทัล (Law for Resolving the Digital Divide) รัฐบาลจะสามารถมีมาตรการเสริมนโยบายเพื่อลดช่องว่าง ทางด้านดิจิทัลได้อย่างแท้จริง

5. สร้างความสามัคคีในสังคมและความเป็นประชาธิปไตย

ในยุคนี้ เราจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้คนในสังคมมี ความไว้วางใจต่อกัน โดยให้มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบ และเรา ต้องปลูกฝังเจตคติที่ดีงาม ให้เป็นผู้มีเหตุผล และมีจิตใจเปิดกว้าง เพื่อจะได้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในโลกเราต่อไป

ปลูกฝังความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย

เราควรส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้ทุกคนมีความเป็นอิสระและความรับผิดชอบ แต่ในขณะเดียวกันก็พร้อมที่จะสนับสนุนการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและความร่วมมือกัน โดยเริ่มตั้งแต่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น เราจึงต้องจัดหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมที่ให้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพิ่มการฝึกอบรมครูประจำการโดยอาศัยความร่วมมือจากองค์กรนานาชาติและองค์กรพัฒนาเอกชน เราจำเป็นต้องปลูกฝังให้เด็กสามารถตัดสินใจอย่างเป็นประชาธิปไตย โดยอาศัยการเจรจาที่ประนีประนอมต่อกัน ดังนั้น จึงควรจัดหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับนักเรียนและผู้ใหญ่เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ขยายโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในงานอาสาสมัครมากขึ้น

รัฐบาลควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจและอาสาที่จะร่วมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประเด็นสาธารณะ และร่วมในงานขององค์กรประชาชน นอกจากนี้จำเป็นต้องส่งเสริมให้สังคมยอมรับและเคารพในประเด็นสาธารณะที่ได้ตัดสินใจกันแล้ว โดยผ่านกระบวนการอย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมให้ขยายกิจกรรมอาสาสมัครของประชาชนให้มากขึ้น โดยมีมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ เช่น จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมงานในด้านนี้ ทั้งยังอาจจัดตั้งศูนย์บริการอาสาสมัคร เพื่อประสานสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และผู้ที่จำเป็นต้องใช้บริการดังกล่าวและเพื่อจัดการศึกษาในด้านกิจกรรมอาสาสมัคร

***ส่งเสริมให้เปิดใจให้กว้างขึ้นต่อผู้อื่น และวัฒนธรรมอื่น ปลุกฝัง
ความเคารพ ในสิทธิมนุษยชน***

รัฐบาลควรวางแผนการศึกษาในด้านสิทธิมนุษยชนที่ได้มาตรฐานโลก และนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติ เพื่อคนทั่วไปจะได้ตระหนักในความสำคัญของสิทธิมนุษยชนยิ่งขึ้น ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านการศึกษาและประชาสัมพันธ์อย่างแข็งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่นักเรียน ครู ข้าราชการ และผู้ประกอบการ นอกจากนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมให้บรรดามหาวิทยาลัยและสถาบันต่าง ๆ ที่รับผิดชอบด้านสังคมศึกษาให้เปิดหลักสูตรทางด้านการศึกษาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอีกด้วย

เพิ่มพูนความเข้าใจในวัฒนธรรมต่างประเทศ เพื่อสร้างความรู้สึก ว่าทุกคนเป็นประชากรโลก

เราควรเพิ่มพูนการศึกษาเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้คือ เชิญชาวต่างชาติและนักเรียนต่างชาติให้มาบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมของตน แนะนำวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ด้วยความร่วมมือของสถานทูต ศูนย์วัฒนธรรม โรงเรียน และมหกรรมวัฒนธรรมของประเทศอื่น ๆ เผยแพร่วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับจรรยาบรรณ โลก และวัฒนธรรมอันหลากหลาย

ในขณะเดียวกัน เราต้องดำเนินงานเพิ่มขึ้นในด้านการแลกเปลี่ยนนักเรียน ครู อาจารย์ และองค์กรวิชาชีพและองค์กรทางสังคมอื่น ๆ ในการนี้ เราอาจส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐบาลและองค์กรระหว่างประเทศ ส่งเสริมกิจกรรมอาสาสมัครในต่างประเทศ และให้เยาวชนมีประสบการณ์ทางด้านวัฒนธรรม และเพิ่มการแลกเปลี่ยนโดยอาศัยองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ยูเนสโก และยูนิเซฟ เป็นต้น

ส่งเสริมให้มีความเข้าใจในเศรษฐกิจ

เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับหลักการของเศรษฐกิจการตลาด

เราจำเป็นต้องเปลี่ยนจากแนวทางการศึกษาเดิมที่มุ่งเน้นทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ มาเน้นความเข้าใจในหลักการพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ในการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว จำเป็นต้องเริ่มศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจในรูปแบบต่าง ๆ โดยอาศัยโรงเรียน บ้าน หนังสือพิมพ์ และองค์กรประชาชน นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรผลิตและเผยแพร่วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาและประชาสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นสภาพเศรษฐกิจตามความเป็นจริง

ส่งเสริมให้เผยแพร่วัฒนธรรม บรรษัทภิบาลที่มุ่งเน้นลูกค้าเป็นสำคัญ และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ให้เป็นที่แพร่หลายไปทั่ว

รัฐบาลควรส่งเสริมวัฒนธรรมบรรษัทภิบาลที่มุ่งเน้นลูกค้า ให้เป็นที่แพร่หลายในบรรดาองค์กรเศรษฐกิจและวิชาชีพต่าง ๆ โดยสนับสนุนด้านการเผยแพร่ผลงานภาคปฏิบัติ และให้แรงจูงใจแก่บริษัทที่ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมากในการให้ความสำคัญแก่ลูกค้า

เราจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐานกลางทางด้านจรรยาบรรณของนักวิชาชีพ และควรรวมมาตรฐานดังกล่าวไว้ในการประเมินสมรรถนะทางวิชาชีพของแต่ละคน รวมทั้งงานด้านอาชีวศึกษาทุกประเภท และหลักสูตรฝึกอบรมในระหว่างทำงานอยู่แล้วอีกด้วย

ในขณะเดียวกัน เราควรส่งเสริมให้ทุกคนในสังคมมีจิตใจเป็นผู้ประกอบการ โดยรัฐบาลอาจรวบรวมและเผยแพร่ตัวอย่างผู้ประกอบการที่ประสบผลสำเร็จอย่างยอดเยี่ยม และเพิ่มหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนและผู้ใหญ่มีจิตใจเป็นผู้ประกอบการ

เผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามทางด้านกิจกรรมในยามว่าง และ ทางด้านการบิน

เราจำเป็นต้องเสนอรูปแบบกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ในยามว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพที่เราจะทำงานเพียงสัปดาห์ละ 5 วัน ซึ่งจะได้ใช้รูปแบบดังกล่าวเป็นมาตรฐานของเกาหลีต่อไปในอนาคตอันใกล้นี้ ทั้งยังควรเสนอกรณีตัวอย่างการใช้เวลาว่างที่เพิ่มขึ้นนี้ให้เป็นประโยชน์ในการเติมพลังและพัฒนาความสามารถ

ในขณะเดียวกัน รูปแบบการจัดกิจกรรมทางด้านการศึกษา และประชาสัมพันธ์ เพื่อให้คนทั่วไปได้มีประสบการณ์ทางด้านพฤติกรรมของลูกค้าที่ดี

นอกจากนี้ รัฐบาลควรร่วมมือกับบริษัทอุตสาหกรรม และองค์กรผู้บริโภค ในการจัดทำและเผยแพร่หลักสูตรพิเศษสำหรับคนงาน แม่บ้าน และนักเรียน อีกด้วย

ตอนที่ 2

ใช้ความรู้และทรัพยากรมนุษย์เป็นแรง กระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

1. สอดส่องและให้การศึกษาแก่เด็กอัจฉริยะแต่เยาว์วัย

เราควรวางระบบระดับชาติสำหรับดูแลช่วยเหลือผู้มีความสามารถพิเศษ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสอดส่องและให้การศึกษาแก่เด็กอัจฉริยะแต่เยาว์วัย เพื่อจะได้สามารถพัฒนาความสามารถของตนต่อไป และเป็นประโยชน์แก่สังคม

วางระบบระดับชาติสำหรับจัดการศึกษาให้แก่เด็กอัจฉริยะ วาง พื้นฐานทั่วทั้งระบบสำหรับการศึกษาของเด็กอัจฉริยะ

รัฐจำเป็นต้องดำเนินงาน โดยเร่งด่วนเพื่อสอดส่อง และจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษและมีพรสวรรค์ แรกทีเดียว จะต้องมียุทธศาสตร์ทั่วทั้งระบบสำหรับสอดส่อง และให้การศึกษาแก่เด็กที่มีอัจฉริยะแต่เยาว์วัย

ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กอัจฉริยะ จำเป็นต้องให้ทุกหน่วยราชการมีส่วนร่วมด้วย โดยแบ่งความรับผิดชอบกันไป เรา

อาจส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างหน่วยราชการดังกล่าว โดยให้การ
ศึกษาในสาขาต่าง ๆ แก่เด็กอัจฉริยะ เช่น สาขาวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม
และศิลปะ

***ส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กอัจฉริยะ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะ
อันโดดเด่น ของสถาบันที่รับผิดชอบงานด้านนี้***

สำหรับการเปิดโรงเรียนที่สอนเต็มเวลาให้แก่เด็กอัจฉริยะนั้น
ควรดำเนินงานในลักษณะโครงการนำร่องเสียก่อน แล้วจึงค่อยขยาย
ออกไปยังภูมิภาคอื่น ๆ หน่วยราชการต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
งานด้านนี้ ควรช่วยสนับสนุน โดยจัดหางบประมาณและบุคลากร
เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของเด็กอัจฉริยะให้ดีขึ้น

รัฐบาลควรใช้ชั้นเรียนเด็กอัจฉริยะ และสถาบันการศึกษา
ของผู้มีความสามารถพิเศษ (The Gifted Education Institute)
ให้เป็นประโยชน์ในการสอดส่องหาเด็กอัจฉริยะแต่เยาว์วัย และ
ส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาสำหรับเด็กอัจฉริยะอย่างเต็มรูปแบบที่ละ
น้อย นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรส่งเสริมให้สำนักงานการศึกษา
มหาวิทยาลัย สถาบันที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และสถาบันวิจัย
ให้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย

สร้างสภาพที่ช่วยเอื้อให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับเด็ก อัจฉริยะ

สร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ที่จะช่วยบรูให้เห็นลักษณะ อันโดดเด่น ของการศึกษาสำหรับเด็กอัจฉริยะ

รัฐบาลควรให้สถานศึกษาสำหรับเด็กอัจฉริยะมีเสรีภาพใน
ด้านต่าง ๆ เช่น การคัดเลือกนักเรียน การควบคุมหลักสูตร และการ
บริหารกิจการโรงเรียน

นอกจากนี้ รัฐบาลควรปรับปรุงสภาพต่าง ๆ ทางด้านการ
ศึกษา รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ และอัตราส่วนครู : นักเรียน ให้ทัดเทียม
กับประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าที่สุด

ให้มีโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการจัดการศึกษาแก่เด็กอัจฉริยะ

รัฐบาลควรปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ เช่น เครื่องมือสำหรับทดสอบ
ว่าเด็กคนใดเป็นเด็กอัจฉริยะ วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน และ
การฝึกอบรมครูประจำการ โดยปรับปรุงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
ในการนี้ควรจัดตั้งสถาบันวิจัยเฉพาะทาง ซึ่งจะช่วยวางโครงสร้าง
พื้นฐานสำหรับการจัดการศึกษาให้แก่เด็กอัจฉริยะ

นอกจากนี้ รัฐบาลควรลงทุนอีกด้วยโดยจัดตั้งสภาการ
ศึกษาทางด้านนี้ขึ้นในแต่ละเมือง หรือแต่ละจังหวัด และควรร่วมมือ
กันสร้างเครื่องมือสำหรับทดสอบว่าเด็กคนใดเป็นเด็กอัจฉริยะ วัสดุ

อุปกรณ์การเรียนการสอน และหลักสูตร นอกจากนี้ยังควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยในเกาหลีและในต่างประเทศ และวางระบบเชื่อมโยงการสอนและการวิจัยเข้าด้วยกัน

2. พัฒนาคือรู้และฝึกฝนคนงานสำหรับงานในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์

เกาหลีจำเป็นต้องพัฒนาคือรู้และเทคโนโลยีสำหรับงานที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ (เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีนิวเคลียร์ เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ฯลฯ) ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องพัฒนานโยบายระดับชาติ และวางระบบส่งเสริมสนับสนุนการฝึกฝนและการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้งานด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ได้ขยายตัวออกไป

**ดำเนินงานอย่างแข็งขันตามนโยบายจัดหากำลังแรงงาน
สำหรับงานด้านต่าง ๆ ในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิง
ยุทธศาสตร์**

**ส่งเสริมการประสานนโยบายพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในด้านต่าง
ในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์**

สภาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (The Human Resources Development Council) จะรับหน้าที่ดำเนินการและประสานนโยบายในด้านนี้ คาดว่าจะแต่งตั้ง “คณะกรรมการทรัพยากรมนุษย์ในงานด้านต่าง ๆ ในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์” ภายใต้อาณัติดังกล่าว เกี่ยวกับเรื่องนี้เราจะต้องวางระบบประสานงานและแบ่งงานระหว่างกระทรวง เพื่อจะได้ประสานแผนการฝึกฝนบุคลากรในแต่ละด้านเข้ากับนโยบายการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านอุตสาหกรรม และการส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการ นอกจากนี้ กระทรวงต่างๆ จะต้องแบ่งภาระหน้าที่กันในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิชาการสำหรับงานสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านอีกด้วย

**ผลักดันนโยบายบริหารงานอย่างเต็มที่ทางด้านการจัดหาและ
ความต้องการกำลังแรงงานเฉพาะทาง**

รัฐบาลควรสนับสนุนการฝึกฝนกำลังแรงงานในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากขึ้น โดยให้มาตรการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ส่งเสริมมหาวิทยาลัยให้พัฒนาความสามารถพิเศษของตน โดยเฉพาะ และสร้างความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
- ส่งเสริมให้บัณฑิตวิทยาลัยเพิ่ม โควตานักศึกษาสำหรับ สาขาต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้กำลังแรงงานโดยเร่งด่วน
- เพิ่มจำนวนบัณฑิตวิทยาลัยเฉพาะทางสำหรับสาขาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเป็นวิชาชีพต่อไป
- สนองตอบความต้องการกำลังแรงงานระดับสูงในด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ โดยเพิ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาต่าง ๆ เหล่านี้ในมหาวิทยาลัยแห่งชาติ

เราจำเป็นต้องให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นในการฝึกฝนกำลังแรงงานในด้านนี้ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรส่งเสริมหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมในโรงเรียนเทคนิคเอกชนให้มากขึ้น โดยอาจลดหย่อนภาษี หรือยอมรับหน่วยกิตของโรงเรียนเหล่านี้

**เพิ่มฐานทางด้านทรัพยากรมนุษย์สำหรับงานในระดับชาติ
ในด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์**

**วางระบบเพื่อ โหม่งน้ำวักกุงกำลังแรงงานที่มีคุณภาพสูงให้ปฏิบัติ
งานในสาขาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์**

รัฐบาลต้องส่งเสริมให้กำลังแรงงานที่มีคุณภาพสูงให้เลือกปฏิบัติงานในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อจะได้สร้างกลุ่มผู้นำในสาขาต่าง ๆ เหล่านี้ ในการนี้รัฐบาลควรเพิ่มจำนวนทุน สำหรับนิสิตซึ่งเรียนวิชาเอกที่ใกล้เคียงกันสาขาต่าง ๆ ดังกล่าว นอกจากนี้ รัฐบาลควรสนับสนุนให้บัณฑิตที่เรียนหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอก ผู้กำลังศึกษาหลักสูตรหลังปริญญาเอก และนักวิจัยอื่น ๆ ให้ประจำตามสถาบันวิจัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศและในเกาหลีเอง

อีกมาตรการหนึ่งที่จะช่วยดึงดูดกำลังแรงงานที่มีคุณภาพ คือ เพิ่มการยกเว้นเป็นพิเศษให้แก่กำลังแรงงานในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อจะได้ไม่ต้องรับราชการทหาร สาขาต่าง ๆ เหล่านี้จึงควรมีสัดส่วนมากขึ้นในบรรดาประเภทที่ได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษ

**ขยายโครงสร้างพื้นฐานสำหรับบริหารทรัพยากรมนุษย์ในสาขาที่
มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์**

เราจำเป็นต้องวางระบบคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงในด้าน
การจัดการและความต้องการบุคลากรสำหรับแต่ละสาขาทั้งในระยะสั้น

และระยะยาว เกี่ยวกับเรื่องนี้ กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ควรเป็นผู้ดูแลการทำนายดังกล่าว แรกทีเดียว จะต้องจัดทำเค้าโครง แสดงการคาดการณ์ว่า สำหรับแต่ละสาขานั้น จะมีกำลังคนและมีความต้องการมากน้อยเพียงใด และควรสอดคล้องดูแลการเปลี่ยนแปลง ในแต่ละสาขาโดยดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรสร้างและใช้ฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญสำหรับแต่ละสาขา และควรเชื่อมโยงเว็บไซต์สำหรับแต่ละสาขาเข้ากับฐานข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรม แรงงาน และการศึกษา

ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับงานด้านต่าง ๆ ในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์

ดำเนินงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ขั้นมูลฐาน ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

รัฐบาลควรสนับสนุนการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยเพิ่มทุนวิจัยและวางระบบอาจารย์ผู้ดำเนินงานวิจัย (research professor system) สำหรับสาขาวิชาแกน

นอกจากนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมงานวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยสอนอยู่ ซึ่งเกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยวางระบบที่มีวิชาเอกเป็นวิชาที่สอง (second

major) และระบบวิชาเอกสองวิชา (double major) ระบบวิทยาลัย (ซึ่งต่างกับระบบภาควิชา) และให้ภาควิชาต่าง ๆ ร่วมมือกันมากยิ่งขึ้น

เมื่อเปิดหลักสูตรซึ่งอาศัยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยดังกล่าว รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการจัดหาอาจารย์ให้เป็นอันดับแรก ควรเพิ่มทุนวิจัยในเรื่องระบบมหาวิทยาลัย ทั้งยังควรส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ให้อุดหนุนเมื่อมหาวิทยาลัยสอนตามหลักสูตรแนวใหม่

ส่งเสริมการนำหลักสูตรไปใช้

เราจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรีได้ฝึกงานและเรียนตามหลักสูตรของสถานประกอบการให้มากขึ้น โดยให้หน่วยกิตของมหาวิทยาลัยสำหรับการฝึกงานและการเรียนดังกล่าว

นอกจากนี้ รัฐบาลจะต้องส่งเสริมหลักสูตรระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตให้สูงขึ้น ทางมหาวิทยาลัยเองควรได้รับการสนับสนุนให้ปฏิรูปหลักสูตรของตน โดยวางมาตรฐานในสาขาต่าง ๆ ให้ทัดเทียมมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก ควรจัดทำกรณีศึกษาสำหรับการประเมินหลักสูตร เพื่อประเมินดูว่า หลักสูตรดังกล่าว ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการหรือไม่ และนักศึกษาและนายจ้างมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด

ในขณะที่เดียวกันควรให้มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลดำเนินงานวิจัยร่วมกัน และแลกเปลี่ยนบุคลากรต่อกันให้มากขึ้น คาดว่าความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยยกระดับคุณภาพงานวิจัย เป็นผลให้ทั้งงานวิจัยและงานด้านการสอนเข้มแข็งยิ่งขึ้น

ใช้ประโยชน์จากบุคลากรที่มีคุณภาพจากต่างประเทศ และ ดำเนินการแลกเปลี่ยนระดับนานาชาติให้มากขึ้น

ดึงดูดบุคลากรที่มีคุณภาพจากต่างประเทศให้มากขึ้น

ควรจัดโปรแกรมพิเศษเพื่อดึงดูดและเชื้อเชิญนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศ รัฐบาลควรสนับสนุนสถาบันวิจัยโดยอนุมัติเงินอุดหนุน และส่งเสริมมหาวิทยาลัยให้เชิญอาจารย์ และนักวิจัยที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นสาขาที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อจะได้ช่วยงานวิจัยและพัฒนาของเกาหลีให้รุดหน้าไป ควรจัดทำ “บัตรวิทยาศาสตร์” (Science Card) ให้แก่นักวิทยาศาสตร์ชาวต่างชาติ เพื่อจะได้รับเอกสิทธิ์ในการเข้าหรือออกจากประเทศเกาหลี

ใช้ยุทธศาสตร์ในการดำเนินโครงการวิจัยร่วมในระดับนานาชาติ

เมื่อวางแผนโครงการวิจัยและพัฒนาระดับชาติ ควรเน้นงานวิจัยร่วมระดับนานาชาติ เมื่อพิจารณารายละเอียดแต่ละโครงการ รัฐบาลควรค่อย ๆ เพิ่มให้มีโครงการวิจัยร่วมระดับนานาชาติให้มากขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลควรอนุมัติให้นักวิจัย และสถาบันวิจัยต่างชาติเข้าร่วมในโครงการวิจัยโดยเป็นหัวหน้าโครงการ

เพิ่มการแลกเปลี่ยนระดับนานาชาติ ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ควรวางระบบสนับสนุนอย่างครบวงจร เพื่อส่งเสริมกิจกรรมและโครงการในต่างประเทศ ที่เกี่ยวกับงานด้านต่าง ๆ ในระดับชาติที่มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ ตัวอย่างเช่น รวบรวมข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมมือกันในระดับนานาชาติทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แลกเปลี่ยนบุคลากร และดำเนินงานวิจัยร่วมกัน ในการนี้ รัฐบาลควรเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันวิจัยในต่างประเทศที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ศูนย์การศึกษาในต่างประเทศ สถานทูตและสถานกงสุลในต่างประเทศ ศูนย์การค้า และศูนย์ความร่วมมือทางด้านวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ รัฐบาลควรส่งเจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์ไปยังประเทศที่ก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น และสนับสนุนภารกิจในการ

รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่มีความสำคัญสูง รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้รับ

3. มหาวิทยาลัยจะมีบทบาทและภารกิจใหม่ กล่าวคือ เป็น จักรกลใหม่ที่จะช่วยให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต

ในด้านหนึ่งนั้น เราควรช่วยมหาวิทยาลัยให้สามารถดำเนินงานวิจัยและพัฒนาได้ดีขึ้น และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้เป็นศูนย์กลางเครือข่ายการสร้างและเผยแพร่ความรู้ ส่วนในอีกด้านหนึ่งนั้น เราควรให้คนในท้องถิ่นได้มีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น

**ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดย
ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางด้านอุตสาหกรรม
ขยายระบบความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย
และสถาบันวิจัย โดยมีมหาวิทยาลัยเป็นศูนย์กลาง**

เราต้องประสานสมรรถนะทางการวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านเทคโนโลยีของวงการอุตสาหกรรม เราอาจเปิดเทคโนโลยี (Techno

Park) 1 แห่ง หรือกว่านั้นในแต่ละภูมิภาคใหญ่ ๆ ในประเทศ เพื่อ
จะได้สั่งสมและแลกเปลี่ยนทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรอื่น ๆ
ภายในภูมิภาคได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น ในภูมิภาคที่ไม่มีเทคโนปาร์ค
ควรจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม
ในภูมิภาค โดยจัดตั้งขึ้นในมหาวิทยาลัยและประสานสัมพันธ์กับ
เทคโนปาร์ค ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

ในขณะเดียวกัน ควรส่งเสริมให้แต่ละภูมิภาคพัฒนาระบบ
ความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบัน
วิจัยที่เป็นของตนเอง ซึ่งสะท้อนให้เห็นเอกลักษณ์ของอุตสาหกรรม
ในภูมิภาคนั้น ๆ เมื่อได้ประสานระบบความร่วมมือในภูมิภาคเข้า
ด้วยกัน ระบบนวัตกรรมส่วนภูมิภาค (Regional Innovation
System-RIS) และระบบนวัตกรรมแห่งชาติ (National Innovation
System-NIS) รัฐบาลควรพยายามจัดทำแผนที่สำหรับแต่ละภูมิภาค
หรือแต่ละอุตสาหกรรม นอกจากนี้ เราควรส่งเสริมให้รัฐบาลและ
ภาคเอกชนลงทุน โดยยึดหลักการเรื่องการเปิดโอกาสให้เลือก และ
ไม่ทำงานกระจัดกระจาย ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญพิเศษใน
แต่ละภูมิภาค

ในฐานะที่เป็นศูนย์นวัตกรรมส่วนภูมิภาค เราควรควบคุม
ดูแล “สภาการวิจัยเพื่อนวัตกรรมในส่วนภูมิภาค” (Research Forum
for Regional Innovation) ภายในมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมาย

ให้เป็นฐานส่วนภูมิภาค นอกจากนี้เราควรส่งเสริมให้ “สภาการวิจัยเพื่อนวัตกรรมในส่วนภูมิภาค” กับสถาบันอื่น ๆ ที่กำลังดำเนินงานอยู่แล้วทางด้านนวัตกรรมในส่วนภูมิภาคได้ร่วมมือกัน

*สถาบันต่าง ๆ ทางด้านนวัตกรรมในส่วนภูมิภาค ได้แก่ เทคโนโลยี ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ ศูนย์วิจัยวิศวกรรมศาสตร์ และศูนย์วิจัยส่วนภูมิภาค ฯลฯ

ปรับปรุงระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย

เราควรจัดตั้ง “สมาคมเพื่อความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย” ขึ้นในมหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าสมาคมฯ จะขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัย ก็ควรมีฐานะเป็นนิติบุคคล ดังนั้นจึงจะมีสิทธิบริหารงาน โดยอิสระ

สมาคมฯ สามารถลงนามเป็นคู่สัญญาหากมีการทำสัญญาดูแลการบัญชี ถ่ายทอดเทคโนโลยี และได้รับสิทธิบัตรอีกด้วย เพื่อจะได้สามารถดำเนินโครงการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยได้อย่างเข้มแข็ง

ในทำนองเดียวกัน จำเป็นต้องมีระบบ “อาจารย์วิจัยเพื่อความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย” มหาวิทยาลัยควรลดหรือยกเลิกจำนวนปาฐกถาบังคับ (mandatory lectures) จากอาจารย์ผู้ซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้รับประโยชน์จาก

โครงการความร่วมมือดังกล่าว โดยถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายทางอ้อม
สำหรับงานวิจัย

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องดำเนิน “ธุรกิจโรงเรียน” (school
enterprise) และ “ศูนย์ส่งเสริมให้เริ่มธุรกิจ” กันใหม่ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งโดยการส่งเสริมการลงทุนในภาคเอกชน

ที่สำคัญที่สุด คือ รัฐบาลควรวางพื้นฐานทางด้านกฎหมาย
และด้านระบบ เพื่อช่วยกระตุ้นให้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ใน
มหาวิทยาลัยอย่างเข้มแข็ง เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างภาค
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย

ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากรระดับสูงระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย

เราจำเป็นต้องจัดตั้ง “สถาบันการวิจัยร่วม” ภายใน
มหาวิทยาลัย โดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างภาคอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย หรือมอบหมายให้สถาบันวิจัยที่มี
อยู่แล้วให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นสถาบันวิจัยร่วม โดยทำความตกลงกับ
มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยดังกล่าว อาจช่วยให้ทั้งสามฝ่ายแลกเปลี่ยน
บุคลากร และใช้อุปกรณ์การวิจัยร่วมกัน

เกี่ยวกับเรื่องนี้ รัฐบาลควรพยายามให้ทั้งสามฝ่ายแลกเปลี่ยน
บุคลากรต่อกันให้มากขึ้น ดังนั้น เมื่อทางมหาวิทยาลัยบรรจุ

อาจารย์ ผู้ที่ได้ดำเนินงานวิจัยในภาคอุตสาหกรรมหรือสถาบันวิจัย ควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ในการประเมินผลงานของอาจารย์และการอนุมัติทุนวิจัย ควรคำนึงถึงการที่อาจารย์ผู้นั้น ได้มีส่วนร่วมใน โครงการความร่วมมือระหว่างสามฝ่ายด้วย นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างความสัมพันธ์กับสถานประกอบการ และเมื่อปฏิบัติงานมาแล้วเป็นเวลา 7 ปี ควรได้รับอนุมัติให้ลงไปดำเนินงานวิจัย และได้รับอนุมัติให้ลาชั่วคราว เพื่อดำเนินงานวิจัยด้วย

ควรขยายขอบข่ายของ “กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการร่วมวิจัยและพัฒนา” ให้บังคับใช้กับงานวิจัยและพัฒนาในบริษัทเอกชนด้วย มหาวิทยาลัยควรเปิดรายวิชา หรือ โปรแกรมในระดับปริญญา ซึ่งสามารถนำไปปฏิบัติในภาคสนามได้ โดยอาศัยความร่วมมือระหว่างสามฝ่ายดังกล่าว

ให้รัฐบาลมีบทบาทเข้มแข็งยิ่งขึ้น ในการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย

จำเป็นต้องจัดตั้งสถานโยบาย เพื่อประสานนโยบายความร่วมมือระหว่างสามฝ่าย ซึ่งหน่วยราชการต่าง ๆ กำลังดำเนินอยู่แล้ว รัฐบาลควรปรับปรุงโครงการความร่วมมือเหล่านี้ให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยเพิ่มงบประมาณ และติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด

รัฐบาลอาจจัดทำและแจกจ่าย “เอกสารปกขาวว่าด้วยความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย” เพื่อใช้ในการติดตามผลการดำเนินงานตามโครงการความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ และในการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ทราบทั่วกัน

ปรับปรุงเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานวิจัยและพัฒนาได้ดีขึ้น

สนับสนุนและพัฒนามหาวิทยาลัยที่ดำเนินงานวิจัยซึ่งมีชื่อเสียงระดับโลก

รัฐบาลควรวางกลไกสำหรับคัดเลือกมหาวิทยาลัยที่ดำเนินงานวิจัยในแต่ละภูมิภาค เพื่อจะได้มุ่งพัฒนาอย่างเต็มที่ โดยมุ่งงบประมาณให้แก่สถาบันต่าง ๆ เหล่านี้ ในการคัดเลือกมหาวิทยาลัยนั้น ควรอาศัยผู้เชี่ยวชาญภายนอกให้ประเมินผลอย่างเป็นกลาง

รัฐบาลควรดูแลให้การลงทุนในมหาวิทยาลัยบังเกิดประสิทธิผล ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสถานนโยบาย ซึ่งจะช่วยประสานงาน เพื่อให้หน่วยราชการต่าง ๆ ลงทุนในด้านการวิจัยและพัฒนาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ จึงอาจแต่งตั้ง “คณะกรรมการการลงทุนในสถาบันอุดมศึกษา” ขึ้นภายใต้สภาพพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เราควรดูแลให้โครงการ “Brain Korea 21” (BK21) ดำเนินไปโดยราบรื่น ในการนี้จะต้องส่งเสริมระบบติดตามดูแลให้ดำเนินไปอย่างเข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อให้โครงการดังกล่าวบรรลุเป้าหมาย และบังเกิดผลอย่างจริงจัง โดยอาศัยการดำเนินงานอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ เราควรประเมินผลเป็นประจำทุกปี เพื่อติดตามว่าโครงการดังกล่าวได้ก้าวหน้าไปมากน้อยเพียงใด และควรใช้ผลการประเมินประกอบการพิจารณาจำนวนเงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย

ปรับปรุงระบบเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานวิจัยและพัฒนาได้ดีขึ้น

จะเป็นประโยชน์หากเราใช้ “ระบบบัญชีสำหรับงานวิจัยและพัฒนา” (“research and development accounting system”) เพราะจะช่วยให้สามารถติดตามความก้าวหน้าโครงการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งผลกำไรและทรัพย์สิน ของโครงการอีกด้วย

รัฐบาลควรวางระบบให้มหาวิทยาลัยที่ทำการวิจัยสามารถบริหารงานอย่างอิสระ นอกจากนี้ ยังควรอนุมัติให้มหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษ โดยให้มีอำนาจอย่างเต็มที่ในการดำเนินการวิจัยที่ได้รับมอบหมายงานด้านการบัญชี งานบุคลากร และเงินเดือน

ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานเฉพาะทาง และเปลี่ยนแนวทางการประเมินผล

เราจำเป็นต้องสร้างบรรณานุกรมซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญในสาขาเฉพาะ (specialization) และนำบรรณานุกรมดังกล่าวไปใช้ ในการจัดทำบรรณานุกรมดังกล่าวเราจะต้องดำเนินการดังนี้

- จัดทำบรรณานุกรมเพื่อแบ่งมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ออกเป็น 3 ประเภท คือ มหาวิทยาลัยที่ทำการวิจัย มหาวิทยาลัยที่ทำการสอนและวิจัย และมหาวิทยาลัยเทคนิค

- วางระบบเพื่อให้ผู้ปกครองและนักศึกษาสามารถประเมินคุณลักษณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยก่อนที่จะตัดสินใจเลือกโดยอาศัยบรรณานุกรมดังกล่าว

- ชักจูงให้แต่ละมหาวิทยาลัยเลือกดำเนินงานเฉพาะทางในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญโดยใช้บรรณานุกรม เมื่อรัฐบาลตัดสินใจโดยอาศัยผลการประเมินและอนุมัติเงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ จำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น รัฐบาลอาจเชิญชวนสมาคมทางวิชาการให้ประเมินคุณภาพการสอนในสาขาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยดำเนินอยู่ ทั้งยังควรสนับสนุนให้ผู้เชี่ยวชาญในวงการอุตสาหกรรม และอื่น ๆ ให้ประเมินหลักสูตรทางด้านวิชาชีพอีกด้วย

ในขณะที่เดียวกัน อาจจำเป็นต้องก่อตั้งสถาบันเอกชนเพื่อ
ประเมินมหาวิทยาลัย โดยดำเนินนโยบายกระตุ้นให้มีตลาดในด้าน
การประเมิน ดำเนินการประเมินสถาบัน และดำเนินงานด้านการให้
วุฒิอีกด้วย

ท้ายที่สุด รัฐบาลควรปูพื้นฐานทางกฎหมายและทางด้วาระบบ
เพื่อสนับสนุนและดำเนินการประเมินมหาวิทยาลัยอย่างถี่ถ้วนและ
เป็นระบบ โดยอาศัยวิธีการประเมินในรูปแบบต่าง ๆ

**เปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษากันมากขึ้น
และให้การศึกษาในมหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นนานาชาติ
ให้มหาวิทยาลัยมีอิสระในการดำเนินงานด้านโควตักักศึกษาสืบ
ต่อไป**

เราจำเป็นต้องวางระบบสำหรับดำเนินงานด้านโควตักักศึกษา
ในมหาวิทยาลัย โดยคำนึงว่ามหาวิทยาลัยมีกำลังทางด้านวิชาการ
มากน้อยเพียงใด ดังนั้น รัฐบาลจึงควรวางรูปแบบการติดตามดูแล
เพื่อเปลี่ยนแนวการดำเนินในปัจจุบัน โดยรัฐบาลเป็นผู้กำหนดโควต่า
มาเป็นระบบติดตามดูแล โดยพิจารณาว่าแต่ละมหาวิทยาลัยจะมี
กำลังทางด้านวิชาการมากน้อยเพียงใด ตัวอย่างเช่น มีชั่วโมงหน่วยกิต
(Credit hours) เป็นจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

*แต่มหาวิทยาลัยในเขตมหานครโซล ซึ่งเป็นเมืองหลวง ยังจะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันต่อไป กล่าวคือ จำนวนชั่วโมงหน่วยกิตทั้งสิ้นจะเป็นตัวกำหนดโควตานักศึกษา

สำหรับแนวการดำเนินงานใหม่ที่จะให้มหาวิทยาลัยมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการติดตามดูแลโควตานักศึกษานั้น รัฐบาลควรช่วยวางระบบเพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดโควตานักศึกษาของตน โดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาและความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม

นอกจากนี้ จำเป็นต้องให้มหาวิทยาลัยขยายระบบการศึกษาทางไกลผ่านทางไซเบอร์ รัฐบาลจึงควรเสริมสร้างโครงการจัดทำและแจกจ่ายหลักสูตรทางไกล เพื่อขยายการบริหารหลักสูตรที่ใช้ระบบนี้เป็นหลัก

ขยายโอกาสให้คนในท้องถิ่นได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพิ่มมากขึ้น

เราจำเป็นต้องขยายการรับลงทะเบียนนักศึกษาครั้งเวลา ซึ่งมีจำนวนเกินโควตานักศึกษาในปัจจุบัน โดยโอนไปให้หลักสูตรปกติ เราควรเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษากันให้มากขึ้น โดยเปิดหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษานานหลากหลาย และรับนักศึกษาที่ได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษ

รัฐบาลควรจัดสวัสดิการทางด้านวุฒิการศึกษาอย่างพร้อมมูล เพื่อให้ ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับการศึกษาในระดับนี้เพิ่มมากขึ้น เช่น บุตรผู้มีรายได้น้อย และผู้พิการ ในการจัดสวัสดิการดังกล่าวนี้ เราอาจจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น เพื่อเอื้อประโยชน์แก่ คนพิการ เพิ่มเงินทุนกู้ยืมแก่นักศึกษาโดยรวมค่าครองชีพไว้ด้วย และ ขยายขอบข่ายสิทธิประโยชน์จากทุนการศึกษาอีกด้วย

ดำเนินงานอย่างแข็งขันเพื่อ โนมิน้าวักจุงมหาวิทยาลัยจากต่างประเทศสู่เกาหลี และส่งเสริมการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้มีลักษณะเป็นนานาชาติ

เราควรใช้มาตรการต่าง ๆ เพื่อ โนมิน้าวักจุงมหาวิทยาลัย และหลักสูตรการศึกษาต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียงในประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าให้มาเปิดสอนในเกาหลี เช่น เปิดสหวิทยาเขตที่เป็นสาขาของมหาวิทยาลัยต่างชาติ จัดหลักสูตรการศึกษาร่วมกัน เป็นต้น รัฐบาลควรวางมาตรฐานเพื่อ โนมิน้าวักจุงมหาวิทยาลัยต่างชาติ เช่น ยอมรับหลักเกณฑ์การสถาปนา (establishment criteria) ของประเทศนั้น ๆ

รัฐบาลควรมีมาตรการอย่างครบวงจรเพื่อให้ระบบการในมหาวิทยาลัยมีลักษณะเป็นนานาชาติ มาตรการดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมแนวการดำเนินงานเพื่อยอมรับหลักสูตรของมหาวิทยาลัยใน

ประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้ยังควรปรับการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น ระบบภาควิชา ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน และหลักสูตร เป็นต้น

4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อปรับปรุงคุณภาพของ อุตสาหกรรมบริการ

เพื่อเตรียมการสำหรับการเริ่มรอบใหม่ (New Round) ของ องค์การการค้าโลก และการเปิดตลาดอุตสาหกรรมบริการ เรา จำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพอุตสาหกรรมบริการ และส่งเสริมให้ เกาหลีมีวัฒนธรรมในการให้บริการ โดยยึดลูกค้าเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องวางระบบเพื่อให้ภาคเอกชนสามารถพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างอิสระ และสามารถแข่งขันในด้านวิชาชีพ กับตลาดภายนอกได้

สร้างระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สำหรับอุตสาหกรรม บริการ

ให้องค์การอุตสาหกรรมและองค์การวิชาชีพมีบทบาทในการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างเข้มแข็งขึ้น

รัฐบาลควรส่งเสริมให้องค์การอุตสาหกรรมและองค์การ วิชาชีพมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นในการฝึกอบรมและให้การศึกษาอันใหม่

แก่บุคลากรของอุตสาหกรรมบริการ โดยสนับสนุนให้บุคลากรดังกล่าวสามารถปรับตัวให้เข้ากับองค์กรต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อจะได้พัฒนาทั้งความรู้และบุคลากรสำหรับงานในสาขาต่าง ๆ

นอกจากนี้ จำเป็นต้องขยายการศึกษาและฝึกอบรมซึ่งองค์การอุตสาหกรรมดำเนินอยู่ให้กว้างขวางขึ้น โดยสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางด้านการศึกษาและฝึกอบรม รวมทั้งบริหารงานให้เข้มแข็งขึ้น

ฝึกอบรมบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งสนองความต้องการของอุตสาหกรรมในด้านต่าง ๆ

รัฐบาลควรวางระบบความร่วมมือระหว่างองค์การอุตสาหกรรมและองค์กรวิชาชีพของอุตสาหกรรมในแต่ละสาขา ตัวอย่างเช่น ร่วมกันสร้างบัณฑิตวิทยาลัยและร่วมกันจัดหลักสูตรต่าง ๆ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรสนับสนุนให้เยาวชนเข้าปฏิบัติงานในสาขาต่าง ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องติดตามดูแลหลักสูตรฝึกงานระหว่างปิดภาคเรียน หรือหลักสูตรการฝึกงาน ณ สถานประกอบการ โดยทำความตกลงกับบริษัทที่ร่วมในโครงการ ฯลฯ

ปรับปรุงหลักสูตรต่างๆ สำหรับอุตสาหกรรมบริการที่สอนกันอยู่ในสถานศึกษา ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

รัฐบาลควรส่งเสริมมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี ให้เปิดหลักสูตรหรือภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับงานด้านต่างๆ ของอุตสาหกรรมบริการ

นอกจากนี้ จำเป็นต้องให้การสนับสนุนสถานศึกษานอกโรงเรียน เช่น โรงเรียนพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมบริการ รัฐบาลควรยกฐานะของสถานศึกษาเหล่านี้ให้เป็นสถาบันพัฒนาบุคลากร โดยเชื่อมโยงกับการออกประกาศนียบัตร ระบบธนาคารหน่วยกิตทางการศึกษา และการยอมรับหน่วยกิตโดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ

สร้างความรู้และปรับปรุงคุณภาพบุคลากรสำหรับอุตสาหกรรมบริการ

เพิ่มการให้วุฒิและส่งเสริมให้หมุนเวียนกันมากขึ้น ในอุตสาหกรรมบริการ

เราจำเป็นต้องเพิ่มวุฒิบัตรทั้งในระดับชาติและระดับเอกชน ในอุตสาหกรรมบริการ รัฐบาลควรเพิ่มวุฒิบัตรของเอกชนด้วยการยอมรับในระดับชาติ หรือออกวุฒิบัตรใหม่ๆ ในระดับชาติ สำหรับอุตสาหกรรมบริการ นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรนำวุฒิบัตรซึ่งเป็นที่

ยอมรับอย่างกว้างขวางในบรรดาประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้าเข้ามาใช้ในเกาหลีอีกด้วย

นอกจากนี้ จำเป็นต้องโยงโยการศึกษาการฝึกอบรม และประสบการณ์ในภาคปฏิบัติเข้ากับการได้รับวุฒิปัตร รัฐบาลควรส่งเสริมให้ออกวุฒิปัตร ซึ่งรับรองทั้งประสบการณ์ภาคปฏิบัติในบริษัทต่าง ๆ และการศึกษาและฝึกอบรมที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาและฝึกอบรม รวมทั้งควบคุมดูแลการดำเนินงานในด้านนี้อีกด้วย

ใช้ระบบประเมินผลและการออกวุฒิปัตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพของบุคลากร ในอุตสาหกรรมบริการ

รัฐบาลควรใช้ระบบประเมินผลและออกวุฒิปัตรสำหรับหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมในอุตสาหกรรมบริการ นอกจากนี้ รัฐบาล องค์กรอุตสาหกรรม วงการวิชาการ และผู้บริหารเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลและออกวุฒิปัตรในแต่ละสาขา ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมให้ใช้ระบบประเมินผลและออกวุฒิปัตรดังกล่าว

รัฐบาลควรพิจารณาหาทางเสริมสร้างระบบนี้ให้เป็นที่น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดมาตรฐานสำหรับงานในด้านนี้ โดยให้กลุ่มรวมเรื่องต่าง ๆ เช่น สิ่งที่จะประเมินและออกวุฒิปัตรให้ การวางมาตรฐาน และกระบวนการการประเมินผล เป็นต้น

เราจำเป็นต้องอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมและให้การศึกษาแก่นักใหม่แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ โดยให้ “วุฒิบัตรแสดงคุณภาพบริการ” รัฐบาลควรส่งเสริมให้ตัวคณะกรรมการรับรองคุณภาพบริการ โดยมีองค์การอุตสาหกรรม เป็นแกนกลาง นอกจากนี้ องค์การอุตสาหกรรม ผู้บริโภค และรัฐบาลยังควรร่วมในการกำหนดเกณฑ์รับรองคุณภาพของแต่ละสาขาอีกด้วย

ให้ผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ดียิ่งขึ้น

ส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องหลังจากที่เข้าทำงานแล้ว ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

เราจำเป็นต้องส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องสำหรับคนงานในภาคบริการวิชาชีพ โดยกำหนดเป็นเงื่อนไขว่าจำเป็นต้องศึกษาต่อเพื่อจะได้ต่อใบอนุญาตในแต่ละสาขาวิชาชีพ รัฐบาลควรวางมาตรฐานการศึกษาต่อเนื่องเพื่อต่อใบอนุญาต โดยอาศัยความช่วยเหลือของผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และผู้บริโภค และส่งเสริมให้ปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าว โดยอิสระและในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป

เราจำเป็นต้องวางระบบติดตามดูแลการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งครอบคลุมการศึกษาในระบบ เช่น การเรียนตามหลักสูตร และการศึกษานอกระบบ เช่น การเขียนหนังสือ การแปล และการเสนอเอกสารทางวิชาการ เป็นต้น

ก่อตั้งและบริหารบัณฑิตวิทยาลัยทางด้านวิชาชีพให้ดำเนินงานอย่างเข้มแข็ง

คาดว่ารัฐบาลจะร่วมกับองค์กรวิชาชีพในการก่อตั้งบัณฑิตวิทยาลัยทางด้านวิชาชีพสำหรับผู้มีใบอนุญาตทางวิชาชีพ รัฐบาลจะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กรวิชาชีพ ไม่เพียงแต่ในการก่อตั้งบัณฑิตวิทยาลัยเท่านั้น แต่ในการจัดหลักสูตรและติดตามดูแลการสอนตามหลักสูตรดังกล่าวอีกด้วย

การศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยทางด้านวิชาชีพ จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรส่งเสริมการจ้างอาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพสาขาต่าง ๆ โดยผ่อนคลายกฎระเบียบว่าจะต้องเป็นอาจารย์ และดำเนินการจ้างโดยทำสัญญาต่อกัน นอกจากนี้ หากจัดระบบฝึกงานการศึกษาดังกล่าวจะมีผลในเชิงปฏิบัติยิ่งขึ้น

ในการดำเนินงานดังกล่าว จำเป็นต้องเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างบัณฑิตวิทยาลัยทางด้านวิชาชีพและการได้รับใบอนุญาตให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เราอาจเสริมสร้างการศึกษาของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสมัครสอบเพื่อรับใบอนุญาตว่า จะต้องได้รับการศึกษาในสถานศึกษาในระบบในสัดส่วนที่สูงกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ปรับปรุงการฝึกอบรมบุคลากรประเภทวิชาชีพโดยอาศัยความร่วมมือจากนานาชาติ

เราจำเป็นต้องปรับปรุงระบบการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อเตรียมการสำหรับการที่เกาหลีและประเทศที่คัดสรรจะยอมรับใบประกอบวิชาชีพของกันและกัน หลังจากที่เปิดตลาดในสาขาใดสาขาหนึ่ง ดังนั้น รัฐบาลจึงควรดำเนินงานเพื่อให้ใบประกอบวิชาชีพมีความทัดเทียมกันในระดับนานาชาติ โดยยกระดับการออกใบประกอบวิชาชีพของเกาหลีให้ได้มาตรฐานนานาชาติ

เราควรส่งเสริมความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและองค์กรวิชาชีพของเกาหลีกับประเทศอื่น ๆ นอกจากนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมให้แลกเปลี่ยนคำปรึกษาหารือ และให้ข้อมูลที่ทำเป็นต่อกัน เพื่อปรับปรุงการประเมินผล และการให้วุฒิสำหรับหลักสูตรต่าง ๆ รวมทั้งระบบการให้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอีกด้วย

5. พัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพ เพื่อสร้างความรู้ที่เป็นทุนในทักษะศิลปะและวัฒนธรรม

เกาหลีจำเป็นต้องปูพื้นฐานไว้เพื่อเตรียมคนให้เป็นประเทศที่ก้าวหน้าทางด้านวัฒนธรรมในศตวรรษที่ 21 และปลูกฝังความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องสร้างทรัพยากรมนุษย์
ซึ่งจะเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม
โดยอาศัยเอกลักษณ์และความสามารถในการสร้างสรรค์ของเกาหลี
เป็นหลัก

ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม

เสริมสร้างพื้นฐานสำหรับกิจกรรมสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะและ วัฒนธรรม

ก่อนอื่น เราจำเป็นต้องเพิ่มสถานที่จัดแสดงและจัด
นิทรรศการให้มากขึ้น และพิจารณาหาทางบริหารสถานที่ต่าง ๆ เหล่า
นี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อลดช่องว่างทางวัฒนธรรมระหว่าง
ภูมิภาคต่าง ๆ ควรจัดหาสถานที่แสดงในท้องถิ่นสำหรับกิจกรรมทาง
ด้านวัฒนธรรมให้มากขึ้น และนำวิธีการแบบพึ่งตนเองของเอกชน
มาใช้เพื่อให้การบริหารจัดการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จำเป็นด้วยเช่นกันที่จะต้องส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์ใน
ด้านศิลปะบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของศิลปะและวัฒนธรรม ดังนั้น
รัฐบาลจึงควรสนับสนุนการสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพสูง และ
พยายามเสาะหาศิลปินผู้เยาว์ซึ่งมีศักยภาพสูงอีกด้วย นอกจากนี้ ยัง
ควรจัดหาพื้นที่สำหรับการสร้างสรรค์ทางศิลปะเพิ่มขึ้น โดยอาศัยวิธี
การต่าง ๆ เช่น ใช้พื้นที่ร่วมกันสำหรับศิลปะประเภทต่าง ๆ และ

สร้างสตูดิโอเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน รัฐบาลควรสนับสนุนกิจกรรม แลกเปลี่ยนในระดับนานาชาติ และจัดส่งผู้ที่อยู่ในวงการศิลปะและ วัฒนธรรมไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศให้มากขึ้น

รัฐบาลควรให้การสนับสนุนเพิ่มขึ้น สำหรับกิจกรรมในเชิง สร้างสรรค์ที่ใช้เทคโนโลยีสำคัญ ๆ และสื่อทางด้านดิจิทัล จะเป็น ประโยชน์แก่ทุกฝ่ายหากจัดทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับงานสำคัญ ๆ ทาง ศิลปะและวัฒนธรรมด้านระบบดิจิทัล เช่น จัดตั้ง “ธนาคารนิทาน” (story bank) ควรสนับสนุนการบริหารศาลาศิลปะทางไซเบอร์ (cyber art halls) ได้แก่ โรงละคร หอศิลป์ และศาลาคอนเสิร์ต นอกจากนี้ จำเป็นต้องขับเคลื่อนวิทยาลัยศิลปะและวัฒนธรรมทาง ไซเบอร์ (cyber college for culture and arts) และจัดแสดง ปาฐกถาทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมทางอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

จัดหลักสูตรอันหลากหลายสำหรับฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานทางด้าน ศิลปะและวัฒนธรรม

เราจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรเพื่อจะได้เสาะหาเด็กที่มี พรสวรรค์ทางด้านศิลปะ เพื่อจะได้นำมาฝึกฝนต่อไป วิธีดำเนินงาน วิธีหนึ่ง คือ รับนักเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโรงเรียน ศิลปะชั้นต้นของมหาวิทยาลัยศิลปะแห่งชาติของเกาหลี (Korean National University of Arts) และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องบริหารหลักสูตรสำหรับผู้ปฏิบัติงานทางด้านศิลปะ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทั้งทางภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี ดังนั้น มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเฉพาะทางจึงควรเพิ่มหลักสูตรที่มีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงความสามารถในด้านการวางแผนและดำเนินงาน และเพิ่มหลักสูตรวิชาเอก 2 วิชาในวิทยาลัยศิลปะให้มากขึ้น

รัฐบาลควรส่งเสริมการฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญการวางแผนและบริหารจัดการงานศิลปวัฒนธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเปิดภาควิชาบริหารงานศิลปะและวัฒนธรรมในบัณฑิตวิทยาลัยและหลักสูตรเฉพาะทางให้มากขึ้น ในระยะยาวแล้ว รัฐบาลอาจปรับปรุงและขยายศูนย์ฝึกอบรมที่มีอยู่แล้วในสถาบันส่งเสริมงานวรรณกรรม (Institute of Promoting Literature) ให้เป็นศูนย์ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานที่เชี่ยวชาญในศิลปะสาขาต่าง ๆ

ปรับปรุงการดำเนินงานในด้านวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อแสดงให้เห็น ถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเกาหลี

วางระบบการฝึกอบรมเพื่อสืบสานและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม

เราจำเป็นต้องเพิ่มเนื้อหาหลักสูตรทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิม และจัดหาครูผู้สอนเนื้อหาสาระดังกล่าวในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

ในขณะเดียวกัน รัฐบาลควรเพิ่มจำนวนหลักสูตรเฉพาะทาง ซึ่งมุ่งฝึกบุคลากรที่จะมีความเชี่ยวชาญทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม ดังนั้น รัฐบาลจึงควรเปิดโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเฉพาะทาง ให้มากขึ้น โดยมุ่งสอนทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม และเชื่อมโยง การบริหารโรงเรียนต่าง ๆ ดังกล่าวเข้ากับมหาวิทยาลัยวัฒนธรรม คั้งเดิมแห่งเกาหลี (Korean School of Traditional Culture) นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรเปิดหลักสูตรระดับบัณฑิต เพื่อฝึกอบรม บุคลากรทางด้านการวิจัยเฉพาะทาง และงานด้านวิชาการในสาขา วัฒนธรรมคั้งเดิมอีกด้วย

รัฐบาลควรส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมคั้งเดิม โดย อาศัยผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรมที่จับ ต้องไม่ได้อันล้ำค่า หรือ “ศิลปินแห่งชาติ” (living national treasures) ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ได้รับการฝึกฝนจากศิลปินแห่งชาติ ใน ช่วงระยะหนึ่ง ก็อาจถือว่าการฝึกงานดังกล่าว นั้น เทียบเท่ากับชั่วโมง หน่วยกิตหรือนับเป็นผลงานทางวิชาการ นอกจากนี้ เราจำเป็นต้อง เพิ่มหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ในการสืบทอดมรดกทาง วัฒนธรรมอันล้ำค่าที่จับต้องไม่ได้

แปลงศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมให้เป็นทรัพย์สินทางปัญญา (knowledge asset)

เราจำเป็นต้องสงวนรักษามรดกทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ และใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินเหล่านี้ให้มากขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้สร้างฐานข้อมูลสำหรับคนตรีดั้งเดิม ศิลปะ สถาปัตยกรรม งานช่างฝีมือ วัฒนธรรมพื้นบ้าน พิธีกรรมของหมอผี (shamanistic rituals) และเพลงพื้นบ้าน ซึ่งถ่ายทอดจากปากต่อปาก ทั้งยังควรสนับสนุนการแปลเอกสารที่เป็นจารึกโบราณให้มากขึ้น

นอกจากนี้ จำเป็นต้องนำศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งใช้ในเชิงพาณิชย์ ตัวอย่างเช่น ผลิตงานศิลปะดั้งเดิมให้เป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นผลให้มีการลงทุนเพื่อพัฒนาสินค้าอื่น ๆ ทางด้านวัฒนธรรมกันมากขึ้น รัฐบาลอาจสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการยกเว้นภาษี และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในระยะเวลาแรกของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

**พัฒนาฝีมืออาชีพเพื่อเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม
สร้างสภาพที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์และการพัฒนางานทางด้าน
วัฒนธรรม**

รัฐบาลควรสนับสนุนทางด้านการบริหารและงบประมาณให้มากขึ้น เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์งานทางด้านวัฒนธรรม ดังนั้น จึงต้องวางระบบสนับสนุนอย่างครบวงจร เพื่อสร้างสรรค์งานดังกล่าว โดยครอบคลุมด้านต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมสำหรับผู้เริ่มต้นธุรกิจใหม่ ๆ และการวิจัยและพัฒนา และเราต้องเพิ่มแหล่งการลงทุนทางด้านการเงินในการพัฒนางานดังกล่าว โดยจัดให้ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันลงทุน

รัฐบาลควรสนับสนุนอย่างแข็งขันในการแสวงหาประเด็นต่าง ๆ สำหรับการสร้างสรรค์เพื่อปูพื้นฐานสำหรับการสร้างเนื้อหาสาระต่อไป ดังนั้น จึงควรสร้างธนาคารดิจิทัลสำหรับงานแต่ละด้านที่สำคัญ ๆ รวมทั้งการ์ตูน และเกมคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้ จะเป็นประโยชน์ หากเราให้การสนับสนุนมากขึ้นสำหรับงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีพลังทั้งในด้านการสร้างสรรค์และการวางแผน และเทคโนโลยีทางด้านดิจิทัล

เราจำเป็นต้องวางระบบข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรในอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม และแลกเปลี่ยนร่วมมือกับอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ในการวางระบบดังกล่าว จำเป็นต้องสร้างฐานข้อมูลที่เทียบพร้อม

หรือทำอินเทอร์เน็ต (portal Internet site) ที่วางรูปแบบไว้สำหรับแลกเปลี่ยน ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากรในสาขาต่าง ๆ

รัฐบาลควรให้ทุนวิจัยและสนับสนุนหลักสูตรสำหรับอาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรเฉพาะทางที่ปฏิบัติงานอยู่ในภาคสนาม นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนบุคลากร และหลักสูตรต่าง ๆ กับสถาบันที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศอีกด้วย

ฝึกรวมบุคลากรเฉพาะทางที่สามารถทั้งสร้างสรรค์และใช้เทคโนโลยี

รัฐบาลได้วางแผนไว้ว่า เมื่อถึงปี 2548 จะฝึกรวมบุคลากรที่เชี่ยวชาญในการสร้างงานทางด้านวัฒนธรรมเป็นจำนวน 40,000 คน โดยหลอมรวมบุคลากรผู้รับผิดชอบทางด้าน การสร้างสรรค์และการวางแผนเข้ากับบุคลากรทางด้านงานเทคนิค พร้อมกันนี้ก็วางระบบประสานงานระหว่างหน่วยราชการต่าง ๆ และภาคเอกชนอีกด้วย

รัฐบาลกำลังส่งเสริมทั้งวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี และมหาวิทยาลัย ให้เพิ่มภาควิชาที่เน้นในเรื่องการพัฒนางานทางด้านวัฒนธรรมไว้ในหลักสูตรปกติของตน เพิ่มหลักสูตรระดับบัณฑิตสำหรับวิชาดังกล่าว และสนับสนุนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงหลักสูตรคณาจารย์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่แก่ การพัฒนาบุคลากร ซึ่งจะเชี่ยวชาญในการเตรียมเนื้อหาสาระโดย อาศัยหลักสูตรการศึกษานอกระบบ เพิ่มสถาบันต่าง ๆ สำหรับเกม คอมพิวเตอร์ การกระจายเสียง และการสร้างภาพยนตร์ และขยาย การฝึกอบรมผู้ผลิตรายการเฉพาะทาง และนักการตลาด และให้ การศึกษาเสียใหม่แก่ผู้ประกอบการอาชีพอิสระ สำหรับงานทางด้าน วัฒนธรรม

ตอนที่ 3

ปรับปรุงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร มนุษย์ และบริหารงานในค่านิยมให้ดีขึ้น

1. ให้ข้าราชการมีความเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น

เพื่อสรรหาข้าราชการที่มีความสามารถสำหรับเป็นแกนนำของ “รัฐบาลผู้สร้างสรรค์ความรู้” (creative government of knowledge) เราจึงควรปรับเปลี่ยนระบบการบรรจุ บริหารจัดการ และให้การ ศึกษาแก่ข้าราชการ เป็นระบบใหม่ที่มุ่งเสริมสร้างทักษะ ความสามารถในการปฏิบัติงาน และความเป็นมืออาชีพ

ปรับปรุงระบบการบรรจุโดยเน้นในด้านความสามารถ

ปรับปรุงการสอบในระดับชาติ รวมทั้งการสอบคัดเลือกข้าราชการ ระดับสูง

ในการสอบระดับชาติ เราจำเป็นต้องทดสอบความถนัดของ ข้าราชการ (Public Service Aptitude Test –PSAT) เพื่อประเมิน ว่าคุณผู้สอบมีความสร้างสรรค์มากน้อยเพียงใด และสามารถปรับตน ไปตามการเปลี่ยนแปลงได้ดีเพียงใด สำหรับการทดสอบภาษา

อังกฤษนั้น ควรใช้คะแนนทดสอบของสถาบันวิชาชีพของเอกชน เช่น คะแนนโทเฟิล (TOEFL) เป็นต้น

เราจำเป็นต้องเพิ่มการประเมินความถนัดพื้นฐานที่จำเป็น สำหรับการรับราชการ และควรลดจำนวนวิชาสอบลง เพื่อจะได้ไม่ เป็นภาระแก่ผู้สอบจนเกินไป

ตรงกันข้าม ควรดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกให้มากขึ้น เพื่อจะได้ประเมินดูว่ามีความถนัดที่จะรับราชการมากน้อยเพียงใด และ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เพียงใด

เปิดตำแหน่งข้าราชการให้มากขึ้น

รัฐบาลกำลังเตรียมการที่จะใช้ระบบการสอบคัดเลือก ข้าราชการ ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ข้าราชการเป็นมืออาชีพมากขึ้น และ ให้การบริหารงานบุคลากรเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นธรรม

เราจำเป็นต้องส่งเสริมการดำเนินงานตามระบบเปิดกว้าง สำหรับตำแหน่งต่าง ๆ (open post system) ให้เข้มแข็งขึ้น โดย ขจัดอุปสรรคต่าง ๆ ที่ขวางกั้นไม่ให้บุคลากรในภาคเอกชนเข้ามา รับ ราชการ ตัวอย่างเช่น อัตราเงินเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน หากเราปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการผู้รับผิดชอบการคัดเลือก ข้าราชการใหม่ ก็จะเป็นผลให้การประเมินระหว่างการคัดเลือก ดำเนินไปอย่างเป็นธรรมยิ่งขึ้น

รัฐบาลควรพยายามปรับวิธีบรรจุข้าราชการให้มีความคล่องตัว เช่น อาจจ้างประเภทไม่เต็มเวลา เป็นต้น

บรรจุข้าราชการสตรีให้มากขึ้น

รัฐบาลได้กำหนดเป็นเป้าหมายไว้ว่า จะต้องบรรจุข้าราชการฝ่ายอำนวยการในระดับ 5 และสูงกว่านั้นให้ได้ตามเป้าหมาย ดังนั้นหน่วยราชการต่าง ๆ แต่ละหน่วยจึงควรกำหนดเป็นเป้าหมายไว้ว่า เมื่อถึงปี 2549 จะพยายามบรรจุข้าราชการสตรีให้ได้เป็นจำนวนร้อยละ 10 ของราชการทั้งสิ้นของตน

เมื่อเดือนพฤษภาคม 2544 มีข้าราชการสตรีเป็นจำนวนร้อยละ 4.4 ของอัตรากำลังทั้งสิ้น

เราจำเป็นต้องบริหารงานบุคลากรในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการสตรีอย่างเข้มแข็งจริงจัง ในการนี้เราควรจัดทำสถิติทางด้านบุคลากรเพื่อเปิดเผยให้สาธารณชนได้ทราบ โดยคำนึงถึงการยอมรับในเรื่องเพศ เช่น จัดทำสถิติจำแนกตามเพศ เป็นต้น นอกจากนี้ จำเป็นต้องส่งเสริมให้ข้าราชการสตรีได้เป็นกรรมการในคณะกรรมการชุดสำคัญ ๆ ทางด้านการบริหารบุคลากร เช่น คณะกรรมการพิจารณาการเลื่อนตำแหน่ง (Promotion Review Committee) และคณะกรรมการพิจารณาการประเมินผล (Evaluation Review Committee) ซึ่งรับผิดชอบผลการปฏิบัติราชการ

ขยายระบบบริหารข้าราชการ โดยมุ่งเน้นภาระหน้าที่เป็นหลัก

ปรับปรุงวิธีบริหารเส้นทางการรับราชการเพื่อให้ข้าราชการเป็นมืออาชีพยิ่งขึ้น

เราจำเป็นต้องประเมินและวิเคราะห์ภารกิจของแต่ละงาน โดยดำเนินการไปตามขั้นตอน เพื่อให้ข้าราชการทุกคนถือเป็นภาระหน้าที่ของตนที่จะต้องปฏิบัติราชการให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้น จึงควรฝึกอบรมนักวิเคราะห์งานสำหรับแต่ละหน่วยราชการ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรพยายามปฏิบัติตามระเบียบ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องปฏิบัติงานในตำแหน่งเป็นเวลานานเท่าใด จึงจะสามารถโยกย้ายได้ ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความเป็นมืออาชีพและความรับผิดชอบ

เราควรนำระบบตำแหน่งเฉพาะทาง (specialized post system) มาใช้ใหม่ เพื่อให้ข้าราชการสามารถอยู่ในตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเป็นเวลานาน และสามารถพัฒนาความสามารถเฉพาะของตนในระหว่างดำรงตำแหน่งดังกล่าว ทั้งนี้โดยจัดหาสิ่งจูงใจสำหรับความสามารถเฉพาะทาง นอกจากนี้ ควรเพิ่มอัตราตำแหน่งเฉพาะทาง และผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ควรได้รับสิทธิพิเศษในการควบคุมดูแลบุคลากรและอัตราเงินเดือนที่ได้รับ

เราจำเป็นต้องให้แต่ละหน่วยราชการมีตำแหน่งผู้ปฏิบัติงาน ด้านทรัพยากรมนุษย์ และเพื่อส่งเสริมงานด้านการติดตามดูแล ทรัพยากรมนุษย์ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ควรกำหนดตำแหน่งผู้ปฏิบัติงาน ในด้านนี้โดยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กรที่มีอยู่ใน ปัจจุบันแต่อย่างใด

ขยายโอกาสให้ข้าราชการได้ประสบการณ์ในภาคเอกชน

ข้าราชการสามารถเรียนรู้วิธีบริหารของภาคเอกชน โดย อนุมัติให้ข้าราชการ ไปฝึกปฏิบัติงานให้มากขึ้น ประสบการณ์ดังกล่าว จะช่วยส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้มีโอกาสเรียนรู้และได้รับข้อมูลเฉพาะ ทางจากฝ่ายรัฐบาล ดังนั้น หน่วยราชการจึงควรอนุมัติให้ข้าราชการ ลาไปปฏิบัติงานในบริษัทเอกชนได้ตามระยะเวลาที่กำหนด (ไม่เกิน 3 ปี)

ในการส่งเสริมการลาข้าราชการชั่วคราวนั้น สถาบันที่ควรได้ รับการพิจารณาเป็นอันดับแรกในโครงการแลกเปลี่ยน ได้แก่ มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และบริษัทเอกชนที่ประกอบธุรกิจทาง ด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด ในขณะเดียวกัน เพื่อป้องกันมิให้ เกิดปัญหาโดยไม่จำเป็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาทางด้านความสัมพันธ์ ในเชิงคอร์รับชั่นระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชน จึงควรอนุมัติให้ แต่เพียงข้าราชการระดับหนึ่งเท่านั้นที่สามารถลาราชการเป็นการ ชั่วคราวได้

ส่งเสริมระบบการศึกษาและฝึกอบรมให้เข้มแข็งขึ้น โดยเน้น ในด้านการพัฒนาความสามารถ

วางพื้นฐานทางด้านระบบเพื่อ ‘การพัฒนาความสามารถ’

รัฐบาลควรพิจารณาหาทางใช้ระบบอนุญาตให้ลาพักได้เป็นเวลา 1 ปี สำหรับช่วงรับราชการทุกระยะ 7 ปี (sabbatical year) และทดลองให้ระบบอนุญาตให้ลาพักก่อนเพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อให้ข้าราชการมีโอกาสดำเนินการของตนเอง

นอกจากนี้ จำเป็นต้องวางระบบประเมินอย่างครบวงจร สำหรับการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ในหน่วยบริหารงานกลาง ระบบดังกล่าวจะช่วยให้สามารถประเมินการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น

- หัวหน้าส่วนราชการมีความเต็มใจที่จะส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างน้อยเพียงใด
- ระบบประเมินนั้นเชื่อมโยงการศึกษาและฝึกอบรมให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่หรือไม่
- ตักตวงประโยชน์จากการศึกษาที่ได้รับอย่างน้อยเพียงใด

เราควรจัดหาสิ่งจูงใจให้ระบบดังกล่าว ไปใช้โดยพิจารณาผลการประเมินที่ได้รับและควรมอบรางวัลแก่หน่วยงานที่ปฏิบัติงานเป็นเลิศ รวมทั้งเปิดโอกาสให้หน่วยงานที่คัดสรรจัดหลักสูตรต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ รัฐบาลจำเป็นต้องวางมาตรการเพื่อพัฒนาความสามารถของข้าราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อเกาหลีจะใช้ระบบปฏิบัติราชการเพียงสัปดาห์ละ 5 วัน ในอนาคตอันใกล้

การศึกษาและฝึกอบรมซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของข้าราชการ

เราจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถของข้าราชการแต่ละคน โดยเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาและฝึกอบรม ดังนั้น จึงควรจัดการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับข้าราชการอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต

เราควรขยายหลักสูตรการศึกษาต่าง ๆ ให้หลากหลาย และส่งเสริมให้รัฐบาลสนับสนุนข้าราชการในการพัฒนาความสามารถของตนเองให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรสนับสนุนให้มอบให้ภาคเอกชนเป็นผู้จัดหลักสูตรการศึกษา เพื่อจะได้มีหลักสูตรต่าง ๆ ให้เลือกมากขึ้น ทั้งยังควรเพิ่มหลักสูตรที่ใช้ชีวิตอีกด้วย

ประเด็นสำคัญ คือ การศึกษาและฝึกอบรมจะต้องสอดคล้องกับภาระหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ ดังนั้น หลักสูตรต่าง ๆ ดังกล่าวจำเป็นต้องมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับสังคมบนฐานความรู้ เช่น ความสามารถในการวางนโยบาย และความสามารถในการเจรจาต่อรอง เป็นต้น

หลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมนั้น ควรมีรูปแบบอันหลากหลาย โดยใช้วิธีดำเนินการต่าง ๆ เช่น ฝึกอบรมระหว่างประจำการ หรือฝึกอบรมในลักษณะโครงการ หากเราใช้บุคลากรร่วมกันก็ คงจะมีโอกาสได้ครูผู้สอนชั้นเยี่ยมจริง ๆ มาทำการสอน

ในการดำเนินงานเพื่อเพิ่มความสามารถของข้าราชการนั้น ควรคำนึงถึงข้าราชการในระดับอื่นอีกด้วย เกี่ยวกับเรื่องนี้ รัฐบาลควรวางแผนการศึกษาและฝึกอบรมข้าราชการผู้รับผิดชอบงานเฉพาะทางในแต่ละหน่วยราชการ โดยกำหนดเป้าหมายทั้งในระยะกลางและระยะยาว รวมทั้งยุทธศาสตร์ของรัฐบาลในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย

ในขณะเดียวกัน ควรปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการให้ดีขึ้น โดยส่งเสริมการฝึกอบรมระหว่างประจำการ และจ้างผู้อื่นมาดำเนินการฝึกอบรมในแต่ละสำนักงานและแต่ละหน่วยงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ให้ข้าราชการมีความสามารถสูงขึ้นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อแสวงหา ความรู้และปรับตนให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์

รัฐบาลควรใช้ความพยายามในการเปลี่ยนวัฒนธรรมเดิมที่ฝังรากลึกอยู่ในหมู่ข้าราชการ ให้กลายเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ หากมีการติดตามดูแลในเรื่องการแสวงหาความรู้ ข้าราชการก็จะทั้งได้รู้

และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ข้าราชการจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น เราจึงควรส่งข้าราชการไปฝึกงาน ณ ต่างประเทศ และส่งไปประจำ ณ องค์การระหว่างประเทศให้มากขึ้น สำหรับการส่งไปอบรม ณ ต่างประเทศ นั้น ควรเบนเข็มจากการมุ่งเน้นในเรื่องการเรียนเพื่อรับปริญญามาเป็นการศึกษาแทน

เราจำเป็นต้องปรับปรุงการศึกษาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีคุณภาพสูงขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมข้าราชการในด้านนี้ โดยสนับสนุนงบประมาณเพื่อการศึกษา การวิจัย และการเรียนรู้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยที่สุด

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องจัดหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย

2. ปรับปรุงการใช้ประโยชน์และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในภาคเอกชน

เราต้องวางระบบส่งเสริมให้บริษัทต่าง ๆ นิยมแนวการดำเนินงานในด้านบุคลากรโดยยึดผลงานเป็นหลัก ในขณะเดียวกัน

ส่งเสริมให้ฝ่ายคนงานและฝ่ายบริหารมีความสัมพันธ์ต่อกันในเชิงสร้างสรรค์โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะของคนงาน และสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในวงการอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางซึ่งได้ถูกปล่อยปละละเลยในช่วงเวลาที่ผ่านมา

ส่งเสริมระบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นในเรื่องความสามารถ

เผยแพร่แนวทางการบริหารงานบุคคลในบริษัทต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นในเรื่องความสามารถและผลงาน

เราจำเป็นต้องวางระบบการจ้างและการให้ค่าแรงซึ่งอาศัยความสามารถ และผลงานเป็นหลักแทนที่จะพิจารณาเฉพาะคุณสมบัติภายนอก เช่น สำเร็จการศึกษาจากสถาบันใด หรือมีประวัติการศึกษาเป็นอย่างไร

ดังนั้น รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้ใช้ระบบการจ้างและการเลือกบรรจุโดยคำนึงถึงสมรรถนะและความสามารถในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ จำเป็นต้องมีระบบประเมินผลและให้รางวัลตอบแทนอย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึงความสามารถและผลงานเป็นหลัก

รัฐบาลควรส่งเสริมให้เผยแพร่ระบบการพัฒนาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ทั้งบริษัทและคนงานเองมีผลงานดีขึ้น เกี่ยวกับเรื่องนี้รัฐบาลควรช่วยส่งเสริม เผยแพร่สิ่งจูงใจและสื่อตอบแทนต่าง ๆ

สำหรับการสร้างมูลค่าเพิ่ม

นอกจากนี้ รัฐบาลควรสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน เพื่อวางระบบการติดตามดูแลในเรื่องทรัพยากรมนุษย์โดยคำนึงถึงความสามารถและผลงานเป็นหลัก เราจึงควรดำเนินการรณรงค์ในหมู่ประชาชนเพื่อ “ลดล้างความนิยมแต่เฉพาะวุฒิบัตร” และดำเนินการปรับปรุงทั่วทั้งระบบเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติต่อคนงานโดยพิจารณาเฉพาะผลการศึกษาแต่อย่างเดียว ในการรณรงค์ดังกล่าว ควรอาศัยความร่วมมือกับองค์กรเอกชน องค์กรทางเศรษฐกิจ และ สื่อมวลชน

ส่งเสริมสนับสนุนบริษัทต่าง ๆ ที่มีผลงานดีเยี่ยมในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มากขึ้น

รัฐบาลควรสนับสนุนการวางระบบพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภายในบริษัทต่าง ๆ โดยการสร้างและเผยแพร่มาตรฐานสำหรับบริษัทเหล่านั้น เพื่อดำเนินงานและประเมินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รวมทั้งสนับสนุนบริษัทที่ใช้มาตรฐานดังกล่าวอยู่แล้ว นอกจากนี้ รัฐบาลควรเสาะหาบริษัทที่ดำเนินงานอย่างยอดเยี่ยมในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และให้การสนับสนุนทางด้านการบริหารและการเงินอีกด้วย

นอกจากนี้ เมื่อบริษัทต่าง ๆ ประเมินทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ นั่น รัฐบาลควรส่งเสริมให้บริษัทแสดงด้วยว่าทรัพยากรมนุษย์ที่มีอยู่คิดเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นจำนวนเท่าใด โดยเริ่มด้วยบริษัทที่มีผลงานดีเด่นในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มรายการว่าด้วยทรัพยากรมนุษย์ไว้ในคำชี้แจงประกอบงบการเงินไว้ด้วย

สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างฝ่ายแรงงาน และฝ่ายบริหารเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรมนุษย์

ส่งเสริมวัฒนธรรมใหม่ของฝ่ายแรงงานและฝ่ายบริหารซึ่งประกันสิทธิของแรงงานในอันที่จะเรียนรู้

เราจำเป็นต้องส่งเสริมสิทธิและหน้าที่ของทั้งฝ่ายแรงงานและฝ่ายบริหารในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของแรงงาน โดยอาจแม้กระทั่งต้องรวมกลุ่มกันต่อรองก็เป็นได้ รัฐบาลควรสนับสนุนการฝึกอาชีพให้มากขึ้น โดยอาจรวมไว้ในกระบวนการรวมกลุ่มกันต่อรองหรือรวมไว้ในข้อตกลงของสภาแรงงานและฝ่ายบริหาร (labor and management council)

ดำเนินงานบริหารจัดการสภาพของฝ่ายแรงงาน ฝ่ายบริหารและ ฝ่ายรัฐบาล ซึ่งส่งเสริมการเพิ่มพูนทักษะของแรงงาน

เราจำเป็นต้องดูแลให้สภาพซึ่งจัดตั้งขึ้น โดยฝ่ายแรงงาน ฝ่ายบริหารและฝ่ายรัฐบาลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะของแรงงานให้ดำเนินงานรุดหน้าไป ที่สำคัญที่สุดคือ “คณะกรรมการเฉพาะทางเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านอาชีพ” ควรสามารถปฏิบัติภาระหน้าที่ของตนในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะของแรงงาน นอกจากนี้ จำเป็นต้องส่งเสริมให้สภาฝ่ายแรงงานและฝ่ายบริหารมีความชำนาญเฉพาะทางมากยิ่งขึ้นในการพัฒนาทักษะของแรงงาน

รัฐบาลควรสนับสนุนการศึกษาและฝึกอบรมแบบพึ่งตนเองของสหภาพแรงงานและแรงงาน โดยสร้างแหล่งกองทุนเพื่อให้แรงงานมีโอกาสได้รับการศึกษาที่ตนควรจะได้รับ

วางระบบพัฒนาความสามารถอย่างต่อเนื่อง

อำนวยความสะดวกในการพัฒนาความสามารถของแรงงานซึ่ง ดำเนินไปโดยเสรี

เราจำเป็นต้องสนับสนุนการศึกษาและฝึกอบรมแรงงาน ซึ่งดำเนินไปโดยเสรีให้มากยิ่งขึ้น โดยค่อย ๆ เพิ่มเงินอุดหนุน และเริ่มต้นด้วยแรงงานในบริษัทที่มีขนาดย่อมและขนาดกลางที่ค่อนข้างยากจนรัฐค่อย ๆ ผ่อนปรนเงื่อนไขในการขอลาฝึกอบรมโดยได้รับค่าแรง

ดังนั้น จึงควรขยายระบบการให้เงินอุดหนุนสำหรับการฝึกอบรมให้
เปิดกว้าง พร้อมกับเพิ่มจำนวนเงินอุดหนุนอีกด้วย

นอกจากนี้ จำเป็นต้องกำหนดวิธีการให้เงินอุดหนุนสำหรับ
การลงทุนเพื่อพัฒนาความสามารถของแรงงานเป็นรายคน ตัวอย่างที่
เห็นได้ชัดเจน คือ ให้เงินกู้ระยะยาวโดยเสียดอกเบี้ยต่ำสำหรับเป็น
ค่าใช้จ่ายที่คนงานแต่ละคนได้ลงทุนไปในการศึกษาและฝึกอบรม ส่วน
การลดหย่อนภาษีรายได้สำหรับค่าใช้จ่ายเพื่อศึกษานั้น ควรลด
หย่อนสำหรับค่าใช้จ่ายซึ่งคนงานได้ลงทุนไปในการพัฒนาความ
สามารถของตนอีกด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลควรเปิดโอกาสให้พัฒนาทรัพยากร
มนุษย์ด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น จัดการศึกษาทางไกล และ
จัดให้การศึกษาและฝึกอบรมมีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

เปิดวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยของบริษัทให้มากขึ้น

รัฐบาลควรสนับสนุนให้เปิดวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัย
ของบริษัท ซึ่งตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในด้าน
ทรัพยากรมนุษย์ ตัวอย่างเช่น โอนสถาบันฝึกอบรมและสถานศึกษา
ของบริษัทไปยังวิทยาลัยเทคนิค โนม่น้าวให้หลาย ๆ บริษัทร่วมมือ
กันเปิดวิทยาลัยเทคนิค และลดหย่อนภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายในการ
ควบคุมดูแลวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยของบริษัทต่าง ๆ

นอกจากนี้ จำเป็นต้องส่งเสริมให้วิทยาลัยเทคนิคมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้มีคุณภาพสูงขึ้น ในการนี้ รัฐบาลควรส่งเสริมวิทยาลัยเทคนิคให้ฝึกพนักงานที่มีความรู้สูง และมีทักษะทางด้านเทคนิค โดยเปิดหลักสูตรในระดับบัณฑิตเพื่อรับปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเฉพาะ

นอกจากนี้ รัฐบาลควรดำเนินการเพื่อให้ระบบธนาคารหน่วยกิตทางการศึกษา (Educational Credit Bank System) ยอมรับว่าผลการเรียนตามหลักสูตรของบริษัทและการได้ไปประกอบวิชาชีพตามความต้องการของบริษัทนั้น นับเป็นหน่วยกิตด้วย

ขยายการศึกษาที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะ (commissioned education) ในวงการอุตสาหกรรม

ในปัจจุบันมีแนวปฏิบัติอยู่ว่า คนงานที่จะมีสิทธิเรียนในหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิคหรือมหาวิทยาลัยทางด้านอุตสาหกรรมนั้น จะต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่ต่ำกว่าปีครึ่ง จึงจำเป็นต้องผ่อนคลายเป็นระยะดังกล่าว โดยลดกำหนดเวลาลงเหลือเพียง 6 เดือน รัฐบาลควรขอความร่วมมือฝ่ายอุตสาหกรรมให้ช่วยจ่ายส่วนหนึ่งของค่าเรียนสำหรับหลักสูตรที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะดังกล่าว

เพื่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงปฏิบัติ ควรจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติอยู่ โดยให้บุคลากรจากวงการอุตสาหกรรมและคนงานเองมีส่วนร่วมด้วยในการจัดและติดตามดูแลหลักสูตรการศึกษาที่จัดขึ้นเป็นการเฉพาะ

ส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมในธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง

เพิ่มกลุ่มร่วมมือ (consortium) เพื่อการฝึกอบรมระหว่างบริษัทขนาดใหญ่และสถาบันฝึกอบรมของรัฐ

เราควรเปิดสถาบันฝึกอบรมเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกันให้มีจำนวนมากขึ้น โดยก่อตั้งในลักษณะกลุ่มร่วมมือซึ่งบริษัทขนาดใหญ่ องค์กรของเจ้าของธุรกิจ และสถาบันฝึกอบรมของรัฐอาจบริหารจัดการร่วมกับบริษัทที่มีขนาดย่อมและขนาดกลาง

สถาบันฝึกอบรมดังกล่าวจะสามารถดำเนินการฝึกอบรมสำหรับธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางโดยเฉพาะ จัดหลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการฝึกอบรมร่วมกันระหว่างธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง และให้คำแนะนำและข้อมูล สำหรับโครงการที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการประกอบอาชีพ

รัฐบาลควรแสวงหาวิธีควบคุมดูแลกลุ่มร่วมมือดังกล่าว โดยโยงใยเข้ากับหลักสูตรเพื่อวงการอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย ซึ่ง

มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค และวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 2 ปี จัดอยู่
เราจำเป็นต้องสนับสนุนการที่บริษัทใหญ่ช่วยฝึกอบรมธุรกิจ
ขนาดย่อมและขนาดกลางให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยรวบรวมเงินทุนเพื่อ
เป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมรัฐบาลอาจส่งเสริมให้บริษัทใหญ่จัด
หลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมให้แก่บริษัทรับช่วง (subcontractor
companies) อีกด้วย

***ให้ธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางฝึกอบรมร่วมกัน (collective
training)***

เราควรส่งเสริมให้ธุรกิจประเภทเดียวกัน ซึ่งอยู่ในนิคม
อุตสาหกรรมหรือในภูมิภาคเดียวกันร่วมกันจัดการฝึกอบรมแก่คนงาน
ในการนี้รัฐบาลอาจช่วยเหลือโดยให้การสนับสนุนการฝึกอบรมดังกล่าว
เป็นอันดับแรก

หากใช้หรือเช่าส่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์การฝึก
อบรมร่วมกัน ก็จะช่วยให้การฝึกอบรมดังกล่าวดำเนินไปอย่างเข้มแข็ง
ยิ่งขึ้น

ส่งเสริมการศึกษาและฝึกอบรมซึ่งตอบสนองความต้องการของ ธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง

สถานฝึกอาชีพจำเป็นต้องจัดหลักสูตรและเนื้อหาหลักสูตรของตนให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านการศึกษาของธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง ส่วนรัฐบาลควรให้มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยหลักสูตร 2 ปี เพิ่มการศึกษาตามแต่จะได้รับการร้องขอ (order-based education) และตามแต่ฝ่ายอุตสาหกรรมจะขอความร่วมมือ และส่งเสริมให้เปิดภาควิชาที่สอนวิชาทางด้านอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ เราควรรวมเนื้อหาหลักสูตรสำหรับช่างเทคนิคเฉพาะทางของธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลางไว้ในหลักสูตรอาชีวศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพอีกด้วย

เราจำเป็นต้องใช้วิธีฝึกอบรมอย่างหลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง นอกจากนี้ รัฐบาลควรคิดหาวิธีสนับสนุนการศึกษาทางไกลสำหรับคนงานในธุรกิจดังกล่าว เช่น การฝึกอบรมโดยใช้วีดิทัศน์เป็นฐาน และการฝึกอบรมโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน และผู้รับผิดชอบควรจัดทำโมดูลการฝึกอบรมในวิทยาการต่าง ๆ สำหรับทั้งการฝึกอบรม ณ สถานที่ประกอบการและการฝึกอบรมตามแต่จะได้รับการร้องขออีกด้วย

3. ให้สตรีออกมาทำงานนอกบ้านมากขึ้น

เราควรพัฒนาและใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดจากแรงงานสตรีที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมบนฐานความรู้ เพื่อให้เศรษฐกิจของชาติเจริญเติบโตขึ้น และเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตและฐานะของแรงงานสตรีในสังคมให้ดีขึ้น

ขยายโอกาสในการพัฒนาความสามารถของแรงงานสตรีให้คนงานสตรีมีโอกาพัฒนาความสามารถทางด้านวิชาชีพของตนอย่างกว้างขวางขึ้น

เราจำเป็นต้องดำเนินงาน เพื่อให้คนงานสตรีได้รับการศึกษาและฝึกอบรมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น อนุมัติให้ลาโดยได้รับเงินเดือน จัดการฝึกอบรมด้วยบัญชีไว้ในกฎหมายประกันการจ้างงาน (Employment Insurance Law) และดำเนินการฝึกอบรมคนงานสตรีให้เข้มแข็ง โดยจัด “โครงการกลับมาปฏิบัติงานหลังการลาไปเลี้ยงดูบุตร”

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถของแรงงานสตรีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานประจำ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรสนับสนุนการดำเนินงานดังกล่าว ตัวอย่างเช่น โดยอาศัยศูนย์พัฒนากำลังแรงงานสตรี เป็นต้น และรัฐบาลควรพยายามปรับปรุงแนวการ

ดำเนินงานที่ให้เป็นธรรมต่อคนงานสตรีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานประจำด้วย
เช่นกัน

**พัฒนาทักษะของบรรดาแม่บ้านให้มากขึ้น และเปิดโอกาสให้มี
บทบาทในสังคมมากขึ้น**

ประการแรก เราจำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมทางด้านการ
การศึกษา ซึ่งช่วยเอื้อให้บรรดาแม่บ้านได้พัฒนาทักษะของตน รัฐบาล
จึงควรปรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อมิให้ปฏิบัติงาน
ซ้ำซ้อนกัน และควรส่งเสริมให้ใช้ข้อมูลและทรัพยากรร่วมกัน โดย
สร้างเครือข่ายซึ่งประกอบด้วยหน่วยราชการในส่วนกลาง องค์กร
บริหารส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษาตลอดชีวิต สำหรับคนงานสตรี

ประการที่ 2 จำเป็นต้องเพิ่มจำนวนคนงานสตรีให้มากขึ้น
และพร้อมกันนี้ก็เพิ่มบริการในด้านต่าง ๆ ด้าน เช่น บริการดูแลเด็ก
เล็กและการแนะแนวในด้านการเรียนรู้ เป็นต้น

ประการที่ 3 รัฐบาลควรเพิ่มพูนงานด้านการส่งเสริม
สนับสนุนให้เพื่อเป็นหลักประกันว่าคนงานสตรีที่มีรายได้น้อย หรือมี
การศึกษาในระดับต่ำ ได้มีโอกาสเรียนรู้

ประการที่ 4 รัฐบาลควรขยายโอกาสทางด้านการศึกษาให้
มากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมบนฐานความรู้ โดย
สนับสนุนโครงการต่าง ๆ ทางด้านการศึกษา ตัวอย่างเช่น การ

ศึกษาของผู้เยาว์เศรษฐกิจและการบริโภค และเทคโนโลยีสารสนเทศ
เป็นต้น

ประการสุดท้าย รัฐบาลควรสนับสนุนให้แม่บ้านที่ปรารถนา
ที่จะประกอบอาชีพได้มีโอกาสเริ่มต้นธุรกิจของตน ดังนั้น จึงจำเป็นต้อง
จัดทำหลักสูตรสำหรับฝึกการเริ่มต้นธุรกิจซึ่งเป็นที่น่าสนใจแก่
บรรดาแม่บ้าน พร้อมกับเผยแพร่หลักสูตรดังกล่าวอย่างกว้างขวาง
นอกจากนี้เราจำเป็นต้องดำเนินโครงการฟื้นฟูตนเองให้แก่คนงาน
สตรีที่ได้สิทธิประโยชน์ตาม “กฎหมายประกันชีวิตที่ดั่งามแก่ปวงชน”
(Law for Guarantee Basic Life of All Citizens)

รัฐบาลควรรับรองกิจกรรมบริการอาสาสมัครอย่างเป็นทางการ
เพิ่มค่าตอบแทนสำหรับกิจกรรมดังกล่าว และสร้างบริการ
อาสาสมัครสาธารณะสำหรับงานใหม่ ๆ โดยรวมงานด้านการเมืองด้วย

ส่งเสริมการจ้างสตรีที่ได้รับการศึกษาสูง

เราจำเป็นต้องส่งเสริมการแนะแนวอาชีพเพื่อให้บัณฑิตสตรี
มีโอกาสหางานทำมากขึ้น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรสนับสนุน
มหาวิทยาลัยให้กำหนดให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาที่จะเป็นประโยชน์
แก่อาชีพการงานของตน

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสหศึกษาควรตั้งศูนย์พัฒนาอาชีพ
เพื่อให้นักศึกษาหญิงจะได้มีเจตคติที่โน้มเอียงไปทางด้านอาชีพศึกษา และ

สามารถทดลองโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาอาชีพของตน ศูนย์นี้จะให้ข้อมูลในด้านการจ้างงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่คนงานสตรีอีกด้วย รัฐบาลควรส่งเสริมบริษัทเอกชนให้จัดโครงการฝึกงานให้แก่บัณฑิตหญิง และบรรจุผู้ที่เสร็จสิ้นการฝึกงานแล้วด้วย

เราจำเป็นต้องเพิ่มบุคลากรที่เป็นสตรีในมหาวิทยาลัยและในสถาบันวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยของรัฐควรใช้ระบบโควต้าในการบรรจุอาจารย์สตรี ซึ่งควรโยกย้ายเข้ากับการประเมินมหาวิทยาลัยเพื่อรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

* เมื่อปี 2544 สำหรับมหาวิทยาลัยที่สอนหลักสูตร 4 ปี ในบรรดาคณาจารย์ที่สอนเต็มเวลา มีอาจารย์สตรีอยู่ 14.1%

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรส่งเสริมให้สถาบันวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์เริ่มการใช้ระบบโควต้าในการบรรจุอาจารย์สตรี

* เมื่อปี 2543 ร้อยละของข้าราชการสตรีในสถาบันวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีดังนี้

- 36.8% ในสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 7.7% ในสาขาเศรษฐศาสตร์
- 6.9% ในสาขาเทคโนโลยีขั้นพื้นฐาน
- 2.2% ในสาขาเทคโนโลยีร่วม (shared technology)
- 6.9% ในสาขาเทคโนโลยีทางด้านอุตสาหกรรม

วางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเอื้ออำนวยให้สตรีออกมาทำงานมากขึ้น

สร้างสภาพแวดล้อมเพื่อจ้างคนงานชายและหญิงอย่างทัดเทียมกัน

รัฐบาลควรเพิ่มการสนับสนุนทั้งในด้านบริหารและการเงินแก่บริษัทที่มีประวัติดีดงามในการจ้างคนงานชายและหญิงโดยทัดเทียมกัน การสนับสนุน ดังกล่าวอาจมีลักษณะต่าง ๆ เช่น ทางการและองค์กรเอกชนร่วมกันมอบรางวัล ให้คะแนนพิเศษในการประเมินการบริหาร รัฐวิสาหกิจมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนหรือเงินกู้ก่อนบริษัทอื่น สามารถชำระเงินกู้คืนในระยะยาว ยอดเงินกู้ที่ต้องค้ำประกันมีจำนวนไม่สูงจนเกินไป

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องสร้างสภาพที่เอื้อต่อ “การรักษาสัญญา” ตัวอย่างเช่น ควรวางระบบติดตามและประเมินว่ามีกิจการจ้างคนงานชายและหญิง โดยทัดเทียมกันหรือไม่ ทั้งยังควรนำร่องมาตรการใหม่ ๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่ทราบทั่วกันว่า ในช่วงระยะเวลาหนึ่งนั้น บริษัทเอกชน ได้จ้างคนงานชายและหญิงโดยทัดเทียมกันตามที่ได้สัญญาไว้หรือไม่

วางโครงสร้างเพื่อให้คนงานสตรีสามารถเป็นทั้งแม่บ้านและออกมาทำงานนอกบ้านในขณะเดียวกัน

สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ เราจำเป็นต้องปรับปรุงการดำเนินงานชั่วคราว เช่น ลากลอคและลาเพื่อเลี้ยงดูบุตรให้บังเกิดผลในเชิงปฏิบัติอย่างแท้จริง รัฐบาลควรส่งเสริมบริษัทต่าง ๆ ให้วางระบบโดยสมัครใจ เพื่อให้คนงานของตนสามารถดูแลครอบครัว และทำงานพร้อมกันไป นอกจากนี้ยังควรวางระบบสนับสนุนในท้องถิ่นเพื่อให้คนงานหญิงมีภาระหน้าที่ที่จะต้องดูแลครอบครัวลดน้อยลง

นอกจากนี้ รัฐบาลควรลงทุนเพื่อสร้างสถานรับเลี้ยงเด็กให้มากขึ้น และตามที่ในปัจจุบันรัฐบาลอนุมัติเงินอุดหนุนสถานรับเลี้ยงเด็กในอัตราร้อยละ 25.2 ของค่าใช้จ่ายทั้งสิ้นนั้น ควรเพิ่มเงินอุดหนุนดังกล่าวอีกด้วย

รัฐบาลควรส่งเสริมให้สถานประกอบการและสถานรับเลี้ยงเด็กในท้องถิ่นประสานงานกัน และชักจูงนายจ้างให้จ่ายค่าแรงพิเศษสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็ก หรือให้อุปถัมภ์ สำหรับบริการเลี้ยงเด็ก รัฐบาลควรเพิ่มสถานที่รับเลี้ยงเด็กในวัยเตาะแตะในช่วงกลางวัน โดยค่อย ๆ เพิ่มขึ้นทีละน้อย และให้สถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนเปิดชั้นเรียนในช่วงกลางวันสำหรับเด็กในวัยเตาะแตะด้วย

เราจำเป็นต้องเพิ่มสถานรับเลี้ยงเด็กในลักษณะต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรส่งเสริมให้

จัดทำหลักสูตรสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็กที่ได้มาตรฐานและเผยแพร่หลักสูตรดังกล่าวรวมทั้งยกระดับมาตรฐานของสถานรับเลี้ยงเด็กอีกด้วย นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องจัดสถานรับเลี้ยงเด็กที่ให้บริการในลักษณะต่าง ๆ เช่น ชั่วคราว หลังเลิกงาน เต็มเวลาช่วงสุดสัปดาห์ และช่วงหยุดพักผ่อน

สร้างระบบสถิติข้อมูลเกี่ยวกับคนงานสตรี

เราจำเป็นต้องวางระบบติดตามความเคลื่อนไหวของคนงานสตรีที่ได้รับการศึกษาสูง โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เช่น สร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับคนงานสตรีที่มีปริญญาเอกไว้ใน Human resources of women Net และจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับคนงานสตรีที่ได้รับการศึกษาสูงในสาขาวิชาชีพและวิชาการในด้านต่าง ๆ

รัฐบาลควรสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางสถิติเพื่อช่วยคนงานสตรีในการพัฒนาความสามารถด้านอาชีพ โครงสร้างดังกล่าวจะจัดบริการต่าง ๆ เช่น สำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการที่คนงานสตรีได้ประกอบอาชีพสำคัญ ๆ

ส่งเสริมให้สตรีเข้าสู่อุตสาหกรรมบนฐานความรู้

ส่งเสริมการศึกษาทางด้านอาชีพการงานและอาชีวศึกษาสำหรับ นักเรียนหญิงให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

เพื่อจูงใจมิให้นักเรียนหญิงมุ่งเรียนเฉพาะวิชาซึ่งเป็นที่นิยมกันเพียงไม่กี่วิชา รัฐบาลควรจัดทำและเผยแพร่คู่มือการแนะแนวอาชีพในระดับชาติ และควรกำหนดจำนวนชั่วโมงต่ำสุดและเนื้อหาสาระแนะแนวอาชีพสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ อีกด้วย

เราจำเป็นต้องกำหนดรูปแบบการศึกษาทางด้านอาชีพการงานในทุกระดับการศึกษาแก่นักเรียนหญิงและส่งเสริมวิชาดังกล่าวในหลักสูตรระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เข้มแข็งขึ้น

รัฐบาลควรพิจารณาหาทางประสานสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหญิงและคนงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ สภาพอันแท้จริงของสถานประกอบการ เพื่อช่วยนักเรียนหญิงในการพิจารณาด้านต่าง ๆ อย่างถี่ถ้วนรอบคอบก่อนที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกประกอบอาชีพใด หากมีหน่วยงานที่ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนหญิง และคนงานสตรีก็จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานในด้านนี้

จะเป็นประโยชน์ด้วยเช่นกันหากเราจัดตลาดนัดแรงงาน (job fair) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสำรวจหาแรงงานสตรี โดยอาจใช้หัวข้อว่า “แรงงานสตรี การทำงาน และอนาคต (หัวข้ออย่างไม่เป็นทางการ)”

ในขณะเดียวกัน เราจะต้องสร้างเครือข่ายเพื่ออาชีพการงาน
ของนักเรียนหญิงใน Human resources of women Net เพื่อ
ส่งเสริมการให้คำแนะนำปรึกษาหรือทางไซเบอร์โดยผ่านทาง
อินเทอร์เน็ต

การฝึกฝนคนงานสตรีในทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เราจำเป็นต้องส่งเสริมให้นักเรียนหญิงมีความสนใจใน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยอาศัยโปรแกรม WISE (Human
resources of women Into Science and Engineering) ในการ
นี้เราอาจใช้วิธีดำเนินงานต่าง ๆ เช่น ประกบนักเรียนหญิงในระดับ
ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา คู่กับผู้เชี่ยวชาญทาง
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นแบบอย่างของตนในลักษณะ
ตัวต่อตัว เผยแพร่งานด้านวิทยาศาสตร์ในหมู่นักเรียนหญิง และจัด
ค่ายวิทยาศาสตร์แก่นักเรียนหญิง เป็นต้น

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรจัดตั้งหน่วยงานซึ่งปฏิบัติงานร่วม
กับหน่วยราชการต่าง ๆ เพื่อขยายการพัฒนาคนงานสตรีทางด้าน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้กว้างขวางออกไป

ให้การสนับสนุนแก่สตรีในการเริ่มธุรกิจใหม่ ๆ และสร้างงานที่ อำนวยความสะดวกแก่สตรี

เราจำเป็นต้องแสวงหางานในสาขาต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ที่ต้องใช้องค์ความรู้เป็นอย่างมาก เพื่อสตรีจะสามารถเริ่มต้นธุรกิจได้ นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องจัดทำและแจกจ่ายหลักสูตรการฝึกอบรมในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าว ต่อจากนั้นก็ควรแสวงหางานด้านใหม่ ๆ เพื่อเริ่มต้นธุรกิจที่จะนำผลกำไรมาให้ เช่น บริการด้านการเงิน การจัดทำเนื้อหาสาระ การออกแบบ และวิศวะพันธุกรรม รัฐบาลควรจัดทำและเผยแพร่หลักสูตรสำหรับสตรีที่กำลังหางานทำได้เริ่มต้นธุรกิจของตน จะเป็นการเริ่มต้นครั้งแรกหรือไม่ก็ตาม

ตามที่รัฐบาลได้ก่อตั้ง “กองทุนพิเศษสำหรับสตรีผู้นำในบริษัท” เมื่อเดือนสิงหาคม 2544 โดยใช้งบประมาณเป็นจำนวน 10,000 ล้านบาท นั้น รัฐบาลควรบริหารกองทุนดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ และหลังจากที่ได้ประเมินผลหลังการดำเนินงานชั่วระยะหนึ่งแล้ว ควรพิจารณาหาทางเพิ่มพูนกองทุนนี้

ตอนที่ 4

สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์

1. สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อประเมินค่าและดำเนินงาน ด้านทรัพยากรมนุษย์และสารสนเทศ

เราจำเป็นต้องสร้างโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วทั้งระบบ เพื่อประเมินและติดตามดูแลในเรื่องค่าของทรัพยากรมนุษย์ทั้งที่มีอยู่เดิมและที่ลงทุนไป รวมทั้งผลที่ได้รับจากการลงทุนดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ เรายังควรวางระบบเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับค่าที่ประเมินได้ไปยังทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ดังกล่าว

*วางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อประเมินและบริหารจัดการ ในด้าน
ทรัพยากรมนุษย์*

*วางระบบเพื่อประเมินค่าและติดตามดูแลการเรียนรู้และการ
พัฒนาอาชีพของแต่ละคน*

เราจำเป็นต้องวางระบบ “บัญชีทางด้านการศึกษา” (educational account) ของแต่ละคน เพื่อบันทึกและบริหารจัดการในเรื่องประสบการณ์การเรียนรู้ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นสำหรับแต่ละคนตลอดชีวิต

นอกจากนี้ เราจำเป็นต้องวางระบบเพื่อบำเหน็จงานและให้การรับรองในเรื่องความก้าวหน้าทางอาชีพงานในสาขาต่าง ๆ ตามแต่จะกำหนดไว้ในระบบดังกล่าวซึ่งควรกำหนดรูปแบบไว้สำหรับสาขาอาชีพและงานด้านต่าง ๆ นอกจากนี้จะมีข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของแต่ละคนแล้ว ยังควรรับรองเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงาน และงานวิจัยเฉพาะสาขาอีกด้วย

วางระบบเพื่อให้ประโยชน์และดำเนินงานด้านการวิเคราะห์งาน (job analysis)

รัฐบาลควรทำการวิเคราะห์งานอย่างเป็นระบบ การวิเคราะห์ดังกล่าวจะช่วยให้เราดำเนินงานด้านอาชีวศึกษา ฝึกอบรม และให้วุฒิ ซึ่งสนองความต้องการของวงการอุตสาหกรรม

เราจำเป็นต้องมอบหมายให้สถาบันใดสถาบันหนึ่งรับผิดชอบในด้านการหลอมรวมและดำเนินงานด้านการวิเคราะห์งานในสาขาต่าง ๆ และสร้างฐานข้อมูลสำหรับรวบรวมผลการวิเคราะห์ เพื่อให้การใช้ประโยชน์และการบริหารจัดการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันดังกล่าวควรวิเคราะห์งานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสถาบันที่
รับผิดชอบการอาชีวศึกษา ฝึกอบรม และให้ใบประกอบวิชาชีพ
วุฒิบัตร จะได้ใช้ประโยชน์จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว ทาง
การควบคุมดูแลฐานข้อมูลรวมซึ่งเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลสำหรับทุก
อาชีพ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการให้วุฒิบัตร

เราควรปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้วุฒิบัตรที่ออก
ให้ขึ้นเป็นเอกสารแสดงคุณค่าและความสามารถของบุคลากรอย่าง
แท้จริง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเชื่อมโยงประสบการณ์ทางการ
ศึกษาและฝึกอบรมของบุคลากรแต่ละคนเข้ากับอาชีพการงานและ
วุฒิบัตรต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องส่งเสริมระบบควบคุมคุณภาพของ
วุฒิบัตรระดับชาติให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ในการกำหนดมาตรฐานทักษะที่
จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานนั้น ควรคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาและ
ฝึกอบรม มาตรฐานการให้วุฒิบัตร และการยอมรับวุฒิบัตรโดยนับ
เป็นหน่วยกิตอีกด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรวางกรอบพื้นฐานเพื่อให้ระบบการ
ให้วุฒิบัตรนั้น ไม่เพียงแต่ช่วยเอื้อในด้านการเทียบโอนวุฒิบัตรและ
ใบอนุญาตประกอบอาชีพต่าง ๆ แต่ยังช่วยเอื้อในด้านการควบคุม
คุณภาพอีกด้วย

เราจำเป็นต้องส่งเสริมตลาดวุฒิบัตรในภาคเอกชน (private market of certificates) เพื่อส่งเสริมการใช้วุฒิบัตรต่าง ๆ ในภาคเอกชนให้สอดคล้องกับสภาพตลาดการทำงาน

ส่งเสริมให้บริษัทต่าง ๆ ประเมินค่าบุคลากรของตน

เราจำเป็นต้องสนับสนุนให้บริษัทเอกชนทำการประเมินค่าของทุนทางด้านองค์ความรู้ และประเมินค่าของบุคลากรของตนโดยอิสระ รัฐบาลควรวางระบบซึ่งช่วยเชื่อมต่อบริษัทในการประเมินค่าของบุคลากรของตน ในการพัฒนาอนุมัติทำสัญญาจ้างระหว่างรัฐบาลกับบริษัทต่าง ๆ นั้น รัฐบาลอาจคำนึงถึงค่าของบุคลากรในบริษัทเหล่านี้เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

สร้างโครงสร้างสำหรับให้ข้อมูลทางด้านทรัพยากรมนุษย์

สร้างระบบบริการข้อมูลทางการศึกษา การฝึกอบรม และตลาดแรงงานอย่างครบวงจร

เราจำเป็นต้องสร้างกลไกสำหรับเผยแพร่ข้อมูล เพื่อให้วงการการศึกษาได้ทราบถึงตลาดแรงงาน รวมทั้งความต้องการของวงการอุตสาหกรรมด้วย ดังนั้น รัฐบาลจึงควรสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อคาดคะเนอุปทานและอุปสงค์ทางด้านกำลังคน โดยรวมแนวโน้มเกี่ยวกับสถานประกอบการ และตลาดแรงงานไว้ด้วย และจัดทำแบบ

อย่าง (model) สำหรับคาดคะเนอุปทานและอุปสงค์ทางด้าน
ทรัพยากรมนุษย์ในอุตสาหกรรมและอาชีพต่าง ๆ

ดังนั้น รัฐบาลจึงจะสามารถให้บริการ ณ จุดเดียว (One-stop
service) แก่คนทั่วไป โดยให้ข้อมูลและคำปรึกษาหารือเกี่ยวกับแนว
โน้มทางด้านสถานประกอบการและการจ้างงาน

นอกจากนี้ รัฐบาลยังควรเชื่อมโยงระบบข้อมูลทางด้านการ
เรียนรู้ อาชีพการงาน และการจ้างงานของหน่วยงานต่าง ๆ เข้าด้วย
กันอีกด้วย

***ส่งเสริมการดำเนินงานให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นทางด้านสถิติพื้นฐาน ซึ่ง
จำเป็นสำหรับการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์***

หากทำการสำรวจเป็นประจำทุกปีว่า นักศึกษาในวิทยาลัยที่
สอนหลักสูตรสองปีและมหาวิทยาลัยประสงค์จะประกอบอาชีพใด ก็
จะเป็นประโยชน์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องขยายการสำรวจอุตสาหกรรม
และอาชีพต่าง ๆ ให้ลงลึกไปถึงระดับย่อยทีเดียว

รัฐบาลควรทำการสำรวจอย่างเป็นระบบว่าเมื่อสำเร็จการ
ศึกษาแล้ว นักศึกษาออกไปประกอบอาชีพอย่างไร โดยจัดทำฐาน
ข้อมูลแสดงความก้าวหน้าทางด้านอาชีพการงานของนักศึกษา
วิทยาลัยหลักสูตรสองปี และมหาวิทยาลัยหรือหลังจากสำเร็จการ
ศึกษาแล้ว และควรโยงใยการสำรวจดังกล่าวเข้ากับการวิจัยต่อเนื่อง

เกี่ยวกับเยาวชนด้วย

นอกจากนี้ รัฐบาลควรสร้างเครือข่ายระบบสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคลากร ทางด้านวิชาชีพ เช่น อาจารย์ นักวิจัย และผู้ประกอบการ วิชาชีพเฉพาะทาง เป็นต้น

2. ปรับปรุงระบบเผยแพร่และดำเนินงานในด้านองค์ความรู้ให้ดีขึ้น

เราต้องวางโครงสร้างเป็นระบบเพื่อสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้อย่างแข็งแกร่งและมีประสิทธิภาพ และให้สถาบันต่าง ๆ ร่วมดำเนินงานดังกล่าวอย่างเป็นระบบด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ เราควรส่งเสริมให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในตลาดองค์ความรู้อีกด้วย

คุ้มครองและประกันคุณค่าขององค์ความรู้

เราจำเป็นต้องส่งเสริมกลไกสำหรับคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาให้เข้มแข็งขึ้น เช่น สิทธิบัตรสำหรับผลงานทางด้านวิทยาศาสตร์ และผลการดำเนินงานตามโครงการวิจัยและพัฒนา นอกจากนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้น ควรปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รัฐบาลควรปรับปรุงระบบสิทธิบัตรที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยอนุมัติให้

เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและพัฒนาที่ดำเนิน
ไปในมหาวิทยาลัย

รัฐบาลควรวางระบบคุ้มครองลิขสิทธิ์ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไป
ตามสภาพแวดล้อม และควรแก้กฎหมายลิขสิทธิ์ให้สอดคล้องกับ
พัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีในเครือข่ายดิจิทัล

เราจำเป็นต้องส่งเสริมการคุ้มครองลิขสิทธิ์ให้เข้มแข็งขึ้น
เพื่อให้ได้ระดับมาตรฐานนานาชาติ ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงทางด้าน
ลิขสิทธิ์ ซึ่งองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลกได้จัดทำขึ้น

ดูแลให้ระบบการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาดำเนินไปอย่างคล่องตัว

รัฐบาลควรวางระบบการควบคุมลิขสิทธิ์ต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด
โดยมอบหมายหน่วยงานที่ดูแลการดำเนินงานในด้านลิขสิทธิ์ ให้แบ่ง
ภาระหน้าที่ในการควบคุมลงไปถึงระดับย่อย ควรปรับปรุงระบบให้ดีขึ้น
โดยวางระเบียบเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมในการใช้ทรัพย์สินที่ได้รับการ
คุ้มครองลิขสิทธิ์ และระเบียบสำหรับการเผยแพร่ทรัพย์สินดังกล่าว

เราจำเป็นต้องเปิดโอกาสให้คนทั่วไปได้รับข้อมูลทางด้าน
ลิขสิทธิ์ให้มากขึ้น โดยสร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ และเชื่อมโยง
ฐานข้อมูลดังกล่าวไว้ในเครือข่าย หน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบงาน
ด้านลิขสิทธิ์อีกด้วย

วางระบบเผยแพร่และดำเนินงานในด้านองค์ความรู้แบ่งปันแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่อกัน

เราจำเป็นต้องวางเครือข่ายสำหรับแบ่งปันแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่อกัน เพื่อจะได้ระดมทุนทางด้านองค์ความรู้ของบรรดาหน่วยราชการ มหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัยต่าง ๆ มาแบ่งปันซึ่งกันและกัน เกี่ยวกับเรื่องนี้ หากเราสร้างแหล่งรวบรวมผู้ชำนาญการในด้านการเผยแพร่และถ่ายทอดองค์ความรู้ก็จะเป็นประโยชน์

เพื่อช่วยกระตุ้นให้ดำเนินงานวิจัยร่วมกัน รัฐบาลควรเร่งรัดให้บรรดานักวิจัยในสถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัย กับผู้ดำเนินงานภาคปฏิบัติ เช่น ข้าราชการ และผู้ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรม ได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และข่าวสารข้อมูลให้มากขึ้น จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนบุคลากรให้มากขึ้น เพื่อถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้ของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งบริษัทและมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ให้กว้างขวางออกไป

ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้

รัฐบาลควรเปลี่ยนแนวการดำเนินงานโดยเปลี่ยนจากการเน้นในเรื่องการสนับสนุนผู้สร้างองค์ความรู้ (มหาวิทยาลัย สมาคมทางด้านวิชาการ ฯลฯ) มาเป็นสนับสนุนผู้ริโภคความรู้ (สถานศึกษาทุกระดับ ห้องสมุด แหล่งการศึกษาตลอดชีวิต ฯลฯ)

เราจำเป็นต้องขยายตลาดสิ่งพิมพ์และข้อมูล ข่าวสาร เพื่อช่วยกระตุ้นในด้านการถ่ายทอดองค์ความรู้

รัฐบาลควรให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมมากขึ้นในการสร้างและเผยแพร่ข้อมูลทางด้านวิชาการ ผลการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง นอกจากนี้ ยังควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนดำเนินธุรกิจในด้านการพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาต่าง ๆ อีกด้วย

วางระบบติดตามดูแลในการดำเนินงานด้านองค์ความรู้เพื่อจะได้แบ่งปันแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ต่อกันอย่างบังเกิดผลจริงจัง

เราจำเป็นต้องจัดทำแผนที่เส้นทางองค์ความรู้ (Knowledge Road Map-RRM) ในสาขาต่าง ๆ ที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ในระดับชาติ

จะเป็นประโยชน์หากเราปรับเปลี่ยนรายการองค์ความรู้ (Knowledge list) ในระดับชาติที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ให้เป็นองค์ความรู้ในเชิงปฏิบัติซึ่งสนองความต้องการของสังคมบนฐานความรู้

นอกจากนี้ รัฐบาลควรดำเนินงานอย่างเข้มแข็งขึ้นในด้านการติดตามดูแลทุนทางด้านองค์ความรู้ เช่น ผลการดำเนินงานตามโครงการวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัย เป็นต้น

3. ปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อให้นโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์ บังเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

เราต้องปรับปรุงนโยบายของรัฐบาลให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยสร้างฐานองค์ความรู้ ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถกำหนดนโยบายที่อาศัยหลักวิชาการ รวมทั้งสามารถนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติให้บังเกิดผล นอกจากนี้ เราต้องปรับปรุงการดำเนินงานเพื่อให้นโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนในท้องถิ่น บังเกิดผลยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน

ดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เพื่อขยายนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์

สร้างฐานการวิจัยสำหรับนโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์

รัฐบาลควรสนับสนุนงานวิจัยว่าด้วยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลดำเนินอยู่ โดยส่งเสริมให้เปิดหลักสูตรใหม่ ๆ และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวิชาการ

นอกจากนี้ รัฐบาลควรติดตามดูแลหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งมีคุณภาพทัดเทียมกับหลักสูตรในบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการอบรมผู้ดำเนินงานด้านทรัพยากร

มนุษย์และนโยบายแห่งชาติโดยเฉพาะ ในขณะที่เดียวกัน จำเป็นต้องสร้างเครือข่ายผู้รับผิดชอบนโยบายด้านทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะอีกด้วย

หากเราส่งเสริมให้บรรดาประเทศอุตสาหกรรมที่ก้าวหน้า องค์การนานาชาติ และผู้รับผิดชอบนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะ ได้แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และข่าวสารข้อมูลต่อกัน ก็จะเป็นประโยชน์

ประเมินดูว่านโยบายและโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาลมีอิทธิพลต่อทรัพยากรมนุษย์อย่างไร

เราจำเป็นต้องประเมินดูว่านโยบายและโครงการต่าง ๆ ทางด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั้นมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด รัฐบาลจึงควรเสนอว่าในการประเมินดังกล่าวควรพิจารณาในด้านใดบ้าง

จากการประเมินประสิทธิภาพของทรัพยากรมนุษย์ รัฐบาลจึงจะสามารถประสานและปรับเปลี่ยนนโยบายและโครงการต่าง ๆ ของตนโดยผ่านทางสภาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ปรับปรุงนโยบายทางด้านทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่น ให้บังเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

สร้างพื้นฐานเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับ ท้องถิ่น

เราจำเป็นต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่นโดยอาศัยสภาพพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
สภาฯ ควรจะสามารถปรับโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ
กระทรวงและเขตภูมิภาคต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ รัฐบาลควรประสานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ให้สอดคล้องกับการพัฒนาส่วนภูมิภาค และนโยบายพัฒนาประเทศ
ทั้งยังควรให้การศึกษและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในลำดับ
ความสำคัญสูงในการพัฒนาในทั้งสองระดับดังกล่าว

ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่น

จะเป็นประโยชน์หากเราสามารถก่อตั้งหน่วยประสานงาน
ด้านทรัพยากรมนุษย์ และดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือของ
หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลควรสร้างความร่วมมือระหว่าง
หน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มหาวิทยาลัย และ

สำนักงานแรงงานส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ รัฐบาลยังจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งสนองความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น และสอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานอื่น ๆ

เราจำเป็นต้องเร่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่น เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตในท้องถิ่น โดยประสานแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่นเข้ากับแผนระดับชาติ

รัฐบาลควรสนับสนุนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสำนักงานการศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น และรัฐบาลจำเป็นต้องร่วมมือกับหน่วยงานในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนกิจกรรมของหน่วยงานที่ร่วมมือกัน และดำเนินโครงการร่วมกัน นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องเปิดสำนักงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ขึ้นภายในสำนักงานการศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอีกด้วย

ปรับปรุงการนำนโยบายทางด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่น ไปปฏิบัติให้บังเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

เราจำเป็นต้องสร้างผู้ชำนาญการทางด้านนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระดับท้องถิ่น ดังนั้น รัฐบาลจึงควรจัดการ

ประชุมทางวิชาการเป็นกลุ่ม การอบรมแบบเคลื่อนที่ และหลักสูตร
พิเศษทางการศึกษาแก่สมาชิกสหภาพส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้
หากจัดนิทรรศการและงานฉลองในด้านการเรียนรู้ตลอดชีวิต
และในด้านองค์ความรู้ในภูมิภาคต่าง ๆ ก็จะเป็นประโยชน์

คณะทำงาน

ที่ปรึกษา

ดร.รุ่ง แก้วแดง

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

ดร.จินภัทร ภูมิรัตน์

ผู้อำนวยการสำนักประเมินผลการจัดการศึกษา

ผู้แปล

นางศรีน้อย โทวาทอง

บรรณาธิการ

นางสุรางค์ โพธิ์พุกยวงษ์

ผู้ประสานงาน

นางปัทมัญญ์ พิริยะสัตตบรรณ

นางสาววิษรินทร์ ประพันธ์สิริ

ผู้จัดพิมพ์ต้นฉบับ

นางสาวจันทรา ประเสริฐธรรม